nykyposti
HUHTIKUU 1972/4 IRTONUMERO
2,20 MK Skr. 3:25 (inkl. moms.)

NÄKIJÄ JOHN SUNDSTRÖM TIETÄÄ MITÄ TULEE KUOLEMAN JÄLKEEN

Ursula Rainio uhkaa oikeudella

LAPSET RAKASTAVAT NÄITÄ PIIRROKSIA!

Isto Lysmä
päätoimittaja
Timo Toivonen
toimitussihteeri
Erkki Petman
erikoistoimittaja
Aimo Taleva
ulkoasu

4
HUHTIKUU /72
13. vuosikerta
Levikki 137.657 kpl
(LT-71)
Osoite:
Fredrikinkatu 48 A
00100 HELSINKI 10
Puh. vaihde 90-647 301

Ilmoitusmyynti:
Ilmoituspäällikkö
Kaarlo Jokinen
Ilmoitussihteeri
Seija Andersson
Myyntipäällikkö
Antti Aro
KUSTANTAJA:
Lehtimiehet Oy
Puutarhakatu 16,
33210 TAMPERE 21
Puh. vaihde 931-33 333
Konttori ja kassa
Tilaukset ja osoitteenmuutokset:
Helena Harju
Mainonta:
Mainospäällikkö
Rauno Männistö
Levikki:
Levikkipäällikkö
Seppo Salovaara
Levikkijohtaja
Antti Honkasuo
Johto:
Julkaisujohtaja
Mauri Lintera
Varatoimitusjohtaja
Matti Lahtinen
Toimitusjohtaja
Urpo Lahtinen
Painopaikka:
Uusi Kivipaino Oy,
Epilä

nyrkkiposti

KANSAN ÄÄNI:

VAIN KAKSI PUHUU ASIAA: RAAMATTU JA NYRKKIPOSTI!

Miksi ette salakuunnelleet Dannyä ja Liisaa?

■ Nyrkkiposti on mielestäni Suomen paras aikakauslehti jo pelkästään sen takia, että siinä on koko lehdistömme ennakkoluulottomimmat ja älykkäimmät artikkeli-ideat. Sitäpaitsi jutut ovat tehokkaasti ja kansantajuisesti kirjoitettuja. Nyt minua jäi kuitenkin viime numeroa lukiessani vaivaamaan kysymys, miksi asetitte salakuuntelulaitteenne juuri Ursula Rainion kotiin. Olisihan ollut lukijan kannalta paljon mielenkiintoisempaa tietää esimerkiksi, miten Danny ja hänen Liisansa viettävät ensimmäisiä yhteisiä öitään. Myös Veikko Vennamo, Kekkonen, Lenita Airisto, Irwin jne. olisivat olleet varmasti mielenkiintoisempia kohteita kuin Ursula. — Nyrkkipostia lukeva ekonomi, Tampere.

■ *TOIMITUS: Kiitos alkusanoistanne! Ursula Rainion valitsimme kuuntelukohteeksemme lähinnä siksi, että hän oli ensimmäinen julkkis, jonka luona meillä oli tilaisuus vierailla juttumme ollessa suunnitteluvaiheessa. Halusimme eritoten osoittaa, miten helppoa ja yksinkertaista salakuuntelu on — salakuuntelun avulla saatu tieto ei ollut meille niinkään tärkeätä. Jos se olisi ollut tärkeätä, emme olisi salakuunteluamme paljastaneetkaan!*

PÖTYPUHETTA BORDELLEISTA!

■ Kaikkia te kanssa kirjoitatte. Väititte maaliskuun Nyrkkipostissa, että 70 % kaikista suomalaisista naisista olisi valmiita bordellien työntekijöiksi 5000—6000 mk:n kuukausipalkkaa vastaan! Olette tekin sikoja! Noinko halvaksi noteeraatte naisen itsetunnon! Minä en moisesta summasta antaisi edes aasille! Eivät edes kaikki maailman jalokivet riittäisi kääntämään päätäni! Hävetkää! — K. Koskela, Lappeenranta.

■ *TOIMITUS: Ehkä erehdyimme hinnoissa teidän kohdallanne. Periaatteessa olette kuitenkin suostuvainen! Miten olisi: kaikki maailman jalokivet ja 1000 mk sen lisäksi? Tai ehkä Te kuulutte niihin 30 prosenttiin?*

Alussa oli Raamattu, sitten tuli Nyrkkiposti!

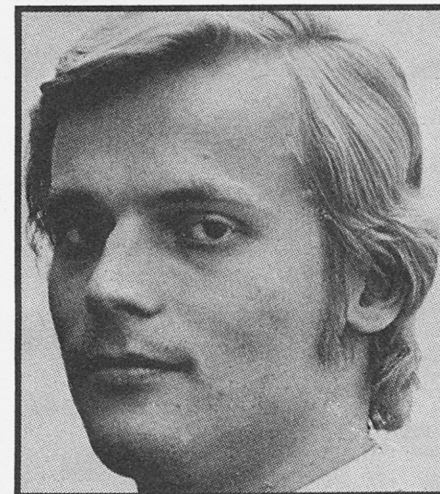
■ En ole nk. tavallinen uskovainen, se aluksi myönnettäköön. Silti uskon. Uskon, että Raamattu on vilpittömässä mielessä kirjoitettu ja että se on totta. Nyt olen lukenut Nyrkkipostia säännöllisesti jo pari vuotta ja olen valmis sanomaan, että se on melkein kuin Raamattu! Tiedän, että joskus liioittelette kertoessanne todella kovista asioista, mutta silti uskon, että olette rehellisiä lukijoillenne. Vaikka olettekin kaupallinen aikakauslehti ja teette juttunne sen mukaisesti, niistä paistaa silti selvästi läpi avoin rehellisyys, aivan kuten Raamatustakin! Kaikista aikakauslehdistä en olisi valmis sanomaan näin. Toivottavasti jatkossa seuraa yhtä hyvää! — Uskovainen, Karjalohja.

■ *TOIMITUS???!!! . . . Olemme kerrankin sanattomia! Näinkin asioita voidaan ajatella . . .*

Nykyajan ihminen ei viitsi ajatella!

■ Ihminen tulee laiskemmaksi päivä päivältä. Ja mikä pahinta: ensiksi laiskistuu hänen ajatustoimintansa! Kaikkein eniten inhoan juuri sellaisia ihmisiä, jotka eivät viitsi käyttää aivojaan. Mielestäni sellaiset ihmiset, jotka eivät esim. usko ufojen olemassaoloon, ovat kaikkein tyhmimpiä. Onhan niitä pakko olla, onhan se tieteellisillä laskelmillakin todettu, kuten viime numeron mielenkiintoinen artikkeli »Taivaan pojat palaavat vielä» osoitti. Uskon, että jos joskus aikanaan ihmiset tuomitaan kahteen eri leiriin, siihen parempaan leiriin pääsevät ne, jotka maapallolla ollessaan viitsivät edes hitusen käyttää aivojaan! Herätelkää ihmisiä entistä useammin! — P. S., Eurajoki

■ *TOIMITUS: Jos leirijakonne toteutuu, uskomme, että useimmat NP:n lukijoista vielä tapaavat — osoittaahan jo pelkkä lehtemme ostaminen tiettyä halua ajatteluun. Tämä ei ole itsekehua vaan tutkimusten tulosta. Näkemiin?*

Mosse ja Mikkonen — ei mitään kiiltokuvapoikia!

■ Olen jo pitkään ihmetellyt, miten kauan kaksi minulle erittäin vastenmielistä tyyppiä, Mosse ja Timo T. A. Mikkonen, saavat olla pelkästään mielistelyjen kohteena maamme lehdistössä. Toitte ensimmäisenä lehtenä julki sen, etteivät kyseiset herrat olekaan todellisuudessa mitään kiiltokuvapoikia vaan röyhkeitä oman edun tavoittelijoita. Oikein! Kiitos näistä artikkeleista! — Postimies, Helsinki.

■ *TOIMITUS: Toisen vahinko on toisen ilo, tekisi joskus mieli sanoa. Eli ihminen nauttii, kun huomaa, etteivät julkkiksetkaan ole täydellisiä ihmisiä. Kirjeistä päätellen eivät kyseiset herrat ole miellyttäneet monia muitakaan, joten kai tässä on kysymys jostain muustakin kuin julkkiskatkeruudesta.*

Miksi ette enää kerro kunnon sotajuttuja?

■ Aikoinaan vanhassa Nyrkkipostissa, joka siihen aikaan oli vielä nimeltään Nyrkki, oli usein mielenkiintoisia miesten kertomuksia talvi- ja jatkosodan ajoilta. Nyt niitä on harvemmin näkynyt. Miksi ette enää julkaise niitä, minullakin olisi lukuisia omakohtaisia seikkailuja kerrottavana. Kannattaako niitä lähetellä? — S. K., Padasjoki.

■ *TOIMITUS: Anteeksi vaan, mutta sodat on jo sodittu, ja keskitymme nykyaikaan. LASKELMIEMME MUKAAN — JOS KAIKKI SUOMEN LEHDISSÄ JULKAISTUT SOTAJUTUT OLISIVAT PITÄNEET PAIKKANSA — KAIKKI VIHOLLISET OLISIVAT JO KAATUNEET KERTAALLEEN! Emme viitsi tappaa heitä enää toista kertaa, levätkööt rauhassa . . .*

MITÄ ON POLIISIEN "ENNALTAEHKÄISY"?

■ Mistä syystä poliisit esim. Malmin piirissä eivät käytä valaistua poliisin kylttiä autossaan päivystäessään pimeän aikana? Valaistun poliisikilven ennaltaehkäisevä vaikutushan on tunnetusti erittäin suuri, mitä myöskin poliisiviranomaiset antamissaan lausunnoissa pyrkivät erityisesti korostamaan.

Kyseisen poliisipiirin poliisit »kyttäävät» usein pimeässä autossa Oulunkylässä sijaitsevan ravitsemusliikkeen välittömässä läheisyydessä ja todennäköisesti toimivat vasta kun oletettu rattijuoppo on ehtinyt lähteä liikkeelle, toisin sanoen ehtinyt rikkoa lakia. Poliisin tehtäväksi käsitetään estää kansalaisia rikkomasta lakia. Miksi poliisi sitten antaa ihmisen rikkoa lakia estämättä sitä? Onko nyt siis näin, että poliisi tahtoo vain suurilla pidätysluvuilla osoittaa tehokkuutensa suuren yleisön silmissä. »Taas on pidätetty näin monta rattijuoppoa, kyllä meillä on tosi tehokas poliisi.» — T. T., Oulunkylä

■ *TOIMITUS: Samantapaisia havaintoja olemme mekin tehneet. Hiljattain poliisit pystyttivät erään tien toiseen päähän ajoneuvolla ajo kielletty -merkin ja menivät viiden miehen ja kahden poliisiauton voimalla kirjoittelemaan sakkolappuja tien toiseen päähän. Eikö olisikin ollut mielekkäämpää, jos olisi pantu yksi poliisi liikennemerkin luo käännyttämään erehtyneitä autoilijoita!*

Tarina johtajan ammattitaidosta:

TEURASTAMON JOHTAJASTA YLEISRADION JOHTAJAKSI

● SEPPO HEINONEN, teksti

● Poliittinen kokemus ja lakimieskoulutus ovat tärkeimmät kriteerit Yleisradion johtajien valinnoissa.
● Ex-puoluesihteerin titteli on suurempi suositus kuin ammattitaito.
● Teurastamokokemusta omaavasta lakimiehestä voi tulla tv 1:n johtaja, vaikka aloilla tuskin on paljoakaan yhteyttä.
● Suomalaiset katselijat ja kuuntelijat ovat suurelta osalta ammattitaidottomien tiedonvälitysjohtajien uhreja.

Ex-puoluesihteerit ja lakimiehet johtavat Oy Yleisradio Ab:tä. SDP, Keskustapuolue, SKDL ja Kokoomus ovat sijoittaneet entisen puoluesihteerinsä Yleisradion johtoon. Lakimiehiäkin on siunaantunut yhtiön johtoon neljä. Hallintokokemusta Yleisradion johdossa riittää, vaikkei yhtiön taloudellisesta tilasta niin saattaisi päätelläkään.

Jos lähdetään siitä, että Yleisradion johtajien on tunnettava alansa, radio- ja tv-ohjelmien tuottaminen, tekeminen ja lähettäminen, niin tilanne on synkkä. Yleisradion johtajistossa ei ole yhtään alan ammattimiestä. Osa johtajista on täysin väärällä alalla. Yksityisellä sektorilla sellaista tuskin tapahtuisi, mutta valtion yritysten kohdalla kaikki on mahdollista.

Pääjohtaja Erkki Raatikainen on saanut ensi kosketuksensa toimitustyöhön jo poikasena. Jussi-isä oli ammatiltaan toimittaja. Radiotyöhön Raatikainen perehtyi 1950-luvulla Lontoossa työskennellessään kolme vuotta BBC:ssä.

Yleisradion palkkalistoille Raatikaisen nimi ilmestyi niin ikään 1950-luvulla hänen hoidellessa tiedotussihteerin vakanssia. Sittemmin hän toimi tv:n uutispäällikkönä ja apulaisohjelmapäällikkönä. Pääjohtajaksi Raatikainen siirtyi Yleisradion hallintoneuvoston puheenjohtajan paikalta. Varsinaisena leipätyönään hänellä oli silloin SDP:n puoluesihteerin tehtävät.

Erkki Raatikaisella oli kokemusta sähköisten tiedotusvälineitten käytöstä ennen pääjohtajakauttaan, vaikka hänen tv-ohjelmien tekonsa olisikin pysähtynyt nahkatuolissa pyörähtelyyn tv-kameran edessä. Varauksetonta ihailua Raatikainen kuitenkaan ei ole saanut Yleisradion pääjohtajana edes sosiaalidemokraateilta.

● Ammattitaidoton ohjelmajohtaja

Yleisradion ohjelmajohtaja Pekka Silvola oli sen sijaan aivan vihreä poika noustessaan vaativalle paikalleen. Mahdollisesti hänet valittiin ohjelmajohtajaksi sen vuoksi, että Tampereen puoluekokouksessa 1968 Silvola siteerasi oikeistopiireistä kuulemaansa huulta: »Meillä on jo väritelevisio. Kuva on musta-valkoinen, mutta ääni on punainen.» Keneltä lie Silvola huulen kuullut, mutta hyvin se toi pisteitä keskustapuolueen oikeistosiiven silmissä.

Pekka Silvola aloitti uransa maalaisliiton sanomalehtien oikeistolaiseksi tunnetun uutiskeskuksen toimittajana. Vuoden kokemuksen jälkeen hän olikin jo valmis maalaisliiton tiedotussihteeriksi. Toimittuaan kaksi vuotta tiedotussihteerinä ja kuusi vuotta järjestösihteerinä Silvola nousi lipevyydellään ja olemalla kaikkien kanssa aina samaa mieltä peräti puoluesihteeriksi.

Maalaisliiton taholta Pekka Silvolan valitseminen puoluesihteeriksi oli selvä erehdys ja onnettomuus. Silvolan toimiessa puoluesihteerinä vuosina 1960—69 puolue sai kaiketi niin kunnallisvaaleissa kuin valtiollisissa vaaleissa tasaisesti turpiinsa. Aisaparina tappiollisten vaalien sarjassa Silvolalla oli suurimman osan aikaa keskustapuolueen nykyinen puheenjohtaja Johannes Virolainen.

Ennen lopullista keskustapuolueen romahtamista Pekka Silvola ennätti petata itselleen paikan Yleisradion ohjelmajohtajaksi. Suurtappion kohdatessa keskustapuoluetta vuoden 1970 vaaleissa sijaiskärsijäksi Silvolan virkavuosista joutui vt. puoluesihteeri Jouko Loikkanen.

Pekka Silvolan valintaa Yleisradion ohjelmajohtajaksi on ehditty arvostella kitkerästi monta kertaa kaikissa kansalaispiireissä perustellusti. Keskustapuolueen omassakin piirissä on kuulemma herännyt esiin kysymys: Miksi Pekka Silvola valittiin ohjelmajohtajaksi, kun puolueella olisi samaan aikaan ollut ammattimiehiäkin asettaa tähän tehtävään? Pekka Silvola olisi voitu siirtää hyvin sellaiseen valtion virkaan, missä ei olisi ollut vastuuta. Siihen hänen kykynsä olisivat paremmin riittäneet.

Ehkä eniten Pekka Silvolaa on arvosteltu siitä, ettei hän pidä sanaansa. Hän lupaa hoitaa jonkun asian eikä kuitenkaan tee sitä. Yleisradion omassa piirissä ihmetellään sitä, miksi Pekka Silvola ei uskalla ottaa vastuuta hänelle uskotuista tehtävistä? Miksi hän siirtää ne aina jollekin toiselle? Miksi Pekka Silvola kieltäytyi katsomasta esimerkiksi ennakkoon Sirkus-Pasilaa, jonka Paloheimo sitten sensuroi?

Pekka Silvola on menettänyt arvostuksensa kahdesta syystä: Hän ei uskalla ottaa vastuuta. Hän kertoo samasta asiasta kahdelle kysyjälle erilaisen vastauksen. Sanassaan pysymisen luulisi kuuluvan myös Suomen kansan ryhtiliikkeen johtokunnan jäsenen henkilökohtaisiin ominaisuuksiin ja henkisen maanpuolustuksen suunnittelukunnan jäsenen olettaisi itsekin pyrkivän luotettavuuteen.

● Teurastamojohtaja Pertti Paloheimo

Varatuomari Pertti Uolevi Paloheimo valloitti tv 1:n johtajan paikan aivan yllättäen. Kyösti Ruuskasen asianajotoimistossa elämänuransa aloittanut Paloheimo toimi seitsemän vuotta teurastamon lakimiehenä ja hallinnollisena johtajana. Tv 1:n johtajaksi hän siirtyi Yleisradion pääsihteerin paikalta.

Pertti Paloheimo ei ole ilmeisesti tehnyt koskaan yhtään radio- tai tv-ohjelmaa. Ammattitaidon puolesta hänellä ei ollut edellytyksiä tv 1:n johtajaksi. Tuskin Paloheimon ammattitaito on ohjelmien suhteen johtajakautena sanottavasti kehittynyt.

»Vastuuta pelkäävä, epäitsenäinen ja sairaalloisesti sensurointilaskelmia tekevä johtaja» on usein Paloheimosta kuultu arvio. Paloheimo laskee sitä, kummasta häntä arvostellaan vähemmän, sensuroimisesta vai ohjelman esittämisestä. Sirkus-Pasila-skandaalin yhteydessä Paloheimo ei uskaltanut ottaa vastuuta sen esittämisestä, kun kerran Silvolakaan ei sitä suostunut tekemään.

Paloheimon sensurointipäätökset ovat herättäneet runsaasti pahaa verta sekä Yleisradion työntekijöiden että katselijoiden keskuudessa. »Teurastamoala on edelleen Paloheimon vahvin puoli» lienee paras hänestä heitetty huuli.

Minkä lakipykälän mukaan Paloheimo olettaa, että hänellä on sellainen ohjelmamaku, joka vastaa Suomen kansan enemmistön makua? Minkä lakipykälän mukaan voidaan yleensä olettaa, että koko Suomen kansalla on kaikista ohjelmista hyväksyvä tai hylkäävä käsitys? Näihin kysymyksiin johtaja Paloheimo ei ole koskaan julkisesti vastannut, vaikka hän toimii sen mukaisesti.

Keskustapuolueessa on kuulemma herättänyt närkästystä se, että millä perusteilla Paloheimo valittiin? Mitä Paloheimo on tehnyt puolueen hyväksi, että hänelle annettiin tuollainen palkkiovirka, jota hän ei kykene edes hoitamaan. Jos Yleisradion johtajan virkaan piti olla poliittista kokemusta, niin millä tavalla Paloheimo oli hankkinut sitä keskustapuolueessa? Jos puolue asettaa jonkun miehen Yleisradion johtajaksi, niin valinnasta pitäisi keskustella laajemminkin eikä vain sopia Johannes Virolaisen ja Atte Pakkasen kesken. Järjestödemokraattiseksi Paloheimon valintaa ei voi sanoa. Jos sellaista olisi ollut, niin kenties paikalla istuisikin nyt keskustalainen kulttuuriliberaali.

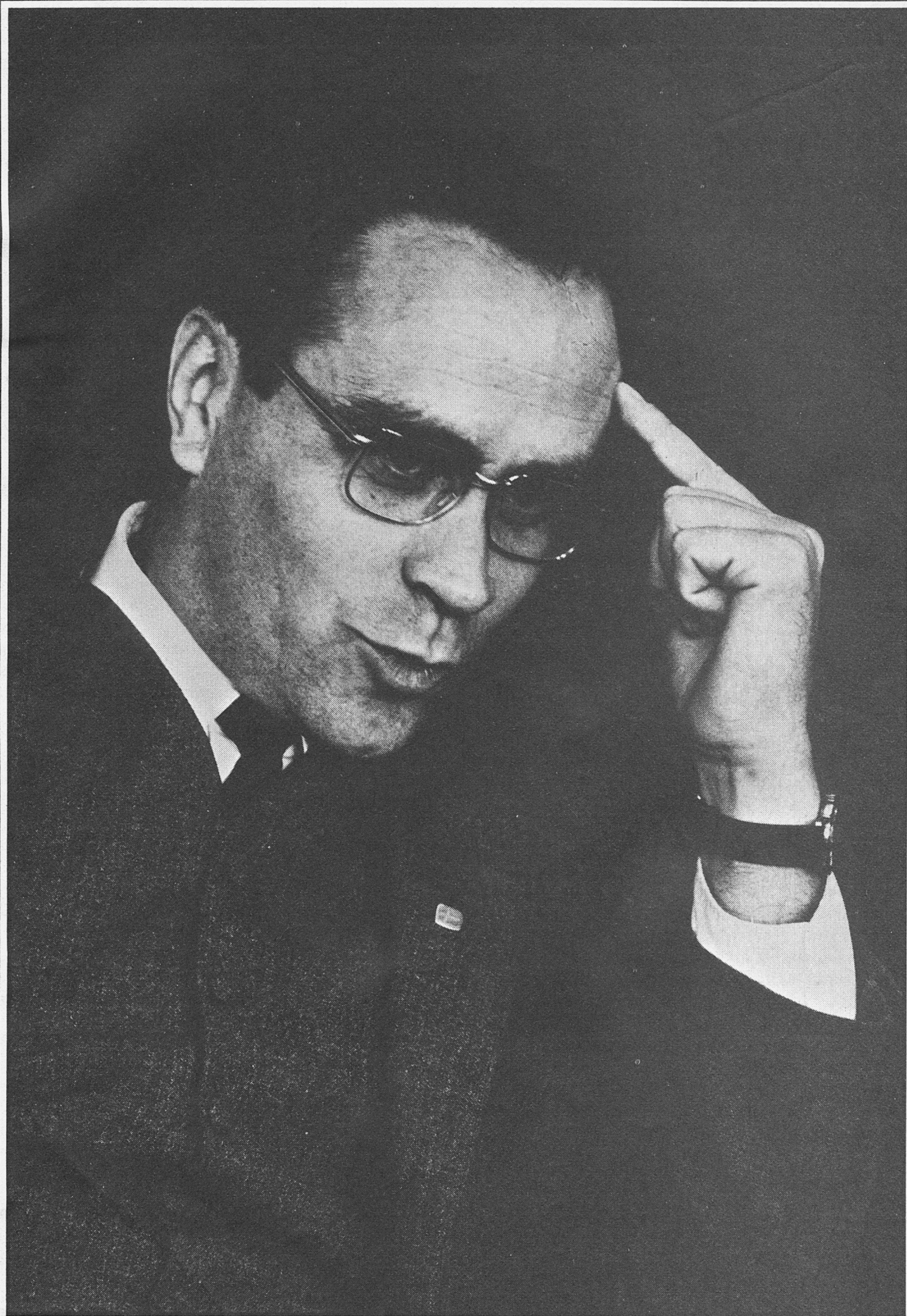
● Kiistelty Eino S. Repo

Eino S. Repo tunnettiin kulttuurihenkilönä ennen kuin hänet valittiin ennen Erkki Raatikaista Yleisradion ohjelmajohtajaksi. Hän oli toiminut ennen pääjohtajakauttaan elokuva- ja radioarvostelijana sekä MTV:n ohjelmajohtajana.

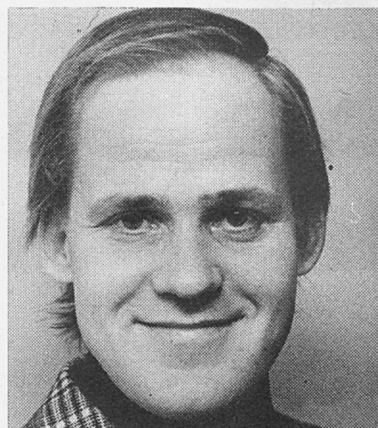
Suoralta kädeltä voi väittää, että maisteri Repo on huomattavasti enemmän perehtynyt radio- ja tv-ohjelmien tekoon, olivatpa ne uutis-, ajanviete-, teatteri- tai yhteiskuntaohjelmia, kuin muut arvon herrat Kesäkadulla.

Jos Eino S. Repoa ei olisi kunnioitettu kansainvälisesti radio- ja tv-asiantuntijana, niin tuskin häntä olisi valittu Euroopan yleisradioliiton, EBU:n hallintoneuvoston jäseneksi

● sivu 11, olkaa hyvä!

MINÄ EN TEE NYRKKIPOSTIA!

● Tekijä ja päätoimittaja on nelivärikuvassa oikealla.

Ainakin mitä on uskomista Yleisradioon. Ainakin mitä on uskomista Yleisradion toimittajaan Markku Jokipiihin.

Yleisradio ja osin myös Suomen TV ovat voimakkaasti hyökänneet Nyrkkipostia vastaan. Kiitos. Miksi? — Siksikö, että uskallamme olla rehellisiä? Hyökkäyksen pääkiila on siinä, että maamme ns. keltainen sensaatiolehdistö ei huolellisesti tarkista uutisiaan ja tietojen todenperäisyyttä. — Mitä ihmettä on muuten keltainen sensaatiolehdistö?

● Nyt kerromme kuinka Yleisradion toimittajat tekevät ohjelmiaan ja kuinka huolella Yleisradion toimittajat tarkistavat tietojensa todenperäisyyden. Siinä ei tiedä itkeä, nauraa, haastaa oikeuteen vai hikoilla.

● Allekirjoittanut avasi radion eräänä helmikuun iltana. Radion ohjelmassa haastateltiin miestenlehtien päätoimittajia. Ensinnäkin: NP ei ole miestenlehti. Radion haastattelija lausui kutakuinkin seuraavasti: »... päätoimittaja Isto Lysmä ei suostunut haastatteluun taloudellisten seikkojen vuoksi ... Isto Lysmä vaati haastattelusta 1 000 markkaa ...»

● Käytännöllisesti katsoen putosin sänkyyn: kukaan ei ollut ottanut minuun yhteyttä, ei kirjeitse, ei puhelimitse, ei telepaattisesti — ei mitenkään. Ohjelman tekijä oli kuitenkin ottanut puhelimitse yhteyttä henkilöön, joka ilmoitti nimekseen Isto Lysmä. Uskon tähän täysin. Mutta oikean Isto Lysmän kanssa ei kukaan kyseisen ohjelman tekijä ole ollut yhteydessä. — Näinkö kevyesti tarkistuksia ja huolellisuutta vaativa Yleisradio toimii? — Näinkö kevyesti toimii Yleisradion toimittaja Markku Jokipii — hän joka eniten arvostelee lehtien vastuuttomuutta.

● Mitä oikein tapahtui?

● Markku Jokipii on joko soittanut toimitukseemme, missä toimittaja tai usein vieraileva puliukkoystäväni on vastannut leikkisästi toimittaja Jokipiin kysymyksiin. Tai soittanut täysin väärään numeroon tai allekirjoittaneella on ollut hulluuskohtaus, sillä normaalisti olisin vaatinut 10 000 markkaa! Yleensä haastattelut tehdään, herra Jokipii, face to face eli kasvotusten. Ikävä kyllä puliukkoystäväni pani sinua oikein halvalla!

● Mutta mitä minä tulen tekemään?

Tulen vaatimaan oikeusteitse sinulta Markku 1 000 markkaa. Voit tuoda sen shekkinä tai käteisenä, jolloin herjaussyytteeni peruuntuu. Sen tuhatmarkkasesi lahjoitan puliukkoystävälleni. Haaste on tulossa — tai on jo kädessäsi — sillä todistettavasti olen ollut matkoilla silloin kun soitit. Sinun asiasi on tarkistaa kuka on puhelimessa tai kuka pelleilee ja mahdollisesti missä. Ota lakikirja käteesi.

● Yleisradio ei voi käsitellä yksityisen henkilön asioita niin kuin aikakauslehdet, väitti TV-2 Seppo Heikki Salosen suulla. Ja aukoi edelleen: Yleisradion ohjelmat voivat paikata lehdistön virheellisiä tai epätäydellisiä juttuja.

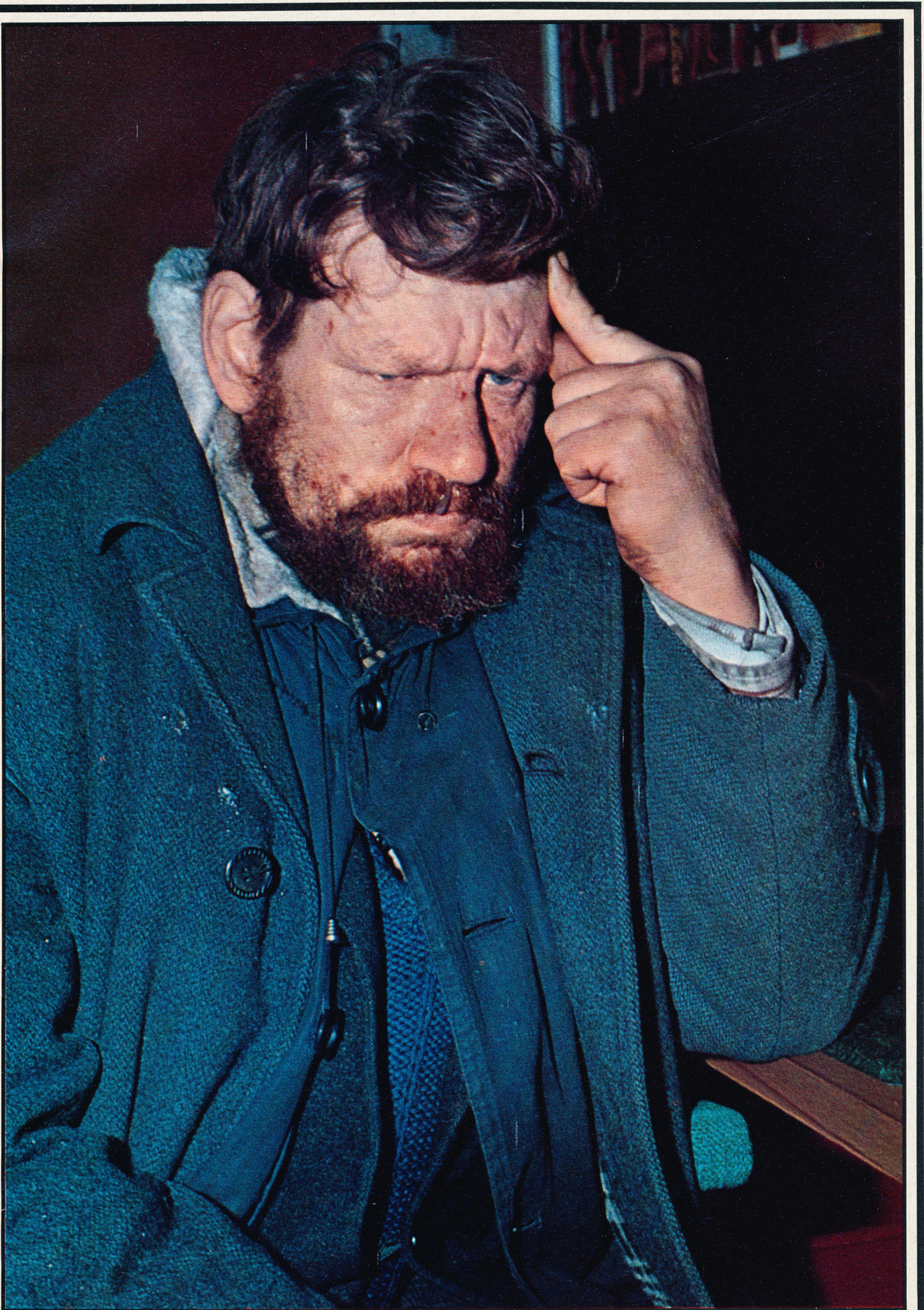
● Radio ja TV ovat niin tappavia välineitä, ettei voi kuvitellakaan, että yksityinen ihminen joutuisi niissä käsittelyyn. Aikakauslehdistö on erittäin julma. Toimittajat menettelevät tavalla, jota en pidä vastuulliselle lehtimiehelle ollenkaan sopivana, filosofoi Seppo H. Salonen.

● Lehdistön liikkuma-ala on kapeampi ja painostukset toisenlaisia kuin radiolla: ohjelmatoiminnan säännösten vastaista, jonka ammattiliitto tuomitsee jyrkästi.

● Tämä tarina oli opetus Yleisradion toimittajien ammattitaidosta, jonka tärkeimmät kulmat muodostavat minikiharrettu tukka, parta, ruudullinen takki, olut, ylimielisyys, tarkistamattomat tiedot ...

● Tule kahville joskus meille, toivoo

Isto Lysmä

URSULA RAINIO:

HAASTAN NYRKKIPOSTIN OIKEUTEEN!

TIMO TOIVONEN, teksti

■■■ Helmikuun 14. päivänä asensimme salakuuntelulaitteen Ursula Rainion yksityisasuntoon. Maaliskuun Nyrkkipostissa kerroimme, mitä kuulimme. Kysyimme artikkelissamme: Mikä on kantanne? Juuri sen halusimmekin tietää.

■■■ – Päivää, täällä puhuu Ursula Rainio. Aion haastaa Nyrkkipostin oikeuteen salakuuntelusta! Niin alkoi puhelu.

■ Osasimme jo odottaakin sitä puhelua.

Ursula Rainion puhelinautomaatti oli jo pitkään tiennyt kertoa, että neiti Rainio palaa ulkomaanmatkaltaan 27. maaliskuuta.

Nyrkkiposti oli ilmestynyt pari viikkoa aikaisemmin. Suurin kohu oli jo laantunut, mutta itse päähenkilö puuttui vielä kohun keskeltä.

Sieltä hän tuli, Palma de Mallorcalta. Tälle matkalle lähdöstä hän oli kertonut jo salakuunteluiltana 14.2. puhelimessa jollekin ystävälleen.

■ Ursulan ääni oli todella vihainen.

— Aion haastaa Nyrkkipostin oikeuteen salakuuntelusta! hän sanoi heti aluksi sellaisella äänenpainolla, että hänen oli varmasti tarvinnut harjoitella sitä pari tuntia etukäteen.

— Sehän hienoa, mutta voisitko tulla lounaalle keskustelemaan enemmän yksityiskohdista, pyysin.

Hiukan empimistä ja sitten vihainen, myöntävä vastaus.

■ Ursula saapui puolen tunnin kuluttua. Hänellä oli sellainen ilme, että sillä ei varmastikaan olisi voitettu missikisoja vuonna 1970. Ei olisi tultu edes neljänneksi perintöprinsessaksi.

Oli tullut tilinteon hetki.

Ensimmäisiin suupaloihin asti olimme molemmat melkein vaiti. Sitten rupesin selittelemään, että eihän me nyt tässä kenellekään pahaa tarkoitettu, halusimmepahan vain osoittaa, miten helppoa salakuuntelu on.

Ja että oli vain kohtalon ivaa, että Ursula joutui uhriksemme.

— Kerro sinä vain noita typeriä motiivejasi, mutta luuletkos sinä, että ne siellä raastuvassa heristävät niille edes korviaan. Kyllä te seisotte siellä aika totisina poikina! Ursula sanoi.

■ — Mutta ethän sinä iltana edes tehnyt mitään! jankutin.

— Onneksi oli aivan rauhallinen koti-ilta, kuten yleensäkin. Mutta en minä silti hyväksy teidän tapaanne tehdä juttua. Teillä on kyllä ehdottomasti rämäkimmät juttuideat, mutta toteuttakaa ne niin, ettei kukaan yksityishenkilö joudu niistä kärsimään.

— No mitäs sinä olet tästä sitten joutunut kärsimään? jankutan.

— Nimeäni on käytetty väärin, enkä minä periaatteessakaan halua, että yksityisiä puhelinkeskustelujani selvitellään julkisuudessa. Maassammehan on olemassa puhelinsalaisuus.

— Mutta eihän niistä puhelinkeskusteluista saanut edes mitään selvää, kun toisen puhujan ääni ei kuulunut, jankutan.

— Niin, mutta puhelinsalaisuus on silti olemassa. Olisinhan minä sinä iltana aivan hyvin saattanut puhua jotain sellaistakin, mikä väärin tulkittuna olisi saattanut olla vahingollista henkilökohtaiselle maineelleni tai uralleni.

— No, ethän sinä kai sellaista voisi puhua? jankutan.

— Enpä kai, mutta kuitenkin . . .

— No tämä keskustelu on nyt mennyt ihan kuitenkin-pohjalle.

— Niin mutta kuitenkin . . .

— Niin niin, ihan kuitenkin-pohjalle.

— Älä nyt viisastele! Tuo on ihan teidän tapaistanne nyrkkipostimaista selittelyä.

— Ja tuo ihan ursularainiomaista.

— Haastan minä teidät kuitenkin!

— Nimen omaan: KUITENKIN. Miksi kuitenkin?

— Siksi, että kansalaisoikeuksiani on loukattu! Laissahan sanotaan, että jokaisella ihmisellä on oikeus omaan yksityiselämään.

— Taidetaanhan siellä jotain sellaista sanoa. Mutta etkö ymmärrä, että me olemme periaatteessa kaikenlaista salakuuntelua vastaan. Me halusimme tieten tahtoen olla varoittavana esimerkkinä kaikille julkkiksille, sinulle muiden muassa. Jonain päivänä olisi saattanut joku muu asentaa salakuuntelulait-

teen asuntoosi. Ja se joku toinen olisi saattanut olla meitä vastuuntunnottomampi: hän ei olisi edes rohjennut kertoa salakuunnelleensa sinua, olisi pistänyt vain lehteen tiedon, että Ursula Rainiolla on nyt meneillään muhinat sen ja sen ministerin kanssa.

— Mutta enhän minä ministereiden kanssa . . .

— Et tietenkään — tai et ainakaan tiettävästi — mutta tämähän olikin vain kärjistetty esimerkki . . .

— Ymmärrän. Kyllä minä teitä sikäli kunnioitan, että te todella avoimesti kerroitte salakuunnelleenne minua. Paljon kiusallisempaa olisi todellakin ollut, jos olisitte jättäneet sen laitteen päälle vaikkapa pariksi viikoksi . . . Eihän sitä koskaan tiedä, mitä olisitte kuulleet . . .

— Olet siis jo hieman leppynyt?

— Hiukan, mutta en minä koskaan sanojani peru: väärin te teitte!

— Kyllähän me sen tiedämme, että me teimme väärin. Mutta toisaalta: 'eikö suuri rehellisyys ja avomielisyys korvaakin pienen vääryyden?

— No jaa. Ehkä joissakin tapauksissa. Tekivähän katolilaisetkin aikoinaan mitä vain uskonnon nimissä, heillähän oli oikein tunnuslausekin . . .

— Tarkoitus pyhittää keinot.

— Juuri niin.

— No eikös se tässä tapauksessa pyhittänyt?

— Minä en ole vielä ehtinyt miettiä sitä. (Tässä vaiheessa Ursulan ilme leppyi silminnähtävästi ensimmäisen kerran.)

— Kristinusko hyväksyi ainakin tuon periaatteen aikoinaan, miksi sitten Nyrkkiposti ei voisi käyttää sitä?

— Niin mutta ajat ovat muuttuneet . . .

— Niin ja kristinuskon säännötkin lieventyneet . . .

— Älä hassuttele! (Tässä vaiheessa Ursula nauroi makeasti ensimmäisen kerran.)

■ — Nyt kai me voidaan jo keskustella rehellisesti ja avoimesti? Kerropa, miten reagoit, kun avasit maaliskuun Nyrkkipostin?

— Eräs ystäväni sähkötti minulle Mallorcalle, että Nyrkkiposti on salakuunnellut minua maanantaina 14.2. Sain melkein shokin, sillä en enää muistanut, mitä olin silloin tehnyt. Arvaa, menikö lomani sen vuoksi aivan pieleen! Vasta kun luin lehden Seutulaan päästyäni, huokaisin helpotuksesta.

— Anteeksi. Oletimme, ettet saisi tietää etukäteen.

— No jaa. Eihän se teidän vikanne ollut.

— Vielä yksi tärkeä kysymys: haastatko edelleen meidät raastupaan?

— Kyllä kai. Oli se sittenkin aika törkeästi tehty. Juttelen siitä vielä tuomarini kanssa, ette te tällä kertaa luikertele kuin koira veräjästä!

— Mutta tarkoitushan pyhittää keinot?

— Minun täytyy miettiä sitä tuomarini kanssa!

■ Täytyy sanoa, muuten, että kunnon lounaalla on ihmeellinen voima. Loppuajan juttelimmekin jo aivan tyhjänpäiväistä.

Juttelimme niin kauan, että pöydän alla olleessa salkussani rupesi magnetofonin kolme varttia äänittävä kasettikin pyörimään tyhjää.

Mutta sitähän sinä, Ursula, et onneksi huomannut.

Tällä kertaa salakuuntelimme sinua aivan laillisesti. Ja vaikka emme aivan laillisesti olisikaan, niin etkös sinä kuitenkin ole viime kädessä sitä mieltä, että tarkoitus pyhittää keinot?

Ainakin tässä tapauksessa. □

TEURASTAMON JOHTAJASTA...

sivulta 5

ja Kansainvälisen radio- ja tv-järjestön, OIRT:n, puheenjohtajaksi.

Repoa kunnioitetaan siitä, että hän uskaltaa ottaa vastuuta ja myös kantaa sen. Repo sai paljolti vihat niskoilleen sen vuoksi, että hän pyrki tekemään herrojen radiosta ja tv:stä kansan radion ja tv:n.

● *Ammattitaito vähän niin ja näin*

Pääjohtajan varamies Lauri Vennola tuli 1930-luvulla Yleisradion palvelukseen Suomen Kulttuurirahaston ja valtioneuvoston kautta. Kovin vapaamieliseksi sanan ja kuvan puolustajaksi Vennolaa ei voi luonnehtia.

Dipl.ins. Paavo Velader tuli Yleisradion palvelukseen myös ennen sotia. Hänen teknillisen puolen hankintojaan käytännön miehet ovat kironneet lähes päivittäin.

Tv 2:n johtaja Hannu Leminen on lakitieteen opinnot hylättyään toiminut lavastajana, studiopäällikkönä, tuotantopäällikkönä ja ohjaajana. Yleisradiossa hän on toiminut myös teatteri- ja ajanvieteosaston päällikkönä. Yhtiön työntekijöiden käsityksen mukaan Hannu Leminen ei ole niitä miehiä, jotka puolustavat mielipiteen vapautta eturivissä.

Ruotsinkielinen ohjelmajohtaja Oskar Schildt tuli Yleisradion palvelukseen 1945. Ruotsalaiseen kansanpuolueeseen lukeutuva maisteri Schildt on saanut myönteistä tunnustusta osakseen ilmeisesti enemmän kuin virkaveljensä. Ainakin ruotsinkieliset katselijat ja kuuntelijat ovat tyytyväisempiä näkemäänsä ja kuulemaansa kuin suomenkieliset.

Johtaja Aarne Paanasen vastuualueeseen kuuluvat talousasiat. Hän on siirtynyt nykyiselle paikalleen SDP:n taloudenhoitajan paikalta. Yhtiön taloushuolista ei voi kuitenkaan syyttää Paanasta.

Apulaisjohtajista, varatuomari Rauno Koski siirtyi henkilöasioita hoitamaan Kokoomuksen puoluesihteerin paikalta. Hän yrittää pitää huolta siitä, että taloon tulevat ovat mahdollisimman oikealta. Tässä tehtävässään hän saa varauksetonta tukea ainakin Pekka Silvolalta ja Pertti Paloheimolta. Kosken ammattitaito toimituksellisen työn suhteen on olematonta.

Lainopin kandidaatti Mauno Tamminen siirtyi Yleisradioon SKDL:n puoluesihteerin paikalta. Tuskin hänkään on ohjelmia tehnyt, mutta apulaistalousjohtajana tietää sen, mitä ne maksavat.

Varatuomari ja apulaisjohtaja Karl Anderzén toimii Yleisradion lainopillisena avustajana ja dipl.ins. Erkki Larkka teknillisenä apulaisjohtajana.

Johtajat määräävät, millaisia ohjelmia kansa saa kuulla ja katsella. Millä tavalla ja millä perusteilla niin tärkeän laitoksen kuin Yleisradion johtajat olisi valittava? Siitä olisi syytä keskustella vakavasti. Kuulijoiden ja katselijoiden olisi saatava sanoa oma mielipiteensä ainakin valintaperusteisiin. □

TERVE JA TÄHÄN KÄTEEN. Tässä on mun omaisuuteni, sanoo Veikko, silpoutunut käsi ja lainattu haitari. TV väitti, että NP herkuttelee tällaisilla kuvilla. Minikiharrettu tv-toimittaja olkaa hyvä ja kysykää Veikolta herkuttelusta...

Mun haitarini kauneimmin...

Teksti: SAKARI KOSKENOJA Kuvat: PAUL REINHARDT

Veikko Mykrällä (36) ei ole paljon muuta kuin haitari. Ja siitäkin on osamaksuja maksamatta. Haitarillaan hän on »elättänyt» itsensä kymmenkunta vuotta. Peli soi vaikka miehen oikean käden sormet tasoittuivat tasohöylässä.
Peli soi, vaikka aivovamma ja halvaus ovat heikentäneet liikuntakykyä ja puhe joskus takeltelee kuin juopuneella.
— Päivää, tässä on kaikki mitä minulla on, sanoo Hiitolan poika, jolta kaikki on mennyt vähän pieleen. Ja lurauttaa pienet valssit omaisuudellaan ja sormettomalla kädellään ja on elämään kuitenkin oudolla, toivottomalla tavallaan tyytyväinen.

Veikko Mykrän elämä on ollut yhtä alaspäin menoa. Nyt näyttää siltä kuin luisu olisi vähäksi aikaa pysähtynyt. Mutta näyttää myös siltä, ettei Veikko-poika enää välitä mistään. Ylöspäin hän ei ainakaan aio kivuta, ei ole tarvetta, ei tahtoa. Mutta puliukoksikaan hän ei aio vajota. Sen verran on elämänuskoa jäljellä. Haitari on pelastus. — Jos menisi vaikka Ruotsinlaivoille soittelemaan tai jonnekin muualle.

Veikon isä on kiinteistövälittäjä Riihimäellä. Hänen äitinsä kuoli 10 vuotta sitten. Kymmeneen vuoteen hän ei ole ollut yhteydessä kotiinsa. Kymmenen vuotta on jakso, jonka aikana kaikki on mennyt entistä enemmän pieleen.

Veikko on pikkurikollinen. Hän on lusinut shekkipetoksista ja pikkukavalluksista elämästään yhteensä kolme vuotta.

— Alamäki alkoi oikeastaan siitä, että ajokorttini pääsi vanhenemaan kymmenen vuotta sitten. En uskaltanut mennä korttia uusimaan, koska olin tavallaan karkuteillä, oli tuomio päällä. Jos olisin mennyt, olisin joutunut lusimaan. Lusimaan minä kyllä jouduinkin, saivat minut nimittäin Forssassa kiinni. Tuli yhdeksän kuukautta. Minä olin silloin Sirkus Sariolan autonkuljettajana.

— Olen soitellut haitaria Ruotsissa. Tanskassakin olen kierrellyt. Ihmiset ovat antaneet mitä ovat antaneet ja toimeen tulin. Nyt on haitari sattumoisin kanissa...

— Viime vuoden keväällä kun olin Tukholmassa, minulta katkesi joku aivoverisuoni. Sammuin taksiin ja heräsin sairaalassa. Katkeama halvaannutti oikean puolen enkä pitkiin aikoihin voinut kävellä. Nyt kyllä kävelen jo, vaikka vaikeuksia se vähän tuottaa pitemmillä matkoilla. Puhe takeltelee joskus niinkuin humalaisella. Eikä soittokaan käy niinkuin ennen...

— Sen kevään jälkeen en ole soittanut yhtään... jos nyt taas alkaisi yritellä.

— Olen minä ollut rumpalinakin Porin puolessa kymmenkunta vuotta sitten, mutta se oli silloin...

— Sitten piti vielä teloa tuo käsi tasohöylässä. Se tapahtui vuonna 1955. Sormet poikki. Se haittaa tietenkin soittamista, mutta kyllä se haitari vielä soi aika mukavasti...

— Kun on eläissään paljon soittanut, niin taito säilyy kun vain voi paljon harjoitella.

— Maarianhaminassa minulta varastettiin yksi haitari. Nykyisen olen ostanut osamaksulla... mutta kun se pirulainen on kanissa.

— Kyllä minä aikaisemmin otin viinaa joka päivä, mutta nyt ei sielu siedä ryypätä paljonkaan. Tuo sairastelu on heikentänyt... pienestä vinettopullosta jo saa tarpeekseen... menee jalat alta, kun ovat muutenkin huonot... ennen meni Koskispullo kevyesti.

— Tämä soitteleminen alkoi siitä, kun ostivat vanhemmalle veljelleni hanurin. Minä sitten aloin kanssa opetella ja mullehan se peli sitten jäikin.

— Käytiin me kerran Ruotsissa kaljavarkaissa. Yhden ravintolan kellarista vohkittiin viisi 25 litran oluttynnyriä. Kyllä kai siinä oli ainakin 50 ukkoa juomassa... heh-heh...

— Nyt mulla on shekkipetosjuttu hovissa... paukauttivat Helsingissä 4 kuukautta, mutta yleinen syyttäjä valitti... ei ole tullut vielä päätöstä.

— Oli mulla Porissa velipojan kanssa kaksi kuorma-autoakin. Hyvin meni kunnes akselit katkeili ja vekselit lankeili. Sitten olen ollut yhdessä puusepänverstaassa Porissa. Hyvin meni kunnes sormet katkeili.

— Ja sen jälkeen onkin mennyt päin helvettiä... en minä uskokaan, että tämä tästä miksikään muuttuu... ei tässä paljoa tulevaisuudelta odoteta... eihän minusta olekaan enää mihinkään.

— Minä olen vähän liikkuvainen luonne, mutta ei kait sitä vanhemmiten jaksa liikkuakaan... perkele.

Hajanainen ja onneton on Veikko-pojan kertomus, joka lypsettynä irtoaa katkonaisesti, sanojen takertuessa välillä kielen päähän.

— Autohommista minä lapsena haaveilin.

— Nyt en haaveile enää mistään.

Miksi tämä juttu Veikko Mykrästä. Kukapa sen osaisi sanoa? Sanotaan nyt vaikka, että siksi, koska hän on yksi niistä, joilla ei ole mitään toivoa paremmasta. Ja heitä on paljon.

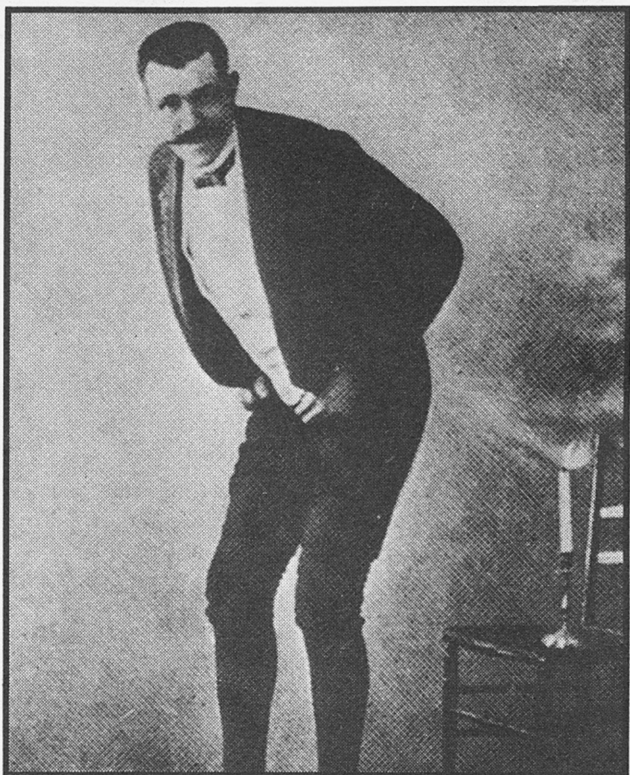
Kuitenkin lehdet värisevät kun Veikko soittaa... □

Veikko Mykrän 10 elämänohjetta:

1) Älä valita kärsimystäsi, se opettaa sinua auttamaan muita. — Carmen Sylva
2) Minä tunnen ne elämän ankarat lait: kukat parhaat on kukkia surun. — V. A. Koskenniemi
3) Vaan jos toivot onnen murut, kestä myöskin suuret surut. — J. H. Erkko
4) Ei ole olemassa ihmistä ilman suruja, ja jos on, hän ei ole ihminen. — Shakespeare.
5) Jos sydämesi muistuttaa särkyneitä raunioita, älä estä kevättä kasvattamasta kukkiaan sinne. — Ch. Wagner.
6) Viisaus on useimmiten kiteytynyttä kärsimystä. — Erkki Melartin.
7) Oi tuska, sinä vasta teet ihmisen ihmiseksi. — Lamartine.
8) Eikö kaikkialla paras ala sairaudesta. — Novalis.
9) Ken parhaiten osaa kärsiä, osaa myös parhaiten toimia. — Milton.
10) Elämä ei koskaan tunnu suloisemmalta kuin tuskan kaikotessa. — Aristoteles.

MIKÄ ON TEIDÄN MAINETEKONNE?

● Erkki Petman

Kertomuksemme sankari, Ranskassa vuosina 1857—1945 elänyt Joseph Pujol työssään, puhaltamassa kynttilää sammuksiin. Pankaa merkille suun ja kynttilän asento.

TÄMÄ MIES PIERI ITSENSÄ HISTORIAAN!

Totta. Hän todella pieri koko elämänsä. Lyhyitä pieruja, pitkiä pieruja ja siltä väliltä.

Hän osasi käyttää omituisen luonnonoikkunsa oikein — leivän tienuuseen.

Kun kuuluisa näyttelijä Sarah Berndhart veti Pariisin Moulin Rougessa 8 000 frangin kassoja, puhalteli tämä mies samassa paikassa 20 000 frangin potteja. Nyt häntä ei enää ole. Hän kuoli jo vuonna 1946. Kuolemansyynä eivät olleet ilmavaivat vaan korkea ikä.

Meistä epämusikaalisimmat eivät pysty viheltämään edes Ukko Nooaa nuotilleen.

Ranskalainen Joseph Pujol vihelsi sen ja paljon muutakin peräreiällään. Marseljeesia myöten.

Joseph Pujol syntyi vuonna 1857. Itkeskeli ja kasteli kapaloitaan siinä kuin muutkin lapset osoittamatta minkäänlaista poikkeavuutta ennen 13. ikävuottaan.

Silloin hän huomasi jotakin ihmeellistä. Jotakin kylmää ja kirpeätä. Se oli merivettä, joka uimamatkalla tunkeutui hänen sisuksiinsa anuksen kautta. Tämä tapahtui Marseillesissa.

Pikku-Joseph ei osannut muuta kuin juosta hätääntyneenä äitinsä luo. Eikä äiti puolestaan muuta kuin rauhoittaa lasta ja kehottaa häntä välttämään uimista.

Samaa sanoi myöhemmin lääkärikin.

Myöhemmin Joseph, silloin jo aikamies, osasi ottaa asiat rauhallisesti. Hän huomasi, että osasi hengittää peräreikänsä kautta yhtä helposti kuin suunsa kautta. Vesitemppukin kehittyi aikaa myöten. Ollessaan jo suuri taiteilija hän pystyi imaisemaan istumapäällään vadillisen vettä sisuksiinsa ja ruiskauttamaan sen sitten ulos niin että pääosa vedestä lensi neljän, viiden metrin päähän.

Kynttilän sammuttaminen sekä vedellä että ilman vettä kävi häneltä luonnollisesti kuin leikki.

Ne pierut vasta jotakin olivat. Ensinnäkin ne olivat hajuttomia — yleisön onni— ja toisekseen niin mahtavia, että hän saattoi soittaa pitkät tovit mitä kappaletta tahansa. Musikaalinenkin kun lisäksi oli.

Kaikki tämä oli mahdollista epänormaalin rakenteen ansiosta. Sen tarkemmat yksityiskohdat Pujol vei mukanaan hautaan, sillä hänen leskensä ja kymmenen lastaan eivät luovuttaneet hänen ruumistaan tutkimuksiin Pariisin yliopiston lääketieteelliselle tiedekunnalle sen lupaamasta korkeasta palkkiosta huolimatta. Ranskanmaa on Ranskanmaa. Meillä Suomessa Pujol vietäisiin heti ensi yrittämältä kamarille sukupuoli- tai muuta kuria loukkaavasta teosta. Mutta Ranskassa hän oli suuri taiteilija, jota kilvan pyydettiin naapurimaihin esiintymään.

Kuninkaallisetkin olivat häneen ihastuneita. Silloinen Belgian kuningas vaivautui matkustamaan Pariisiin yksityishenkilönä Pujolin esityksen vuoksi, koska ei hallituskiireiltään ollut ehtinyt mukaan Pujolin Belgian vierailun aikana.

Ellette usko, lukekaa Jean Nohainin ja F. Caradecin kirjoittama kirja »Le Petomane», joka on ilmestynyt ruotsiksikin nimellä »Fjärtömanen». Samaa kumpikin tarkoittaa. Pieruvirtuoosista on todella kysymys.

Lukekaa ja naurakaa. Huomaatte, että Pujolin rinnalla jää varjoon sekin kemiläinen tukkijätkä, joka samalla tavalla osasi soittaa »Honkain keskellä». Tukkijätkä jää toiseksi ainakin sen vuoksi, että kohdassa »hoi laarilaari-laa» häneltä tuli housuihin muutakin kuin ilmaa.

Varokaa sitä samaa — mikäli alatte harjoitella.

Timo Toivonen

Turhanpäiväistä länsimaistelua

Suomalainen lehtimiesryhmä sai kutsun Ladan autotehtaille, Volgan varrelle, 1000 km Moskovasta kaakkoon, jonne tehdas on pystytetty pikavauhtia venäläisten ja italialaisen Fiatin yhteistyönä.

Kutsu oli melkoinen kädenojennus n-liittolaisilta, sillä koskaan aikaisemmin ei sikäläiseen autoteollisuuteen ole päästetty tutustumaan näin laajaa länsimaista lehtimiesryhmää.

Nyrkkiposti oli myös kutsuttujen joukossa. Se oli viimeistään selvä osoitus siitä, ettei venäläisillä autontekijöillä ollut mitään salailtavaa.

FIATIN KURALÄTKÄT MENEVÄT KAUPAKSI . . .

Suomessa on aina näihin päiviin asti suhtauduttu melkoisella ennakkoluulolla itäautoihin ja yleensäkin itäisen teollisuuden tuotteisiin.

Joku — ja aika moni — ostaa Fiat 124:n ja maksaa siitä 4500 mk enemmän kuin Ladasta vain sen takia, että saa ajaa länsiautolla.

Ja Fiatin varaosapuolella on kuulemma Fiatin kuraläppien myynti kasvanut rajusti sen jälkeen, kun Lada tuli markkinoille . . . Halutaan näyttää, että tässä nyt ajetaan länsiautolla, vaikka ajetaankin itäautolla.

Minä en, perhana, voi ymmärtää, minkä takia tällainen länsimaistelu ja punatautin pelko. En ainakaan enää Ladan tehtailla käyntini jälkeen . . .

Meitä pidettiin kuin valtiovieraita, kuljetettiinkin paikasta toiseen kuuden kiiltävänmustan Volgan saattueessa. Votkakin virtasi, tietty. Mutta tehdasta sai itsekukin tarkastella mielin määrin aivan täysissä ruumiin voimissa ja pää selvänä.

Se ei juuri eronnut länsimaisesta tehtaasta. Monet työstökoneista ja muista laitteista olivatkin länsimaista valmistetta: USA:sta, Länsi-Saksasta, Ruotsista — ja tietenkin Italiasta.

Länsimaisia yksinkertaisesti siitä syystä, ettei meidän itse kannattanut tehdä niitä, sanoivat n-liittolaiset. Viisaasti sanottu.

Huolellista näytti venäläisten autonteko olevan. Yhtä työntekijää kohti tulee vuodessa 13 autoa — länsimaissa luku on usein moninkertainen. Vuoden kuluttua, kun Ladan tehdas on kokonaisuudessaan valmistunut, sieltä tulee 2200 masiinaa päivässä. Se tekee 660.000 vuodessa . . .

Pojilla onkin Euroopan suurin yhtenäinen autotehdas.

Vain pieni osa Ladoista lähtee ulkomaille. Silti tämä mammuttitehdaskaan ei vielä pysty tyydyttämään kotimaan valtavaa kysyntää. Autokuume on iskenyt venäläisiin — eikä valtiovaltakaan pidä sitä pahana kuumeena. Henkilöauto ei ole enää porvarillinen ylellisyysesine (vrt. Suomi) — jopa rallejakin katsotaan suopein silmin.

Maa on muuttumassa.

SOIMATTIIN VÄÄRÄÄ MAATA . . .

Reissumme oli hyvin järjestetty. Paluumatkalla pysähdyimme Moskovassa muutamaksi tunniksi illansuussa — ja lyhyen piipahduksenkin ajaksi oli koko porukalle varattu hotellihuoneet.

20-kerroksisen hotellin kuudesta hissistä ei yksikään toiminut kunnolla. Aina jäi joku vuorollaan jonkun kerroksen puoliväliin hissin vangiksi. Hissien hätäpuhelimet olivat ahkerassa käytössä.

Aikamme kiroiltuamme äkkäsi joku tutkia hissien numerotauluja vähän tarkemmin.

Niissä luki: Kone Oy — Finland.

Hyvin kuvaavaa! ■

Hänen intohimonsa on RAAKA LIHA!

TYTÖT, KIERTÄKÄÄ KAUKAA TÄMÄ MIES!

Kun Erkki Auralle tulee nälkä, hän painelee Tampereen kauppahalliin ja ostaa kilon kimpaleen etuselkää. Pakettiin sitä ei tarvitse laittaa, sillä hän syö sen heti raakana. Raaka liha on hänelle suurta herkkua.

Hän teki leikkimielellä pienen kokeen Tampereella. Kierteli lihanriekaleensa kanssa eri puolilla kaupunkia ja kuulosteli mitä ihmiset sanoivat. Tarjosi herkkueväistään toisillekin maistiaisia.

Kaksi tamperelaistyttöä masensi hänet heti alkuun: – Sun kanssas ei paranis mennä pussaamaan...

□ Teksti: SAKU O. KOSKI □ Kuvat: REINO KAIVOLA

TAMPEREEN KAUPPAHALLISSA Erkki Aura pyysi kilon verran etuselkää. Edelleen hän selvitti myyjättärelle, ettei lihaa tarvitse paketoida vaan hän syö sen heti. Myyjätär jäykistyi, kalpeni ja tarrautui lihapalan toiseen päähän. Erkki kiskoi toisesta päästä inttäen, että täytyyhän sitä ainakin maistaa ennen kuin ostaa.

— Ei sitä tuolla tavalla saa syödä, huuteli naapuriluukun kauppias. — Onko se liha edes maksettu ... Aivan hullu mies ...

Erkki Aura: — Kieltääkö joku laki syömästä lihaa raakana?

Hiljaisuus.

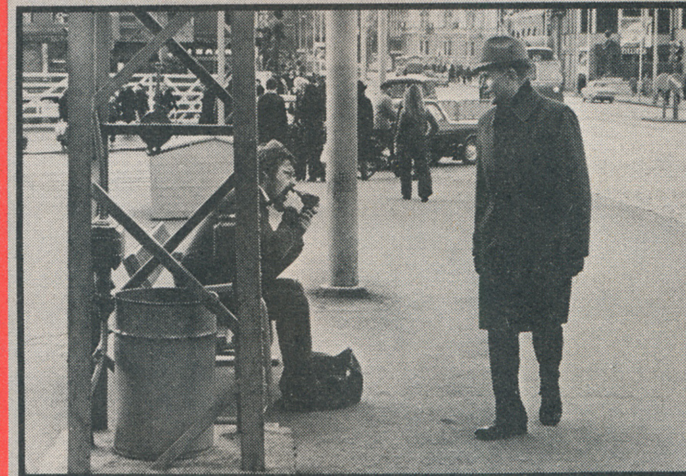
Myyjätär: — Ensimmäisen kerran minulle näin kävi. Ei ole kukaan aikaisemmin syönyt lihaa raakana, ei edes maistellut ennen ostamista.

SAIRAS KUNDI, hi-hi. Sun kanssas ei paranis mennä pussaamaan ... hi-hi ...

VERINEN LIHAKIMPALE kiinnitti huomiota, mutta vain harva hämäläinen puki ajatuksensa sanoiksi. Vanha rouva vei hetkeä myöhemmin käden suulleen ja kääntyi pahoinvoivan näköisenä toisaalle. Erkki istui rauhallisena penkillä ja jyrsi evästään.

ERKKI A.: — Maistuisiko pienet palat?

Ohikulkeva herra: — Oho ... ei taida nyt maistua. Onko hyvää?

Erkki A.: — Tällä tavalla Tarzankin söi. Tässä on kaikki proteiinit tallella. Urheilijoiden pitäisi aina syödä liha raakana.

POSTITALON PORTAILLA:

Poika: — Onks se oikeeta lihaa?

Erkki A.: — On se. Tuli tässä vähän nälkä. On takuulla oikeeta lihaa, jos et usko niin maista.

Poika: — Ei taida nyt käydä ... Oleks sä kauankin syönyt lihan raakana?

Erkki A.: — Pienestä pitäen. Äitikin kuulemma pelkäsi antaa rintaa, kun meinasin aina purra liian lujaa, paloja pois ja sillai ...

Poika: — Olet sä aika vesseli ...

ASEMAHALLISSA ISTUSKELI makkaraa syövä mies. Erkki Aura tunkeutui hänen viereensä ja alkoi mutustella omia eväitään:

Erkki A.: — Tuli tässä mullekin nälkä.

Makkaransyöjä jäykistyi ja makkara pysähtyi melkoiseksi toviksi suuhun. Urhoollisesti hän kuitenkin jatkoi.

Makkaramies: — Taitaapa maistua ...

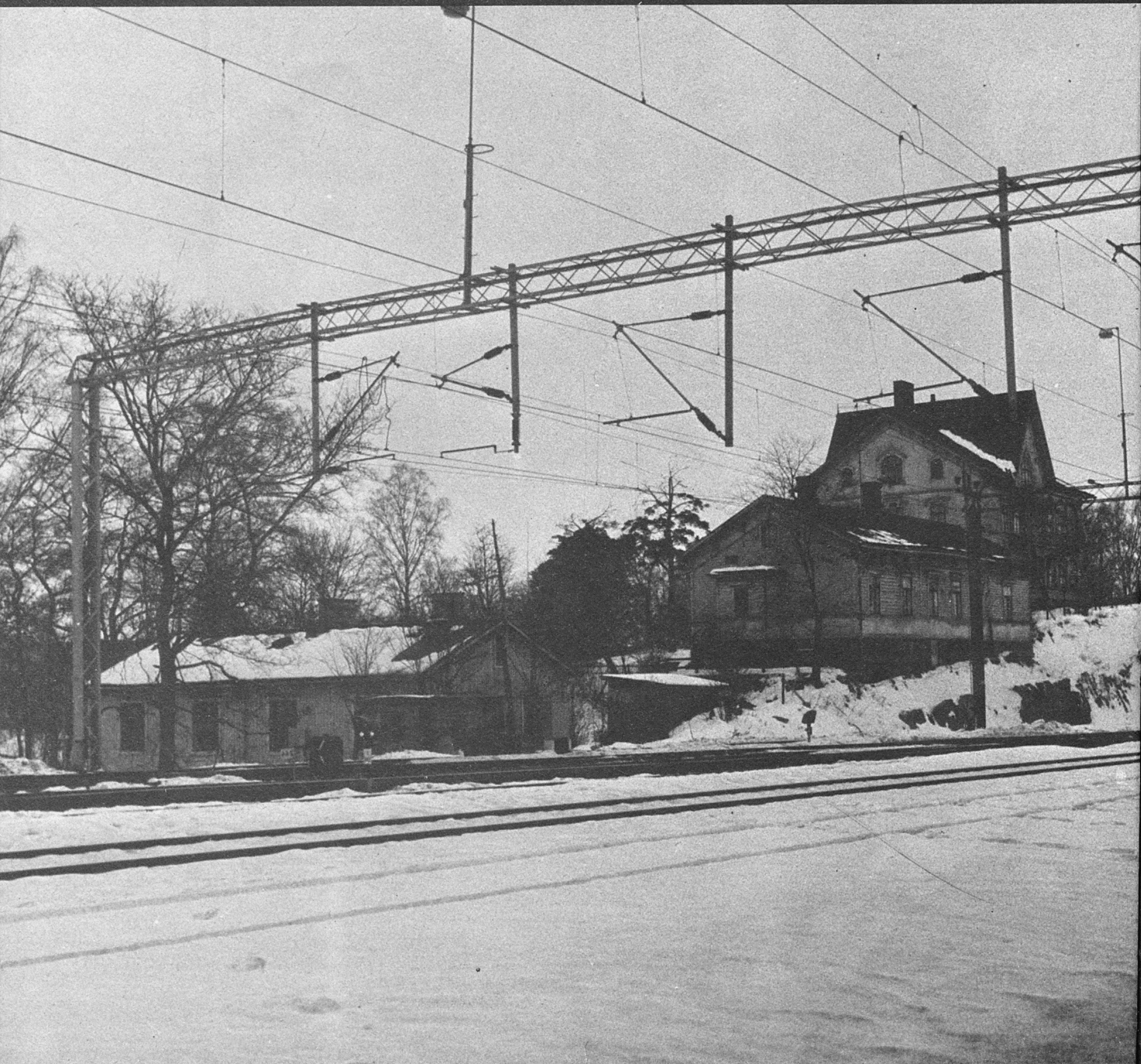
Erkki A.: — Haukkaa pala. Tämä on hyvää, nuorta lihaa ...

Makkaramies: — Kiitos vaan, mulle riitti kyllä tää makkara. □

Linnunlauluntiellä livertää kurjuus!

NÄISTÄ RÖTTELÖISTÄ PERII SOKEAIN KOULUN REHTORI LÄHES 10000 MK VUOKRAA KUUKAUDESSA

Teksti: SIMO NIEMI
Kuvat: KALEVI PÖYHÖNEN ja PRESSFOTO

Talot sijaitsevat Helsingin päärautatieaseman ratapihan tuntumassa ja niiden vierestä pyyhältävät kaikki saapuvat ja lähtevät junat jyristen aikaisesta aamusta keskiyöhön. Taloja odottaa armoton purkutuomio ensi syksynä tai talvena tai niin edelleen. Kaikkiaan asukkaita näissä taloissa on noin 80 henkeä.

■ *Kaunis nimi: Linnunlauluntie. Luulisi, että sen varrella elää vain onnellisia ihmisiä. Mutta ei. Ainakin Linnunlauluntie 9:ssä sijaitsevissa kolmessa suuressa puuröttelössä kukkii Helsingin viheliäisin vitsaus: asuntokurjuus.*

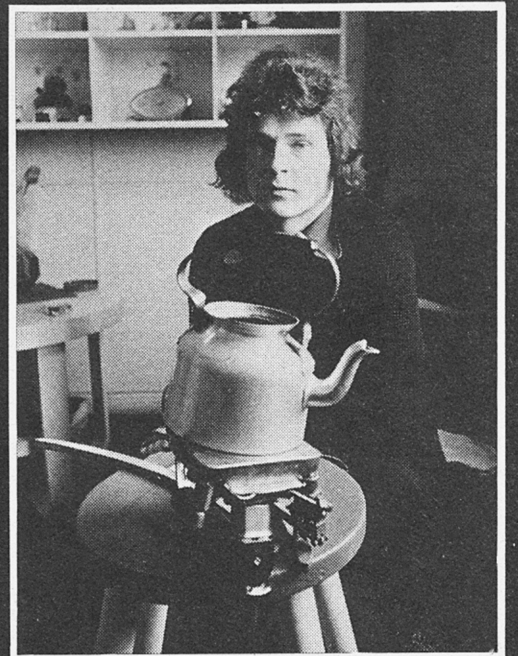
■ *Viime vuosisadan alussa rakennetuissa taloissa – niistä käytetty huvila-nimitys on silkkaa pilaa – sijaitsee asuntola, jossa majailee noin 80 henkeä.*

■ *He pulittavat yhteensä lähes 10000 markkaa kuukaudessa asuinkelvottomista, palovaarallisista nukkumaläävistä talojen omistajalle, Helsingin sokeain koulun rehtorille Jukka Aholalle.*

■ *Ehkä Linnunlauluntie on todella kaunis nimi rehtori Aholan mielestä?*

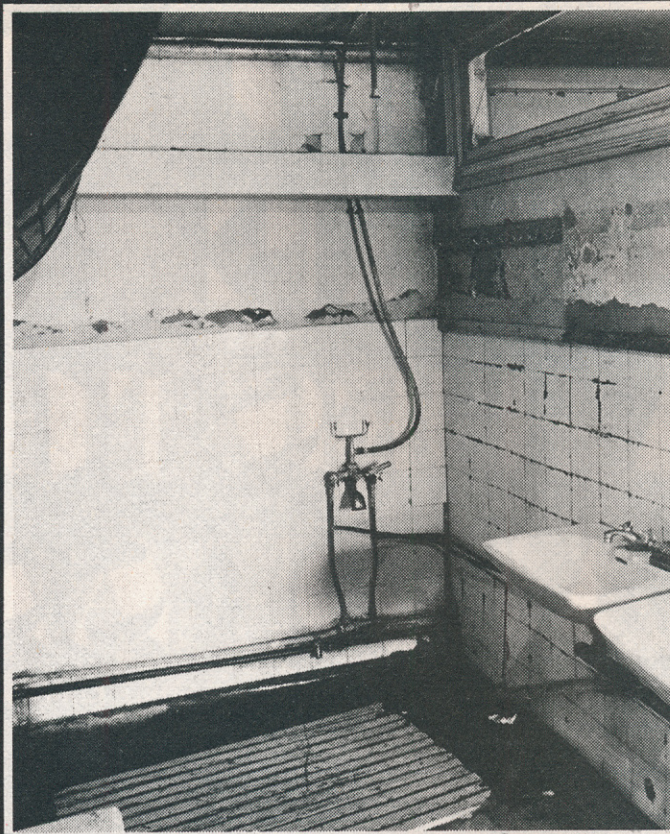
Suurin taloista on kolmikerroksinen röttelö, johon on majoitettu noin 50 ihmistä — etupäässä yksinään asuvia miehiä. Viime vuosisadalla talossa toimi eräs Helsingin tunnetuimmista ilotaloista. Tulevaisuudessa paikalla kulkee postitalon luota lähtevä Vapaudenkatu — mikäli Alvar Aallon keskustasuunnitelma toteutetaan.

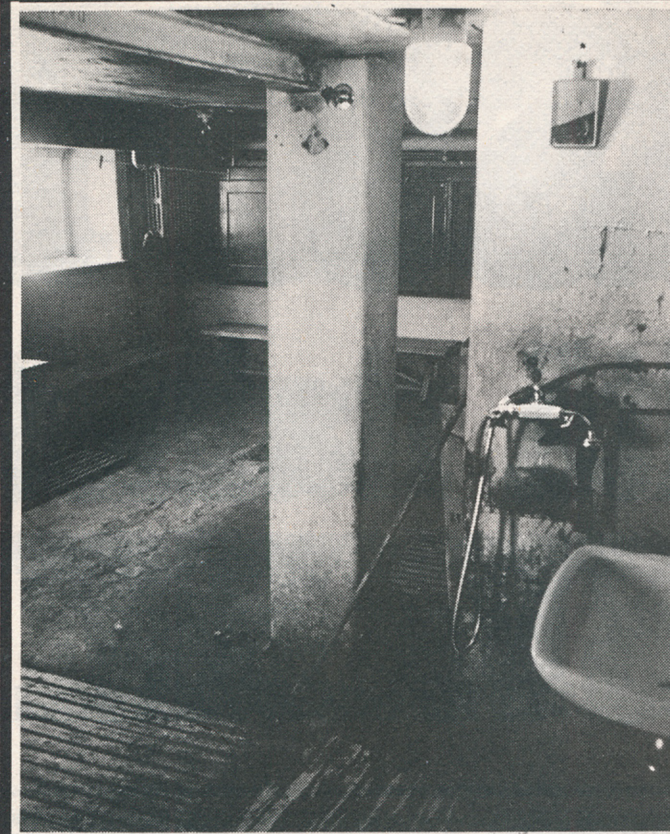
Keskimmäisessä talossa asuu ainakin 17 henkeä, joista kaksi lasta. Tälle porukalle esitteli jälleenvuokraaja Matti Kiiskinen viime syksynä erinomaisen keittiön: silitysraudan, joka oli käännetty kahva alaspäin erityisen telineen päälle. Sen avulla oli Kiiskinen kehottanut vuokralaisiaan hoitamaan kaikki keittotarpeensa. Jostakin syystä jokaiseen huoneeseen oli kuitenkin ilmestynyt oma keittolevy vuokraisännän kielloista huolimatta. Laitonta silitysrautahellaa esittelee yksi vuokralaisista, Martti Silvennoinen.

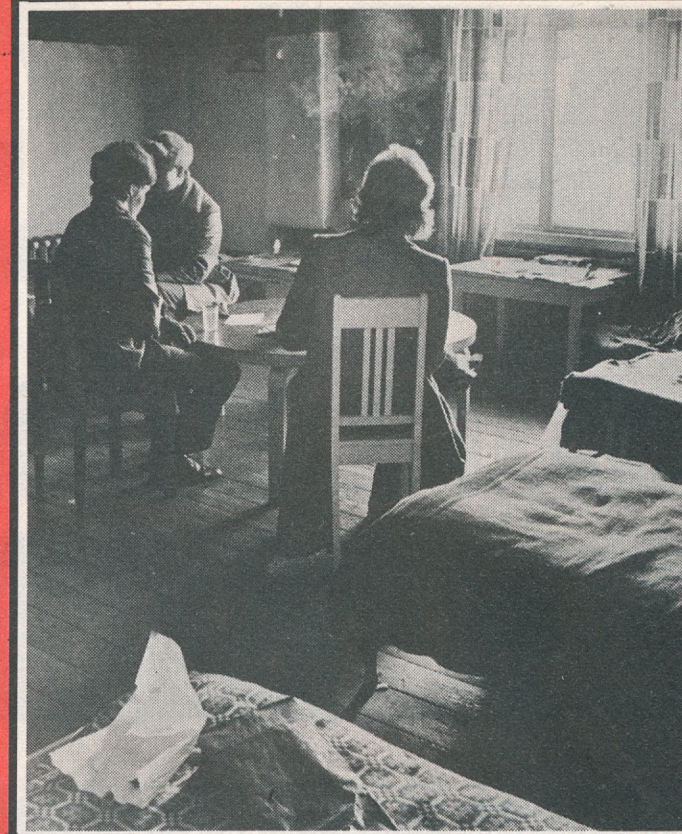

Hygienia kukkii Linnunlauluntie 9:ssä! Tässä on usean kymmenen ihmisen WC. Naisille ja miehille yhteinen. Tarvitseeko onnitella lukijaa, ettei NP käytä hajukuvia?

Usean kymmenen Linnunlauluntie 9:ssä asuvan ihmisen ainoa peseytymispaikka: suihku. Ei mitään turhaa hajontaa, vesi kohisee suoraan johdon päästä. Vasemmalla puulla päällystetty lämminvesiboileri, jonka toiminta-ajat eivät ole asukkaiden tiedossa.

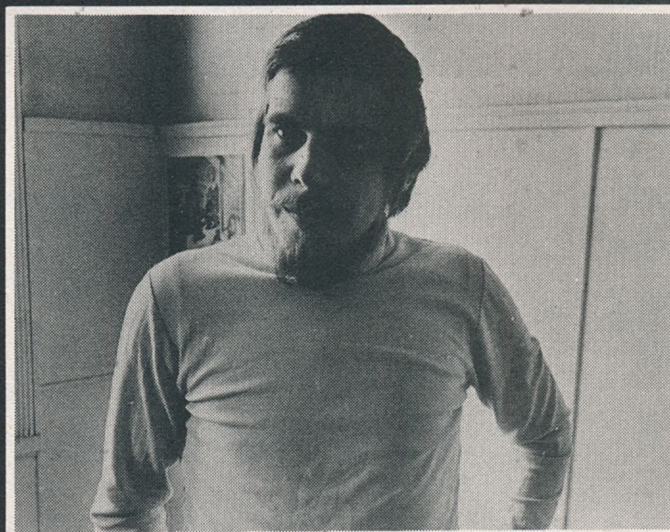
Keskimmäisen talon viihtyisä peseytymisnurkkaus . . . Vesijohdot ovat Linnunlauluntie 9:n arka kohta. Viime syksynä viemäri oli viikkoja tukossa aina jouluun asti. Kun korjaajat vihdoin tulivat, kuollut rotta löytyi putkesta. Kun eteisessä hajosi lämpöpatteri talvella, vesi jäätyi suureksi luistinradaksi. Joten lämmityskään ei pelaa . . .

Suurimmassa röttelössä pidetään yhdessä huoneessa 5—10 ihmistä. Tässä kolmannen kerroksen huoneessa ei ole ovea lainkaan, sen tilalla on vain verho. Miehet maksavat sängystä 100—120—150 markkaa kuukaudessa. Kukaan ei tunnu tietävän tarkkoja summia. Omistaja vakuuttaa, että lakanat vaihdetaan . . .

Kun Martti Silvennoinen muutti ystävättärensä Eiran kanssa viime syksynä asumaan Linnunlauluntie 9:n keskimmäiseen taloon, hän sitoutui maksamaan 15 neliön huoneesta 300 markkaa kuukaudessa kiskuri Matti Kiiskiselle, joka oli puolestaan vuokrannut koko pytingin rehtori Jukka Aholalta muka verstaaksi. Silvennoinen erehtyi maksamaan Kiiskiselle jopa 300 markkaa takuuvuokraakin. Myöhemmin raastuvanoikeus alensi vuokran 150 markaksi kuukaudessa ja vuokraisännäksi tuli rehtori Ahola. Kiiskinen ei tietenkään maksanut ylimääräisiä rahoja takaisin . . . — Alkuaikoina täällä oli hirveät määrät luteita, Martti Silvennoinen kertoo. — Öisin ei voinut nukkua ilman valoja lainkaan. Ja koko kämppä on ollut pakko korjata omin voimin. Lämmitys ei pelannut läheskään aina talvella viikonvaihteissa, kun talonmiehenä toimiva rehtori Jukka Aholan sisar kännäsi ja hiilet pääsivät loppumaan.

Bussinkuljettaja Martti Seppänen asuu keskimmäisessä talossa. Hän edustaa asuntopula-Helsinkiä sanoessaan: — Hyvä kun saa edes jonkinlaisen katon päänsä päälle . . . Ja hänen huoneessaan on sentään silloin tällöin toimiva lämpöpatteri. Eri asia on niiden kahden kaverin, jotka asuivat koko talven saman talon ullakkohuoneessa, jossa ei ole lainkaan lämmityslaitteita. Pojilla oli oma sähkölämmitin ja viltit tietenkin . . . Vuokraa he maksavat 150 markkaa kuukaudessa. Erääksi talojen erikoisuudeksi voisi sanoa myös sitä, että silloin tällöin, etenkin iltaisin katkeaa sähkö, koska sulakkeet palavat ylikuormituksen vuoksi, kun joka huoneessa hehkuu sähkölämmittäjä ja keittää keittolevy. Lukemattomat illat ovat asukkaat joutuneet kyykkimään kynttilöiden valossa ja ilman sähkölämmittäjää.

Käydessämme Linnunlauluntie 9:ssä tapasimme sattumalta vuokrakiskuri Matti Kiiskisen (vasemmalla). Hän vuokrasi viime syksynä keskimmäisen talon rehtori Jukka Aholalta ilmoittaen perustavansa siihen verstaan. Mitä vielä: hän vuokrasikin koko talon lähes 20 ihmiselle perien mielettömiä vuokria: ilman mukavuuksia olevasta, saastaisesta ja huonokuntoisesta huoneesta 300 markkaa kuukaudessa ja yhden kuukauden vuokraennakko. Myöhemmin vuokra alennettiin viranomaisten toimesta 150 markaksi. NP:n tavatessa Kiiskisen hän oli ilmoittamassa vuokralaisilleen, ettei hän tulisi maksamaan takaisin summia, jotka oli kiskonut. Tarvitseeko sanoa, että Kiiskinen ei tykännyt kamerasta? Hän vain huusi: — Yrittäkää velkoa minua. Minulta ette kuitenkaan mitään saa. Minä olen varaton . . .

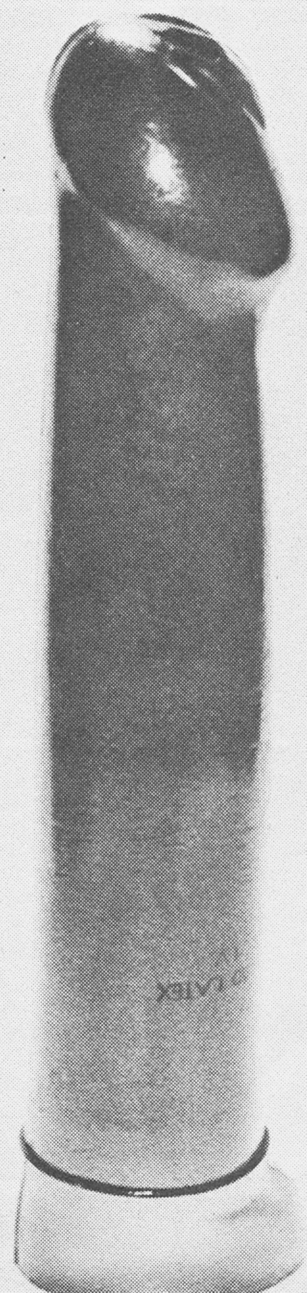
Omalaatuista vuokrabisnestä harrastava rehtori Jukka Ahola (oikealla) työnsä ääressä: sokeita opastamassa. Hän kertoi ostaneensa keväällä 1969 talot Rinnekotisäätiöltä sokeain koulun oppilasasuntoloiksi ja verstastiloiksi, koska ketään muuta ei löytynyt ostajaksi. Kauppahinta oli 72 000 markkaa, johon hupenivat rehtorin 20 vuoden säästöt ja lainaa piti ottaa niin, että vieläkin on kuulemma 15 000 markkaa jäljellä. — Operaation ansiosta edistyi maamme sokeain koulutustilanne valtavasti, totesi rehtori Ahola . . . Viime keväänä taloista lähtivät sokeat Leppävaarassa oleviin ajanmukaisiin tiloihin ja koska rehtori ei päässyt taloista irti, hän alkoi pitää asuntolaa, joka saatetaan kaupungin toimesta sanoa irti jo elokuussa. Sen jälkeen on armonaikaa enää puoli vuotta . . . — Vuokratuloja saan 7 500 markkaa kuukaudessa, rehtori vähätteli, mutta asukkaiden laskelmien mukaan summa on huomattavasti lähempänä 10 000 markkaa. — Menoja on hirveästi, ja kun niihin vielä lisää verot ja velkojen korot, pääsen juuri ja juuri omilleni, jos saan pitää tätä asuntolaa ensi talveen saakka. Kyllä huokaisen, kun tästä roskasta pääsen eroon! □

NP:n SUPERKOE:

Mitä mieltä naiset olivat ERIKOISVARMUUSESINEISTÄ?

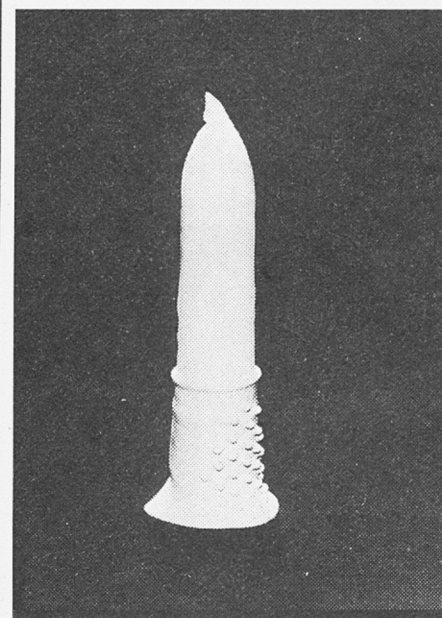
TEKSTI:
EERO SAARI
KUVAT:
PEKKA NIEMINEN

- ***Kerrankin NP järjesti kokeen, joka tyydytti kaikkia osapuolia! Ja suurempaa jännitystä kuin tämän testin aikana esiintyi, on turha hakea. Sitäpaitsi jännitys laukesi tietyin väliajoin vapautuneeseen nauruun. Joten olipa mukava koe!***
- ***Tutkimme erikoisvarmuuskumit. Oli siinä nystyrää, helttaa ja hetulaa kerrakseen. NP:n ryhmässä työskenteli kaikkiaan kuusi – yhdeksän henkeä, joista kolme naispuolista asiantuntijaa antaa tässä lausunnon.***
- ***Kysymyksessä ovat PIRJO, 35-vuotias kotirouva, MARIA, 25-vuotias eronnut virkanainen, ja LEILA, 21-vuotias opiskelija-poikamiestyttö.***
- ***Tässä kuvatut tuotteet maksavat kahta ensimmäistä lukuunottamatta 2:50 markkaa kappale. Numero 2 maksaa 25 markkaa, mihin hintaan kuuluu lisäksi neljä tavallista varmuuskumia. Numero 1 edustaa väriä lukuunottamatta tavallisia kumeja, jotka maksavat 3–4 markkaa puoli tusinaa.***

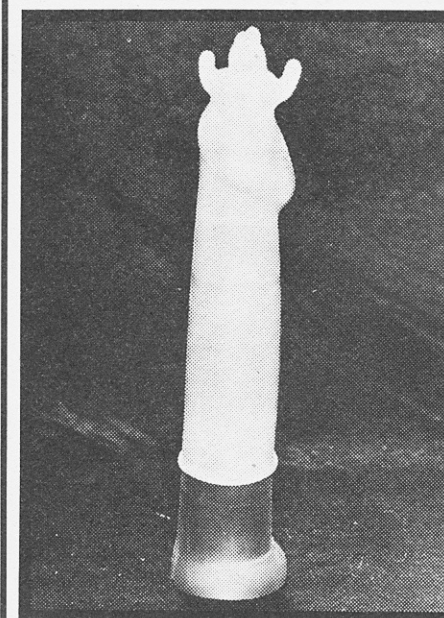
1 Sultan Color musta

Pirjo: — Pimeässä kaikki kissat ovat harmaita . . . Maria: — Pidän siitä mustana . . . Leila: — Ruotsissa kuulemma suosittu. Kieltämättä siinä jotakin oli . . . Tihensi tunnelmaa.

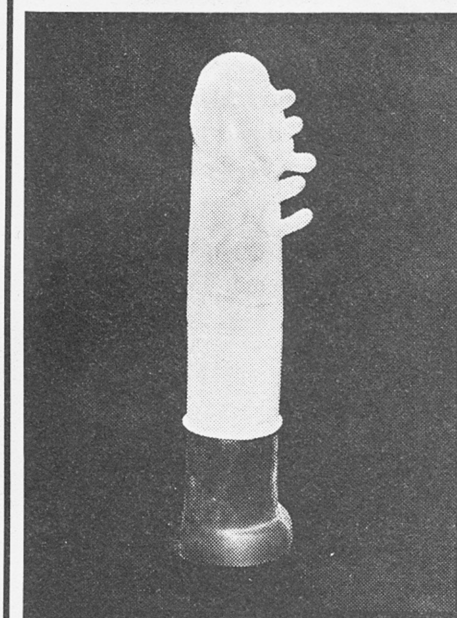
2 Lavetra A/35 Condensor

Pirjo: — Mitään tällaista en voinut enää uskoa . . .
Maria: — Laukesin yhdessä yössä useammin kuin koko avioliitossani . . .
Leila: — Kamala.

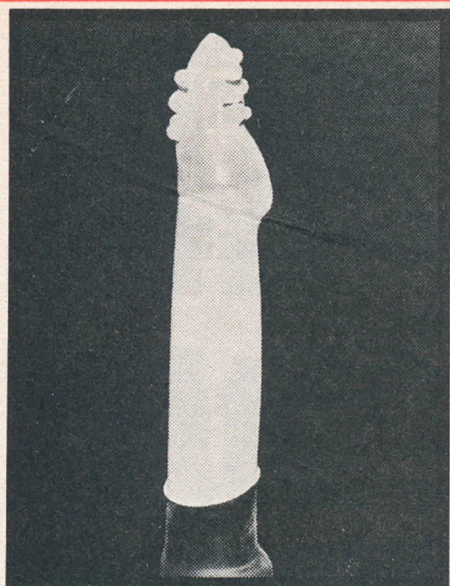
3 Gen Nr XI–31

Pirjo: — Minulla oli hauskaa . . .
Maria: — Minulla ei ollut, mutta ei se ollut kumin syy.
Leila: — Minuun tämä meni kuin kuuma veitsi. Ihana yö!

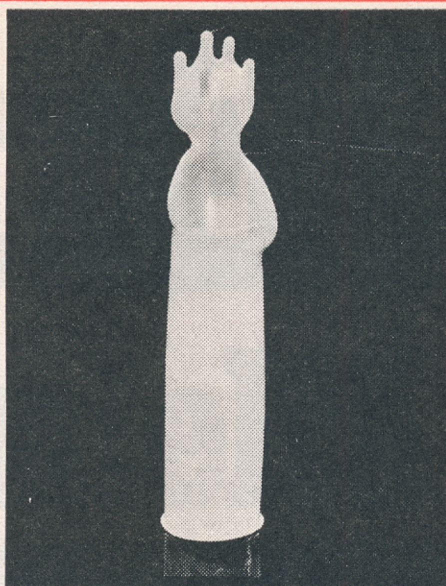
4 Vital Spezial Nr 114

Pirjo: — Kummallinen tunne.
Maria: — Minua tämä naurattaa. Viinalla oli kyllä osuus asiaan.
Leila: — Puolta huonompi kuin edellinen . . .

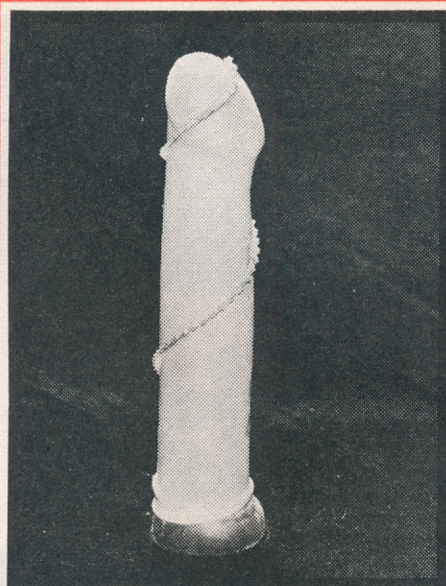
5 Vital Spezial Nr 131

Pirjo: — Vähän samanlainen kokemus kuin numerolla 3. Jotenkin vain hurjempi . . . Maria: — Nautin, mutta kyllä uudella pojallakin oli osuus asiassa. Leila: — Liian rankka minulle.

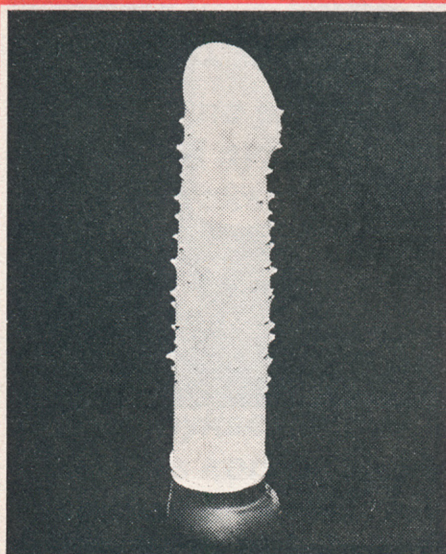
6 Vital Spezial Nr 133

Pirjo: — Ei paljon eroa edelliseen verrattuna.
Maria: — Ei niin.
Leila: — Vähän mukavampi kuin edellinen. Miksi, en tiedä.

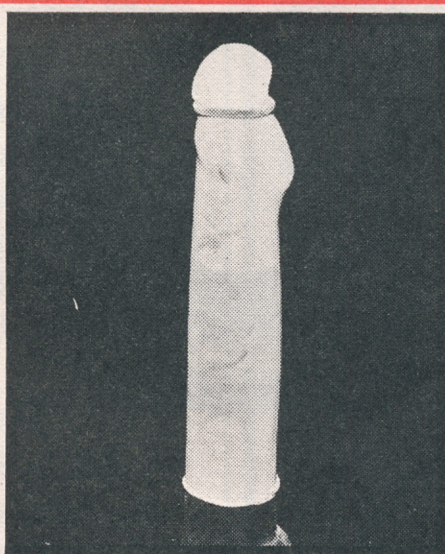
7 Gen Nr XI—21

Pirjo: — Tunsin olevani samppanjapullo, johon korkkiruuvi tunkeutuu.
Maria: — Minä laho ladonseinä.
Leila: — Tämä oli veikeä.

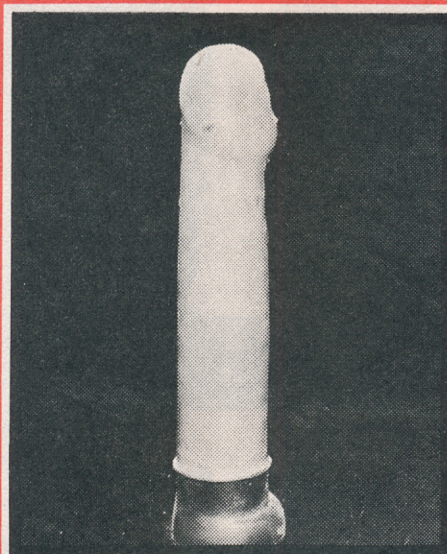
11 Vital Spezial Nr 105

Pirjo: — Ihan minä olin helisemässä. Ukko piti tästä.
Maria: — Johan tuntui todella!
Leila: — Liian karkea.

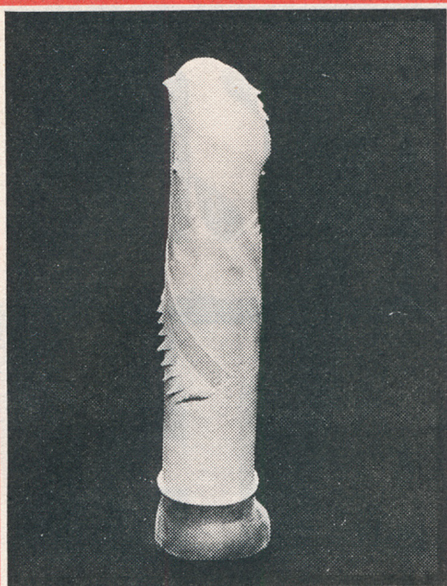
12 Vital Spezial Nr 108

Pirjo: — Tästä minä en oikein päässyt perille . . .
Maria: — Tuon kärjen pitäisi pitkittää yhdyntää, mutta meillä se hajosi.
Leila: — Vastenmielinen.

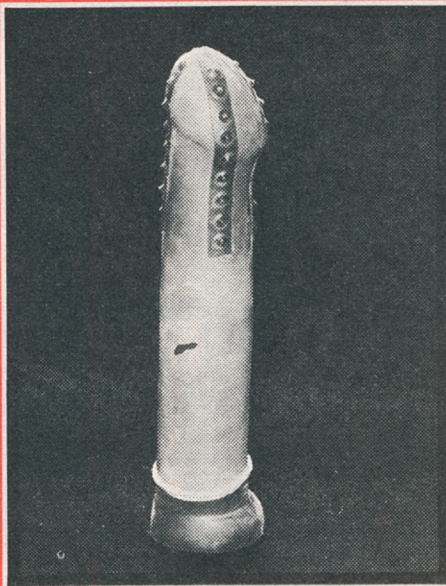
13 Gen Nr XI—2

Pirjo: — Suosittelen vasta-alkajille.
Maria: — Ei juuri mitään erikoista.
Leila: — Minulle sopi mukavasti.

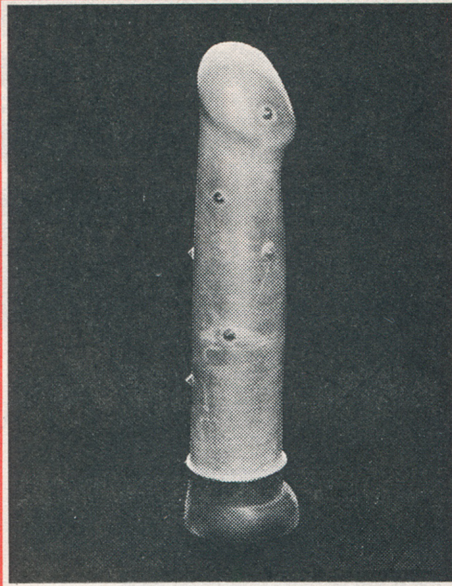
8 Gen Nr XI–23

Pirjo: — Kyllähän se pikkuisen . . .
Maria: — Aika huono.
Leila: — Minä pidin tästä kuten edellisestäkin.

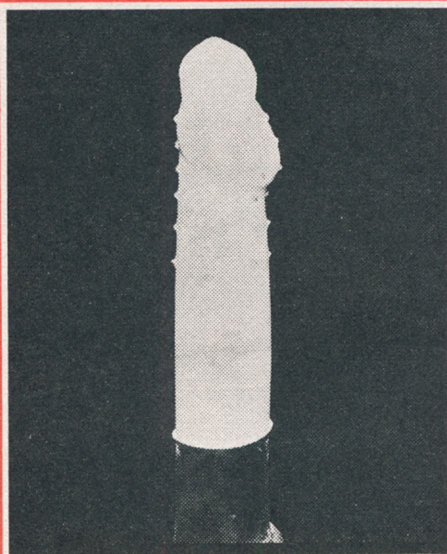
9 Gen Nr XI–27

Pirjo: — Sama kuin edellisessä, mutta ukko liian juovuksissa.
Maria: — Ei kiitos.
Leila: — Huonompi kuin kaksi edellistä.

10 Gen Nr XI–18

Pirjo: — Liian tavallinen minulle.
Maria: — Sama vastaus kuin kakkosessa.
Leila: — Sopi minulle.

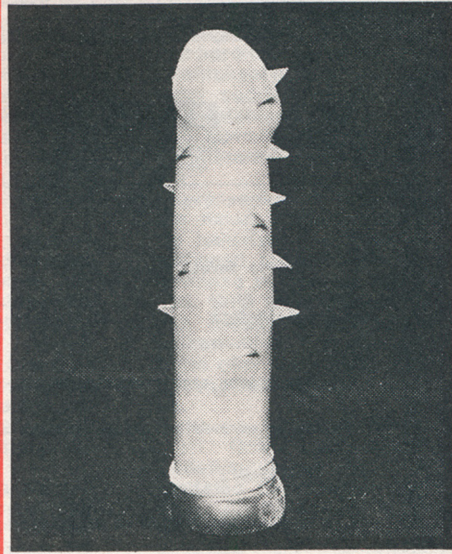
14 Lavetra Nr 6

Pirjo: — Numero 11:n lievennetty versio.
Maria: — Uusi kaveri ja sen vuoksi loistavaa.
Leila: — Hm, ei mielipidettä.

15 Lavetra Nr 9

Pirjo: — Aikamoinen känsä.
Maria: — Meni vaihteen vuoksi.
Leila: — Kuin olisi maannut sairaan miehen kanssa. Hyi.

16 Gen Nr XI–20

Pirjo: — Voi sisaret, että vanhaa vietiin.
Maria: — Kamala kutittamaan. Olin kuolla.
Leila: — Minä kai alan tottua kaikkeen. Minusta hassun hauska.

Münchenin olympiakisojen korkeantason hermosota on jo alkanut!

PALJASTIMME SALAHANKKEEN!

Näin aiottiin Juha Väätäinen masentaa ennen olympiakisoja!

RUOTSIN SUURIN iltapäivälehti EXPRESSEN pitää tarinaa Väätäisen lapsesta hauskana. Me taas törkeänä yrityksenä häiritä juoksijamme mielenrauhaa . . .

JUHA VÄÄTÄINEN on ilmeisesti liian hyvä juoksija. Ainakin ruotsalaiselle toimittaja Magnussonille, joka on uhannut hurjalla skandaalilla ennen Muncheniä: avioton lapsi ja nainen ovat Nairobissa hänen mukaansa . . .

■ *STIG JÄRNSTRÖM, TEKSTI*

TELEFON 22 48 00
NATTELEFON 54 75 00
RIKSSAMTAL 08/22 48 20
TELEGRAM DAGSEXPRESS

EXPRESSEN
Nordens största dagstidning
GJÖRWELLSGATAN 30, STOCKHOLM

POSTGIRO 19 83 74
BANKGIRO 16-4532
POSTADRESS
105 16 STOCKHOLM

STOCKHOLM
16.3.72

Red Pia Bursel

Helsingfors

Expressens sportredaktion känner inte till någon story om Juha Väätäinen och ett oäktenskapligt barn i Nairobi.

Inte heller smider vi några dolska planer på att störa honom - eller någon annan idrottsman eller -kvinna - inför någon som helst tävling.

Men det är en rolig historia.

Hälsningar

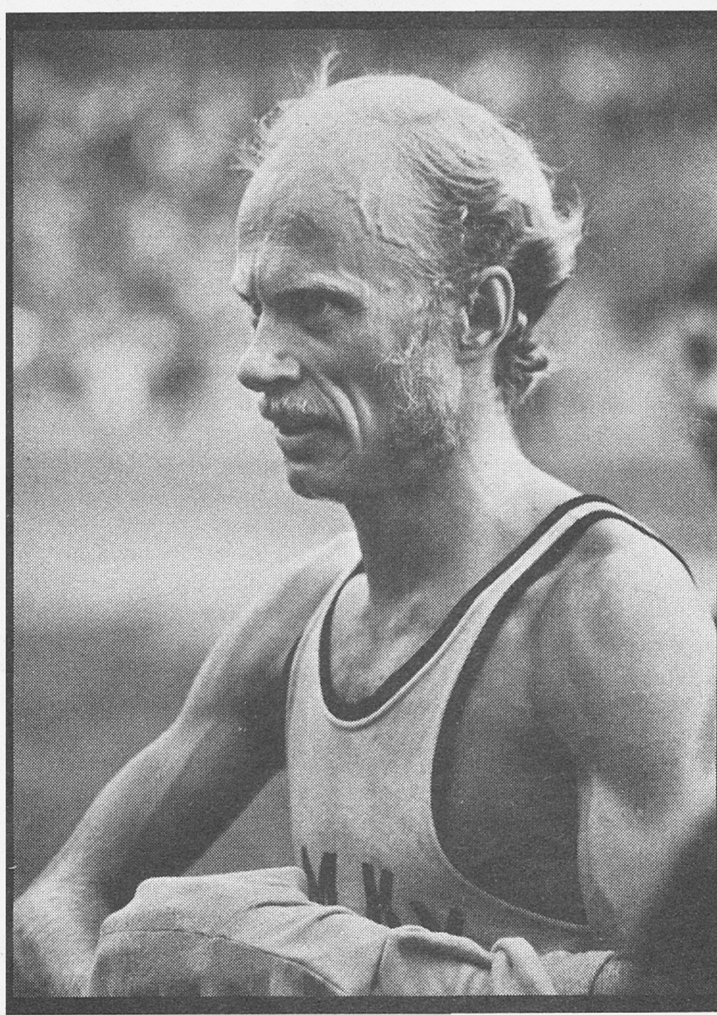
Peo Sjöstrand
red.sekr
sportred.

■ ***Meteli Juha Väätäisen aviottomasta lapsesta Nairobissa.***
■ ***»Hauska juttu (?), mutta me emme sitä julkaise.» (Pohjoismaiden suurin iltapäivälehti Expressen.)***
■ ***»Väätäisellä on lapsi neekerinaisen kanssa Nairobissa, juttu julkaistaan!» (Toimittaja Magnusson, Tukholma.)***
■ ***Tämä on tosikertomus siitä, miten NP:n toimittaja paljasti salahankkeen Väätäistä vastaan.***
■ ***Mutta onko Väätäisellä todella avioton lapsi?!!***
■ ***Aikoinaan ruotsalaiset tuhosivat Paavo Nurmen uran. Onko nyt vuorossa Juha Väätäinen?***

□□□ Röda Kvarn on kuin palanen hikisintä Marseillea keskellä Söderiä Tukholmassa. Siellä ovat »söderkisarna» ja »hammarbybajarna» eli paikalliset Sörkän gibat ja Isontalon Antit kittaamassa olutta. Joukon keskipisteenä on usein taikinaksi levinnyt teräsnyrkki Lennart Risberg. Kerran Ringin listan kymmenes, nyt kapakan kaljanjuontitilaston ykkönen. Melua, savua ja heja grabbar -tunnelmaa. Juuri sitä, joka saa ruotsalaisen estotta huutamaan kun Suomi on saanut turpiinsa maaottelussa.

Samassa paikassa istuu myös paljon ruotsalaisia journalisteja, lehtimiehiä. Sillä täältä löytyy vihjettä Lektyrin rikosjuttuihin, täällä tiedetään, paljonko Hammarby joutui maksamaan voitostaan Örgrytestä jalkapallossa. Täällä istuskelee myös NP:n Tukholman kirjeenvaihtaja iltojaan väsätäkseen jotain uutispätkiä härmäläisten touhuista Olof Palmen seurakunnassa. Paikka, jossa huhu kiertää. Huhu, joka alkaa haista painomusteelle ja valloittaa usein iltapäivälehtien Aftonbladetin ja Expressenin etusivun.

Juha Väätäinen. Javisst. Jos suomalainen pärjää urheilussa, niin sekö ottaa svenskiä pannuun. Emme halua mitään naapurivihan lietsontaa tai esihistoriallista heimovihaa. Mitä nyt tekisi mieli muistuttaa siitä, miten Paavo Nurmi saatiin pelistä pois ruotsalaisten toimesta. Paavo julistettiin ammattilaiseksi. Juhaa ei saada ammattilaiseksi. On siis muitakin keinoja saada mies pois tolaltaan. Puhutaan hienosti siitä, mitenkä psykologinen sodankäynti on vallannut alaa urheilussa. Miltä Juha Väätäisestä tuntuisi tällainen juttu ennen olympiakisoja? Luultavasti hän viittaisi kintaalla ja juoksisi entistä paremmin.

Roikkuviiksinen, kaljamahainen mies nojaa tiskiin ja kysyy, onko täällä suomalaisia. Teksti jatkuu suunnilleen seuraavana:

— Javisst, jävla Väätäinen ei kauan juokse. Expressen on saanut selville, että Väätäisellä on Nairobissa avioton lapsi neekerinaisen kanssa. Sitten juttu julkaistaan vähän ennen kisoja, niin katsotaan, tuleeko kultamitalia . . .

Edustajamme otti puheen aluksi tavallisena humalaisen örinänä. Myöhemmin mies kuitenkin vilautti lehdistökorttia, mutta niin nopeasti, että edustajamme ei nähnyt nimeä. Mies halusi todistaa olevansa lehtimies ja pitää nimensä salassa. Edustajamme antoi hänelle puhelinnumeronsa valehdellen olevansa Väätäisen sukulainen.

Seuraavana aamuna soi puhelin. Siellä oli sama mies. Hän ilmoitti nimekseen Magnusson ja sanoi edustavansa Expresseniä ja sanoi kyseisen jutun valokopion olevan urheiluosaston päälliköllä Bertil Janssonilla. Tässä vaiheessa avustajamme otti yhteyttä Suomeen NP:n toimitukseen ja kysyi, antoiko juttu aihetta jatkotoimenpiteisiin.

Sähkötimme Expresseniin Bertil Janssonille ja kerroimme koko tarinan. Aluksi ei kuulunut mitään, vaikka sähkevastaus oli maksettu. Viikon kuluttua sähkeen lähettämisestä tuli vastaus. Siinä luonnehditaan kertomusta hauskaksi, mutta kiistetään Expressenillä olevan asian kanssa tekemisissä.

Meillä on nyt edessämme seuraavat vaihtoehdot:

1 **Expressen ei vastannut heti sähkeeseen. Vasta viikon kuluttua. Aiheuttiko NP:n sähke ylimääräistä päänvaivaa sen toimitukselle, joka oli päästänyt vuoden pommiaiheensa vuotamaan Suomeen jonkun humaltuneen toimittajan onnettoman kaljareissun takia . . .**

2 **Expressenillä ei todellakaan ole asian kanssa tekemistä. He halusivat suhtautua ystävällisesti suomalaisiin kollegoihinsa ja lähettää vastauksen. Sillä juttu on niin vakavaa laatua, että täydellistä vaikenemista Expressenin taholta olisi voitu pitää jonkinlaisena myöntymisen merkkinä.**

3 **Kuka on toimittaja Magnusson? Onko nimi keksitty? Todellisuudessa mies työskentelee Expressenin kilpailijan Aftonbladetin laskuun tai Lektyrin. Mahdollisesti kysymys on Se-lehdestä. Vai onko, Rune Moberg?**

4 **Missään tapauksessa merkit eivät viittaa siihen, että kyseessä olisi vain humalainen hölmöilijä, joka halusi esittää jotain mikä olisi masentanut olutta baarissa litkineen suomalaisparan.**

5 **Mikäli emme enää kuule jutusta, voimme vetää seuraavat johtopäätökset: NP on paljastanut pahanlaatuisen Väätäistä vastaan suunnatun mustaamiskampanjan. Asiasta luovuttiin, koska NP paljasti aikeet. Tai perästä kuuluu sittenkin.**

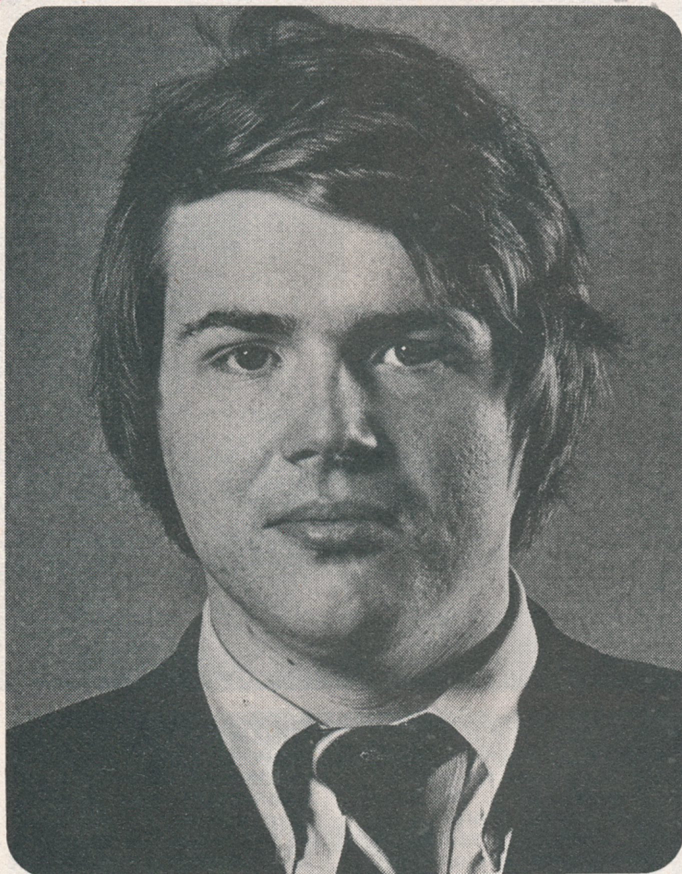
6 **On tietysti olemassa myös pieni mahdollisuus, että julma huhu Julmasta-Juhasta sittenkin . . .** □

ENTÄ JOS TEITÄ OLISI SALAKUUNNELTU...

■■■ Viime numeromme salakuunteluartikkeli Ursula Rainiosta on tehnyt salakuuntelusta todellisen puheenaiheen.

■■■ Entä jos Teitä itseänne olisi salakuunneltu?

■■■ Mielipiteensä salakuuntelusta kertovat kansanedustaja Lasse Lehtinen valtiovallan ja Caesar von Walzel julkisten edustajina. Lisäksi 10 tavallisen kadun ihmisen kannanotot.

LASSE LEHTINEN

Miten suhtaudut salakuunteluun?

— Tuomitsen sen.

Mitä tekisit, jos huomaisit joutuneesi salakuuntelun uhriksi?

— Nykyisen lain mukaanhan en voisi tehdä juuri mitään, ehkä korkeintaan vaatia rahallisia korvauksia. Mutta jos otaksuisin, että joku on kiinnostunut toiminnastani tai yksityiselämästäni, yrittäisin mahdollisimman hyvin suojautua salakuuntelua vastaan.

Oletko koskaan pelännyt salakuuntelua?

— En ole. En uskoisi, että yksityiselämäni tai toimintani kansanedustajana kiinnostaa ketään niin paljon, että minua yritettäisiin salakuunnella. Mutta tiedän kyllä henkilöitä, jotka kiven kovaan väittävät, että SUPOO on kuunnellut heidän puheluitaan.

Luuletko, että salakuuntelu yleistyy maassamme?

— Kaikki merkit viittaavat siihen. Siihen soveltuvia teknisiä välineitä on helppo saada eikä rangaistusta nykyisen lain mukaan tarvitse juuri pelätä, jos joutuu kiinni.

Aiotko kansanedustajana vaikuttaa jotenkin siihen, että lakia salakuuntelun osalta muutettaisiin?

— Olen eduskunnan lakivaliokunnan jäsen, joten minulla on melko hyvät mahdollisuudet olla mukana lakia muutettaessa. Olen kuullut, että lainmuutos onkin jo suunnitteilla.

Miten suurena rikoksena pidät salakuuntelua?

— Rinnastaisin sen murtovarkauteen. Rapsut pitäisivät olla sen mukaiset.

CAESAR VON WALZEL

Miten suhtaudut salakuunteluun?

— Hyväksyn sen ainoastaan hyvin harvoissa tapauksissa, jos sillä pyritään saamaan selville törkeitä rikoksia. Silloinkin salakuuntelun on tapahduttava viranomaisten tarkassa valvonnassa.

Mitä tekisit, jos huomaisit joutuneesi salakuuntelun uhriksi?

— Tuskin tekisin mitään, sillä minun yksityiselämässäni ei pitäisi olla mitään hämärää tai vaarallista. Ja mukana on sellainen käsitys, ettei salakuuntelun uhri nykyisen lain mukaan voikaan tehdä juuri mitään.

Oletko koskaan pelännyt salakuuntelua?

— En, ei ole ollut pelättävää.

Miten suurena rikoksena pidät salakuuntelua?

— Rinnastaisin sen kotirauhan häiritsemiseen tai esim. jonkun toisen henkilön kirjeen luvattomaan avaamiseen. Törkeissä tapauksissa siitä pitäisi antaa kovat rapsut.

Kuinka yleistä salakuuntelu käsittääksesi on tällä hetkellä maassamme?

— Minulla ei ole siitä minkäänlaista kuvaa, mutta luulisin, että kyllä niitä sairaalloisen uteliaita ihmisiä aika lailla on. Varmasti tällaiset uudet, helppokäyttöiset salakuuntelulaitteet ovat heille suuri houkutus. Otaksun myös, että tietyt järjestöt ja valtiovalta harjoittavat salakuuntelua.

VÄINÖ KOLEHMAINEN, 63, kirvesmies:

Se oli kova juttu se Nyrkkipostin salakuuntelujuttu. Kyllä te kaikkia uskallatte... Ei salakuuntelussa minun mielestäni mitään pahaa ole, mukavahan se on tietää, mitä ne kaikenmaailman julkkikset puuhailevat, heh... Että jos minua olisi? No ei kai minussa mitään mielenkiintoista olisi, korkeintaan naapurit voisivat kuunnella. Se olisi paha juttu, se.

MARGIT LINDSTRÖM, 37, rouva:

Minä tuomitsen kaikki ihmisten yksityiselämän riepottelut. Siitä salakuuntelusta oli jotain lehtimainoksissakin, itse en ole lukenut. Kovat sakot ja tuomiot siitä pitäisi antaa ilman muuta. Jos meidän perheemme elämää kuunneltaisiin, niin ei se pelkkiin vihaisiin sanoihin jäisi!

EILA NIEMELÄ, 28, pankkivirkailija:

Luin sen teidän juttunne, sehän oli itse asiassa tähdätty salakuuntelua vastaan. Luulen ettei salakuuntelua maassamme juuri harjoiteta, turha siitä on melua pitää.

ILMARI H. ORRAS, 55, fil.maisteri:

En hyväksy salakuuntelua missään muodossa, se on sellainen rikos, joka voi johtaa paljon suurempiin rikoksiin. Sen Nyrkkipostin jutun kyllä luin: se taisi olla pieni, huvittava kepponen, jota ei niin vakavasti kannata ottaa, ettehän te saaneet selville mitään kovin hätkähdyttävää Ursula Rainion yksityiselämästä!

SEPPO KOSKI, 32, autonkuljettaja:

Ei näissä hommissa mitään salakuunneltavaa ole ja tuskin kotimuhinatkaan vaimon kanssa ketään kiinnostaisivat! Luulen, että salakuuntelua harjoitetaan nykyään jo aika paljon, ainakin politiikassa ja tehdasvakoilussa. Periaatteessa olen kaikenlaista salakuuntelua vastaan.

SARI MÄKINEN, 19, opiskelija:

Kyllä minäkin sen Nyrkkipostin jutun luin. Se oli mielestäni erittäin havahduttava. Luulisin, että kaikki julkkikset ovat tämän jälkeen varpaisillaan ja katsovat, ketä koteihinsa päästävät. Salakuuntelua vastustan ehdottomasti, jos ne laitteet kovasti yleistyvät, täytyy tavallisenkin ihmisen ruveta olemaan varpaillaan. Mustasukkaiset miehet voisivat esim. kätkeä sen tyttöystävänsä makuuhuoneeseen!

ANTTI LUOTO, 46, johtaja:

Olen minä kuullut, että joissain firmoissa johtajat olisivat vakoilleet alaistensa toimia salakuuntelulaitteiden avulla, mutta itse en sellaiseen ryhtyisi. Sen verran pitää olla moraalia. Salakuuntelulakia olisi pian ehdottomasti muutettava ankarammaksi, muuten salakuuntelu voi yleistyä kulovalkean tavoin.

NIILO JÄRVINEN, 41, peltiseppä:

Se on paha asia, jos omalle kohdalle sattuu. Mutta niin kauan kuin itse saan olla rauhassa, ei sillä niin väliä ole. Lehdistölle siitä on varmasti paljon hyötyä, samoin liikeelämälle ja oikeuslaitokselle. Kuunnelkoot vaan, niin ihmiset rupeavat tarkemmin harkitsemaan, etteivät puhu tai tee päättömiä.

MATTI SETÄLÄ, 22, opiskelija:

Juu, juu, salakuuntelu on mahdottoman hyvä juttu. Jokaisen kansanedustajan povitaskuun olisi kätkettävä salakuuntelulaite! Silloin maan asiat tulisivat lopultakin kuntoon...

VEIKKO TALONEN, 33, insinööri:

Salakuuntelu kiinnostaa minua luonnollisesti, koska kaikenlaiset radiolaitteet ovat erikoisalaani. Silti en hyväksy salakuuntelua muuta kuin korkeintaan joissain rikostapauksissa. Täytyy sanoa, että nykyisillä laitteilla salakuuntelu on liiankin helppoa. Lakia pitäisi koventaa, ettei salakuuntelusta tulisi todellista villitystä.

TIMO TOIVONEN, TEKSTI

HIRVEÄ HOSPODAR JA NUOREN DON JUANIN UROTYÖT

Apollinaire

■ Nyrkkiposti kertoo harvoin kirjallisuudesta, mutta silloin kun se kertoo, se kertoo todella varteenotettavista teoksista.

■ Viime vuonna julkaisimme otteen kirjasta »Herra Jackin ihmeellinen huone».

■ Kirja nousi myyntitilastojen kakkoseksi!

■ Nyt samassa Erotica-sarjassa on ilmestynyt uusi teos, Apollinairen »Hirveä Hospodar ja nuoren Don Juanin urotyöt».

■ TAKAAMME, ETTÄ TÄTÄ KIRJAA LUETAAN! Sen on kustantanut arvovaltainen kustannusliike Gummerus, jonka tuotteille on ennenkin annettu arvoa . . .

■ TÄSSÄ TEOKSEN ENSIMMÄINEN LUKU. LUVUT 2—11 VOITTE NOUTAA KIRJAKAUPASTA!

TÄMÄ KIRJA NOUSEE VARMASTI MYYNTI-LISTOJEN KÄRKEEN!

Mikä mies oli Apollinaire?

Guillaume Apollinaire, oikealta nimeltään Wilhelm Albert Wladimir Alexander Apollinaris de Kostrowitzky, syntyi 1880 Roomassa puolalais-italialaisen aatelissuvun jälkeläisenä. Nuoruutensa hän vietti eri puolilla Eurooppaa, lähinnä äitinsä kanssa levottomasti sinne tänne matkustellen — äiti, Olga de Kostrowitzka, jonka muuten kerrotaan syntyneen Helsingissä 1858, oli näet suuren luokan kurtisaani, tunnettu Italiasta ja Monacon ruhtinaskunnasta aina Belgiaan saakka.

Vuosisadan vaihteen tienoilla Apollinaire asettui viimein pysyvästi Pariisiin. Ennen pitkää hän oli keskeinen hahmo seurueessa, jonka jäsenet nykyään tunnetaan kautta maailman eri taiteenalojen edelläkävijöinä ja suunnannäyttäjinä. Siinä olivat Picasso, Matisse, Vlaminck, Alfred Jarry, Max Jacob, Tullimies Rousseau. Ja Marcel Duchamp, Francis Picabia, Pierre Reverdy ja monia muita. Pariisi sykki elämää, Apollinaire runoutta: maine kasvoi ja kirjallisuuden uudistajan ja uusien kuvataiteen suuntien esitaistelijan asema vakiintui. Kokoelmat »Alkoholia», »Kalligrammeja» ja »Murhattu runoilija» erottuivat tuotannon huipuksi — viime mainittu sikäli traagisestikin, että runoilija siinä tavallaan ennusti oman kohtalonsa. Ensimmäisessä maailmansodassa vuonna 1916 Apollinaire haavoittui räjähtävästä kranaatista päähän ja kuoli kaksi vuotta myöhemmin »espanjantautiin» yhä heikkona haavoittumisestaan.

Eroottiset romaaninsa »Hirveän Hospodarin» ja »Nuoren Don Juanin urotyöt» Apollinaire kirjoitti jo varsin nuorena ja — kuten hän itse on sanonut — pelkästään selviytyäkseen silloisista taloudellisista vaikeuksistaan. Ne julkaisiin anonyymeinä, ja niille, jotka tiesivät Apollinairen näiden teosten kirjoittajaksi, tekijä itse pyrki väheksymään niiden kirjallista arvoa, vaikka toisaalta lujasti uskoikin kykenevänsä runouden ohella mullistamaan myös proosan. Yhtä kaikki nämä teokset ovat nyt alansa klassikkoja, eivät niinkään pornografiaa, kuten on väitetty, vaan pornografian parodiaa, leikinlaskua ja hurjaa hullutteluа.

Bukarest on kaunis kaupunki, jossa itä ja länsi näyttävät yhtyäkseen kohtaavan. Jos ottaa lukuun vain maantieteellisen aseman, siellä tuntee olevansa Euroopassa, mutta jos pohtii eräitä maan tapoja ja katsoo turkkilaisia, serbialaisia ja muita makedonialaisia, jotka antavat väriä kaduille, huomaakin olevansa Aasiassa. Kuitenkin maa on hyvin latinalainen: roomalaissotilaat, jotka tekivät tästä maailmankolkasta itselleen alusmaan, ajattelivat epäilemättä roomalaisittain: olihan Rooma silloin maailman keskus, kaikkinaisen tyylikkyyden pääkaupunki. Sama länteen kurkottautuminen on periytynyt roomalaisten jälkeläisille: romanialaiset ajattelevat lakkaamatta kaupunkia, jossa ylellisyys oli luonnollista ja elämä hilpeää. Mutta Rooman mahti on murennut. Kaupunkien kuningatar on luovuttanut kruununsa Pariisille. Ei ole ihme, että aivan kuin jonkin atavistisen ilmiön vuoksi romanialaiset kääntyvät nyt kaikessa Pariisin suuntaan, koska Pariisi on niin täydellisesti tullut Rooman sijalle maailman navaksi!

Samoin kuin muutkin romanialaiset myös komea prinssi Vibescu uneksi Pariisista, Valon Kaupungista, jossa naiset ovat kevytpyllyisiä ja kauniita kaikki. Kun hän vielä opiskeli lukiossa Bukarestissa, hänen tarvitsi vain ajatella pariisitarta, *la Parisiennea,* kun hänellä alkoi jo seisoa ja hänen täytyi ruveta hitaasti ja hartaasti runkkaamaan. Myöhemmin, kun hän oli nussinut monen viehättävän romanialaisnaisen vittua ja persettä, hänestä yhä tuntui vahvasti siltä, että hänen täytyi välttämättä saada pariisitarta.

Mony Vibescu syntyi hyvin rikkaaseen perheeseen. Hänen isoisänsä isä oli ollut hospodar, joka on samanarvoinen kuin ranskalainen aliprefekti. Mutta tämä arvonimi liitettiin perheen sukunimeen, ja Monyn isoisä ja isä olivat molemmat käyttäneet hospodarin titteliä. Mony Vibescun olisi samaten pitänyt kantaa tätä esi-isäinsä kunnianimeä.

Mutta hän oli lukenut tarpeeksi ranskalaisia romaaneita suhtautuakseen aliprefekteihin jokseenkin kyynisesti.

— Ajatelkaa nyt, hän sanoi, — eikö ole naurettavaa vaatia että minua puhuteltaisiin aliprefektiksi vain sen vuoksi, että isoisäni isä on ollut aliprefekti? Eikö sellainen jo ole ihan törkeätäkin? Ja ollakseen vähemmän naurettava hän oli muuttanut hospodar-aliprefektin tittelin ruhtinaaksi.

— No niin, hän huudahti, — tässä minulla on arvonimi, joka voidaan periä. Hospodar on hallinnollisen tehtävän nimitys, ja on vain oikein, että ne jotka ovat ansioituneet hallinnossa, saavat käyttää sitä titteliä. Minä teen itsestäni jalosukuisen. Oikeastaan minä olen esi-isä. Lapseni ja lapsenlapseni ovat tästä minulle vielä kiitollisia.

Ruhtinas Vibescu oli hyvin kiintynyt Serbian varakonsuliin Kurpa Fornoskiin, joka kaupungin huhujen mukaan nai viehättävää Monya antaumuksellisesti. Eräänä päivänä ruhtinas pukeutui jälleen korrektisti ja lähti kävelemään varakonsulin luo. Kadulla kaikki katselivat häntä ja naiset tuijottivat ja sanoivat:

— Hän näyttää niin pariisilaiselta!

Ruhtinas Vibescu todella käveli sillä tavoin kuin bukarestilaiset luulevat pariisilaisten kävelevän, ts. pienin kiireisin asekelin ja takapuolta heiluttaen. Eikö se ole viehättävää! Kun mies kävelee Bukarestissa sillä tavoin, ei ainoakaan nainen voi vastustaa häntä, oli hän sitten vaikka pääministerin vaimo.

Tultuaan Serbian varakonsulaatin ovelle Mony kusi ensin pitkään julkisivua vasten ja soitti sitten kelloa. Valkotakkinen albanialainen tuli avaamaan hänelle oven. Ruhtinas Vibescu nousi nopeasti toiseen kerrokseen.

Varakonsuli Kurpa Fornoski oli salongissaan ilki alastomana. Hän makasi pehmeällä sohvalla kulli suorana, ja hänen vierellään tumma montenegrolainen nainen Mira kutitteli hänen kivespussejaan. Myös nainen oli alasti ja sellaisessa asennossa, että hänen kaunis pyöreä pyllynsä nousi koholle. Se oli ruskea ja nukkainen, ja sen hieno iho oli piukalla kuin rummun kalvo. Hänen pakaroidensa välissä jatkui vitusta tuleva ruskeakarvainen raita, ja siinä näkyi kielletty reikä pyöreänä kuin pastilli.

Miran pitkät reidet värähtelivät, ja kun asento vaihtui ja reidet levisivät, näkyi vittu: se oli mehevä, paksu, syvä kuin haava, ja sitä varjosti paksukarvainen, ihan musta kruunu.

Mira ei ollenkaan hämmentynyt Monyn tulosta. Eivätkä muutkaan. Sillä toisessa nurkassa kaksi pyöreäpyllyistä tyttöä leikitteli keskenään päästellen suustaan pieniä kuumia huudahduksia. Mony riisuutui nopeasti, ja sitten hän kävi kyrpä sojossa toisen päälle koettaen saada heidät erotetuiksi. Mutta hänen kätensä luiskahtelivat heidän märän kiiltävistä ruumiistaan, jotka kiemurtelivat kuin käärmeet.

Kun Mony näki, miten he aivan vaahtosivat nautiskellessaan, ja kun hän näki, ettei häntä päästettäisi osalliseksi heidän ilonpidostaan, hän alkoi läiskiä avoimella kämmenellään sitä muhkeata pyllyä joka sattui olemaan lähempänä. Kun tämä näytti kiihottavan huomattavasti tuon muhkean perseen omistajaa, hän alkoi iskeä kaikin voimin, niin että tuska kävi suuremmaksi kuin nautinto, ja silloin tuo sievä immykäinen, jonka sievän valkoisen pyllyn hän oli saanut punottamaan, nousi raivoissaan seisomaan.

— Paskiainen, senkin ruskean reiän ritari, älä sinä häiritse meitä, me emme halua nähdä sinun isoa kyrpääsi. Mene antamaan tikkukaramellisi Miralle. Anna meidän rakastella rauhassa. Vai mitä, Zulmé?

— Ihan niin, Toné! toinen tytöistä vastasi.

Ruhtinas heilutteli suunnatonta kyrpäänsä huutaen:

— Vai niin, kakarat, aina vain te haluatte sormeilla toistenne persettä!

KÄÄNNÄ

Näin myy porno pornottomassa Suomessa!

Erotica-sarjassa ovat ilmestyneet:

- **Markiisi de Saden »Justine eli hyveellisen neidon kovat kokemukset». Tähänastinen myynti n. 4000 kpl.**
- **Gore Vidalin meillä elokuvanakin tuttu »Myra», myynti n. 2300 kpl.**
- **Pauline Réagen »O:n tarina», myynti n. 2600 kpl.**
- **Anonyymin »Herra Jackin ihmeellinen huone», myynti n. 10500 kpl.**

Sitten hän tarttui toiseen heistä ja koetti suudella häntä suulle. Hän oli Toné, sievä ruskeaverikkö, jolla oli lumivalkoisessa ruumiissaan tietyissä paikoin hauskoja kauneuspilkkuja. Ne korostivat hänen valkoisuuttaan, hänen kasvojaankin jotka nekin olivat ihan valkeat, ja erityisesti vasemman posken kauneuspilkku antoi tälle viehättävälle tytölle keimailevan ilmeen. Hänen kaksi loistavaa rintaansa tököttivät kovina kuin marmori, niiden ympärystä sinersi, niiden kärki oli mansikan punainen. Vasemman rinnan kärjessä oli kauneuspilkku kuin kärpänen, tapettu kärpänen.

Mony Vibescu oli häneen tarttuessaan pistänyt kätensä hänen suuren takapuolensa alle, joka oli kuin keskiyön auringossa kypsynyt komea meloni, niin valkoisena ja täyteläisenä se pullisteli. Molemmat hänen pakaransa olivat kuin Carraran marmorista veistetyt, ja hänen reitensä, jotka lähtivät laskeutumaan niistä alaspäin, olivat pyöreät kuin kreikkalaiset pylväät. Mutta mikä ero! reidet olivat lämpimät ja pakarat viileät, mikä on hyvän terveyden merkki. Pakarat punersivat hiukan niin että mieleen tuli kuohkea kermavaahto, jossa on vattuja koristeena. Tämä näky kiihotti Vibescu-paran aivan kiihtymyksen äärirajoille. Hänen suunsa imi vuorotellen Tonén kiinteitä rintoja ja siirtyi sitten hänen kaulalleen ja olkapäilleen niihin imujälkiä jättäen. Hänen kätensä pitelivät lujasti kiinni hänen paisuvasta perseestään kuin kovasta mehukkaasta vesimelonista. Hän leipoi näitä jalorotuisia pakaroita ja oli luiskauttanut etusormensa persereikään, joka oli hurmaavan ahdas. Hänen iso kyrpänsä, joka seisoi yhä enemmän, yhä kovemmin, alkoi kolkutella viehättävää helakanpunaista vittua, joka oli koholla kiiltävän mustalla taljalla. Toné huudahti romaniaksi:

— Ei, sinne sinä et sitä pane.

Ja samalla Toné painoi pyöreänmehukkaat reitensä tiiviisti yhteen. Punaisella ja tulehtuneella päällään Monyn iso kyrpä oli jo koskettanut Tonén soppea. Nainen taisteli yhä päästäkseen irti, mutta samassa häneltä pääsi pieru. Se ei ollut mikään jokapaikan pieru, vaan sen ääni helähti kristallisena ja kirkkaana. Nainen alkoi nauraa hillittömästi, hermostuneesti. Hänen vastarintansa heikkeni, hänen reitensä aukenivat, ja Monyn iso vehje oli jo ehtinyt pistää päänsä Tonén kopperoon, kun Zulmé, Tonén äskeinen lemmiskelijä, tarttui rajusti Monya munista ja puristamalla niitä aiheutti sellaisen kivun, että ruhtinaan savuava kalu lipsahti jälleen ulos, mikä oli suuri pettymys Tonélle, joka oli alkanut jo notkein vyötärön liikkein pyörittää persettään.

Zulmé oli vaaleaverikkö. Hänen paksu tukkansa virtasi putouksena kantapäihin saakka. Hän oli pienempi kuin Toné, mutta juuri hänen hoikkuutensa ja soreutensa teki hänestä haluttavan. Hänen silmänsä olivat mustat ja mustarenkaiset. Hänen irrotettuaan otteensa ruhtinaan munista Mony hyppäsi hänen päälleen sanoen:

— Hyvä on, saat maksaa Tonén puolesta! Sitten Mony tarttui Zulméa rinnasta ja alkoi imeä sen sorjaa kärkeä.

Zulmé kiemurteli. Monyn kustannuksella pilaillen hän liikutteli ja aallotteli vatsaansa, jonka pohjalla tanssi sievä hyvin kähäräinen vaalea pikku parta. Samalla hän kohotti ilmoille hienon vitun, joka oli upotettu syvälle hänen kauniiseen kukkulaansa. Hänen ruusunpunaisen vittunsa huulten välissä heilahteli hyvänkokoinen klitoris kertomassa hänen lesbolaisista tavoistaan. Ruhtinaan kulli yritti turhaan tunkeutua tähän rakoon.

Viimein Mony tarttui lujasti pakaroista ja oli jo painamassa sisään, kun Toné alkoi kutitella häntä riikinkukon sulalla. Tonéa harmitti, ettei hän ollutkaan saanut osalleen tuon mainion kyrvän purkausta, ja kutituksen voimasta Mony alkoi kiemurrella ja nauraa. Mutta sulka ei jättänyt häntä rauhaan: jalkapohjista se siirtyi reisille, peräaukkoon, kulliin, joka äkkiä veltostui.

Molemmat veijarit, Toné ja Zulmé, olivat tästä riemuissaan. He nauroivat tälle mainiolle farssille hyvän tovin ja rupesivat sitten punaisina ja hengästyneinä syleilemään ja nuoleksimaan toisiaan ruhtinaan katsellessa heitä nolona ja typertyneenä. Heidän takamuksensa liikkuivat samaan tahtiin, heidän karvansa sekoittuivat, heidän hampaansa kalahtivat toisiaan vasten, heidän lujien kohoilevien rintojensa satiini hieroutui poimuttuen vastakkain. He kiemurtelivat ja voihkivat himosta. Lopuksi he kastelivat kusella toisensa, ja ruhtinaalla alkoi jälleen seisoa. Mutta kun hän näki heidän olevan kovin väsyneitä, hän käänty Miran puoleen, joka yhä vain kopeloi varakonsulin kullia. Vibescu lähestyi häntä hiljaa, ja työntäen komean kyrpänsä Miran muhkeiden takamusten väliin hän luiskautti sen sisälle puoliavoimeen ja kosteaan vittuun, ja tuo sievä tyttö, joka tunsi nuijan pään tulevan sisuksiinsa, liikautti takapuoltaan niin, että kalu tunkeutui kunnolla paikkaansa. Sen jälkeen tyttö jatkoi keskeytyneitä puuhiaan, samalla kun ruhtinas runkkasi toisella kädellä hänen klitoristaan ja toisella kädellä piteli hänen rintojaan.

Monyn tulo ja meno tiukassa vitussa näytti tuottavan Miralle suurta iloa, ja sen hän osoitti nautinnollisilla huudahduksilla. Vibescun vatsa hakkasi Miran takamusta, ja Miran takapuolen viileys soi ruhtinaalle saman miellyttävän tuntemuksen jonka hänen vatsansa aiheutti tytölle. Pian liikkeet muuttuivat rajummiksi, nykivämmiksi; ruhtinas painautui Miraa vasten, joka huohotti ja puristi reisiään yhteen. Ruhtinas puri häntä olkapäähän ja piti häntä siinä. Tyttö huusi:

— Ah! hyvä . . . vielä . . . lujemmin . . . lujemmin . . . ota, ota kaikki. Anna . . . kyrpä . . . Anna . . . kaikki . . . nyt . . . nyt!

Ja yhtä aikaa lauettuaan he lyyhistyivät lattialle ja lepäsivät siinä hetken täysin voipuneina. Toné ja Zulmé makasivat toisiinsa kietoutuneina kuin käärmeet istuinsohvalla ja katselivat heitä nauraen. Serbian varakonsuli oli sytyttänyt ohuen itämaisen sikarin. Kun Mony nousi jaloilleen, hän sanoi tälle:

— Nyt, hyvä ruhtinas, on minun vuoroni; minä jo odottelin tuloasi ja annoin Miran hyväillä siltä varalta kulliani. Mutta nautinnon minä varasin sinulle. Tule tänne, sievä poika, rakas hintti, tule! minä haluan nyt nussia sinua.

Vibescu katseli häntä hetken, sitten hän sylkäisi varakonsulin keppiin, joka hänelle oli tarjona, ja sanoi:

— Sinä olet nussinut minua ihan tarpeeksi, siitähän puhuu jo koko kaupunki.

Mutta varakonsuli oli noussut seisaalleen, kalu jäykkänä tietysti, ja tarttui revolveriin. Hän suuntasi pistoolin kohti Monya, joka vapisten pyllisti hänelle ja soperteli:

— Kurpa, rakas Kurpa, kyllähän sinä tiedät, kuinka minä rakastan sinua, nussi minua perseeseen, nussi minua perseeseen.

Ja hymyillen työnsi Kurpa kullinsa joustavaan reikään, joka ruhtinaalla oli kahden pakaransa välissä. Kun hän oli kunnolla sisällä, kaikki kolme naista saivat nähdä miten hän riehui. Hän oli kuin riivattu ja koko ajan hän huudahteli:

— Jumaliste! Tuntuu hyvältä! Purista persettäsi. Sievä pyllistäjä, purista, tuntuu hyvältä. Purista sieviä pakaroitasi, purista.

Silmät vauhkoina, kädet kouristuen hentoihin hartioihin hän laukesi.

Mony peseytyi, pukeutui ja lähti sanoen palaavansa päivällisen jälkeen. Mutta kotiin tultuaan hän kirjoitti tällaisen kirjeen:

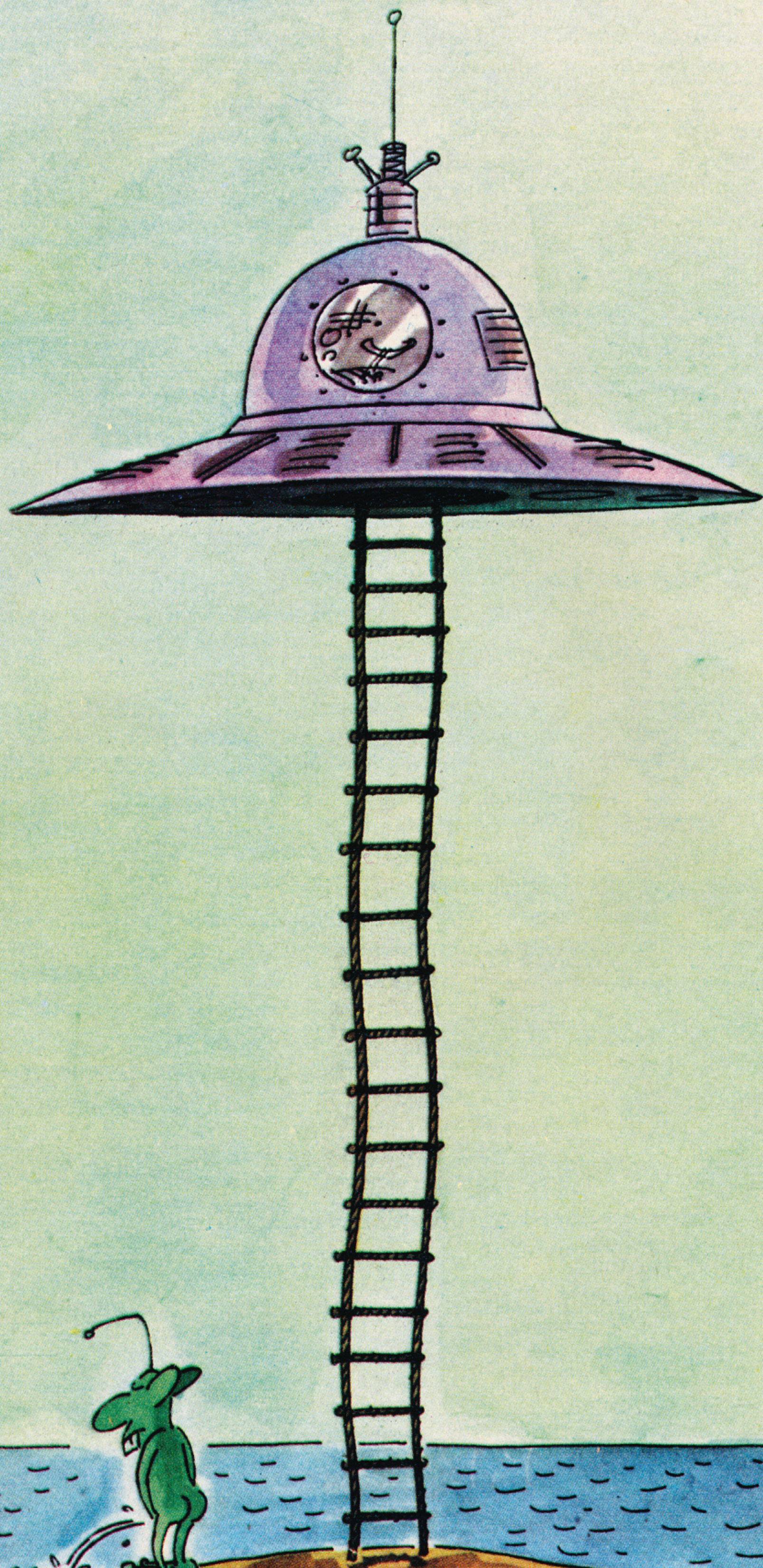
Rakas Kurpa!

Sinä olet nussinut minun persettäni aivan tarpeeksi, minä olen saanut Bukarestin naisia aivan tarpeekseni, olen tuhlannut täällä omaisuuttani aivan tarpeeksi, vaikka voisin elää sen turvin onnellisena Pariisissa. Kahden tunnin kuluttua olen matkalla. Toivon löytäväni sieltä suunnattomia nautintoja ja sinulle minä jätän nyt jäähyväiset.

Mony, ruhtinas Vibescu
Perintö-hospodar

Ruhtinas sinetöi viestinsä ja raapusteli vielä toisen kirjeen lakimiehelleen sekä pyysi tätä muuttamaan koko hänen omaisuutensa seteleiksi ja lähettämään sen hänelle Pariisiin heti saatuaan tietää hänen sikäläisen osoitteensa.

Mony otti mukaansa kaikki likvidit varansa, noin 50 000 frangia, ja lähti kohti rautatieasemaa. Hän postitti molemmat kirjeensä ja nousi Idän pikajunaan, joka oli matkalla kohti Pariisia. □

VEIKKO ENNALA ja naisen astrologia osa 3

TUNNETKO TÄSTÄ ITSESI HÄRKÄ-NAINEN?

Härkä-ihmiset ovat syntyneet huhtikuun 21. ja toukokuun 20. päivien välisenä aikana ja astrologit sanovat, että heitä hallitseva planeetta on Venus. Ehkä hyvinkin mutta lukekaapa nyt tarina eräästä kirjoittajamme tuntemasta Härkä-naisesta. Kirjoituksensa lopussa Veikko Ennala aivan oikein huomauttaa, ettei hän esittele yksinomaan tuntemiaan nuoria ja kauniita naisia – jos sitten on koskaan tuntenutkaan – vaan myös varttuneempaan ikään ehtineitä. Nainen on nainen edelleenkin vaikka olisi täyttänyt 70 vuotta. Toimituksen kirjoitusten oheen liittämät kuvat ovat vain symbolisia eivätkä suinkaan esitä kulloinkin kuvattavana olevaa henkilöä.

Sitä Härkä-naista, josta nyt kerron, ei enää ole olemassa. Hän on mennyt isäinsä tykö niin kuin sanonta kuuluu. Näin ollen joistakin saattaa tuntua sopimattomalta, että latelen kuolleestakin kaikenlaisia ilkeyksiä, heistähän yleensä pitäisi puhua vain hyvää.

Puolustuksena saanen sanoa, että en mainitse hänen nimeään ja sitä paitsi ei kuolemakaan ihmisen elämää miksikään muuta; hän on ollut se mikä on ollut. Sitä paitsi onhan Hitlerikin kuollut enkä ole mistään lukenut ainoatakaan häntä kiittävää sanaa koska hänessä ei ilmeisesti ollut laisinkaan hyviä puolia.

Tämä Härkä-nainen oli rouva ja olkoon hänen tekaistu nimensä tällä kerralla vaikkapa Mirja. Silmiinpistävintä hänessä oli liikalihavuus joka sekin taitaa olla vähän vaisu sana. Mirja oli suoraan sanoen muodottomaksi turvonnut ja luulen hänen painaneen paljon yli sata kiloa. Minä en herra paratkoon väitä että kaikki Härkänaiset olisivat liikalihavia mutta todennäköisesti ainakin useimmilla heistä saattaa olla vaikeuksia pitää kilonsa kurissa.

Mirja ei suinkaan ollut ruma. Jos hän vain olisi jaksanut pudottaa lihoistaan vaikka nyt ensimmäiset 50 kiloa, hän olisi saattanut olla hyvinkin sopusuhtainen ja eroottisella tavalla puoleensa vetävä. Sillä kyllä useimmat miehet tuntevat mielenkiintoa ja kiinnostusta pyöreitä muotoja kohtaan; ainakin minulle sillinruotoa muistuttava luisevanlaiha nainen on kauhistus.

Näin eroottisesta puolesta puhuttaessa Härän ikiomaksi planeetaksi ilmoitetaan Venus. Venus oli myös muinais-italialainen kasvillisuuden jumalatar, sittemmin myös kreikkalaisten lemmenjumalatar nimeltä Afrodite.

Kun Härän »onnenluku» lisäksi on 6 — sex — olen siinäkin näkevinäni jotakin vertauskuvallista. Härillä lienee seksuaalista vetovoimaa enemmän kuin ehkä muissa kuissa syntyneillä. Ovatko he itsekin kovin eroottisia, siitä puolesta en osaa sanoa juuri muuta kuin sen, että eräs tuntemani ja ainoa nymfomaanikko eli sukupuolisesti tyydyttämätön nainen on hänkin Härkä.

Mutta palataanpa Mirjaan. Hän oli ainoalaatuisen hyvä kokki enkä ole ikinä syönyt niin hyviä lihapullia kuin hänen kodissaan vieraillessani. Hänen miehensä kertoman mukaan Mirja lisäksi loihti herkkunsa uskomattoman yksinkertaisista aineista ja siis myös halvalla. Keittotaito on totisesti lahja, jota ei kaikille ole suotu.

Mirja oli hyvin antelias mutta vain yhdessä suhteessa. Hän kuljetti tekemiään kaalikääryleitä tai muita herkkuja naapureidenkin maisteltaviksi. Mutta muutoin hän oli ei enää säästäväinen vaan suorastaan saita, jonkinmoinen itaruuden ruumiillistuma. Raha merkitsi hänelle enemmän kuin sielunsa autuus. Hän säästi missä ikinä kykeni ja keräsi talteen jopa puotinarun pätkätkin. Totta on: hänellä oli kerällä manillanarua ja paperinarua ja mitä kaikkia narujen laatuja nyt sitten onkaan. Ja kautta taivaan, tämä kerä oli valtava, jalkapallo oli hyttynen Mirjan narukerän rinnalla.

Jostakin muistan lukeneeni, että Härissä olisi mieltymys taiteisiin, erityisesti musiikkiin ja että he kernaasti käyvät teatterissa. Näin voi hyvinkin olla, mutta Mirjassa ei kylläkään ollut mitään käsitystä siitä mikä oli taidetta mikä roskaa. Halpa painojäljennös tai torilta ostettu kurja kopio Taistelevista metsoista oli hänestä yhtä arvokas kuin alkuperäinen Renoir'in työ, hän ei nähnyt niiden välillä mitään eroa. Sen vuoksi hänen kotinsa olikin täynnä kaikenlaista jonninjoutavaa rihkamaa. Mutta silti hänen kotinsa vain oli kummalla tavalla viihtyisä, lämminhenkinen.

Eräässä toisessakin suhteessa Mirjalta puuttui hyvä maku. Hän vieraili tuhka tiheään naapuriensa luona, suoraan sanoen päivittäin. Hän oli tavattoman seurallinen mutta ei koskaan havainnut, että hänen kutsumat-

LINTAS

Rajuun menoon Monza.

Monzan maku on täysmittainen. Merkittävän pehmeä.
Ja pakkaus kova. Niinkuin tämä raju maailma vaatii.

Ensimmäinen täysmittainen long size savuke tähän hintaan:

2.05

SUOMEN TUPAKKA O.Y.

Usko tai älä: MITÄ HÄRKÄ-NAINEN VOI ODOTTAA TULEVAISUUDELTA?

Härkä-naiselle tämä kevät on suurta onnen aikaa rakkaudessa. Jos olette naimaton, Teillä on suuret mahdollisuudet löytää nyt tuleva elämänkumppaninne.

Ottakaa huomioon seuraava tai jos teillä on sisua, jättäkää ottamatta. Voitte menettää rahaa ja rakkautta, mutta omapahan on asianne.

- Lottorivi: 7, 8, 14, 25, 29, 33.
- Veikkaus: 222—x21—1xx—1x1.
- Arpa: myytävänä Joensuussa.
- Rakkautenne löytyy: kotipaikkakunnaltanne.
- Onnenkivi: rubiini
- Onnenluvut: 7 ja 8
- Väri: vihreä.
- Kauneinta teissä: hiukset.

★

Mikäli nyt haluatte saada itsellenne elämänkumppanin, älkää jahkailko, kun kohtaatte hänet, joka tuntuu miellyttävältä. Muistakaa, että hän odottaa aloitetta teidän taholtanne. Jos olette naimisissa, joudutte tilapäisiin ristiriitoihin miehenne kanssa, mutta ne selviävät ja kaikki jatkuu sitten entistä onnellisempana.

Parhaiten viihdytte Vesimiehen tai Oinaan merkeissä syntyneiden miesten kanssa. Samaa merkkiä olevien — eli Härkien — kanssa on turha seurustella: siitä aiheutuu vain harmeja.

★

ENSI KUUSSA ON VUOROSSA KAKSOS-NAINEN — hänen tunteensa ja elämänsä, niinkuin Veikko Ennala on ne tallettanut.

tomat visiittinsä saattoivat muodostua toisille rasitukseksi. Ja niinhän ne muodostuivatkin.

Puhutaan juoruakoista (vaikka yhtä lailla on olemassa juoru-ukkoja ja yhtä paljonkin). Mirja oli juoruakka parasta lajia. Hänen kaakatuksensa ja kotkotuksensa kuultiin joka ainoa päivä milloin hänen omasta tai toisten porraskäytävistä tai pihamaalta, milloin mistäkin: pot-pot-pot-pot-poooot-pot-pot. Mistä kummasta hänellä aina riitti suun pieksentään aineksia, sitä en ainakaan minä ymmärrä.

Ei ei, en ollenkaan tarkoita, että hänen puheensa olisivat olleet ilkimielisiä. Päinvastoinhan hän oli hyvinkin sydämellinen ja avulias ja tahtoi ystävilleen pelkkää hyvää. Mutta ihan eri asia on, onnistuiko hän pyrkimyksissään. Sillä — suokoon hän nyt haudassaan tämänkin anteeksi — hän oli auttamattoman typerä. Häneltä puuttui suhteellisuuden taju.

Ihmeellisen ristiriidan kuitenkin aiheutti se seikka, että raha-asioissa hänestä oli typeryys kaukana. Niin laskelmoivaa ihmistä tapaa harvoin ja jos hänellä olisi ollut vaikkapa sekatavarakauppa, voisin melkein vannoa hänen petkuttaneen asiakkaitaan niin ovelasti, että näillä ei olisi ollut siitä aavistustakaan.

Sanoinkin jo, että hän oli säästäväinen. Luulen, että useammin kuin raamattua luki hän pankkikirjaansa ja mitä komeammiksi numerot sen sivuilla muuttuivat, sen autuaammaksi Mirja tunsi itsensä. Mistä hänen tulonsa olivat peräisin, sillä olihan hän kotirouva? Hän yksinkertaisesti »varasti» osan miehensä antamista talousrahoista tallettaen markat omalle yksityiselle tililleen. Hän oli — tässä vielä yksi pikkuinen lisävivahde — innokas arpojen ostaja yhtä intohimoinen veikkaaja; tosin koko veikkaus otti niihin aikoihin vasta ensiaskeleitaan eivätkä voitot olleet järin suuria. Mutta hänellä oli suorastaan käsittämätön onni. Tuskin sitä kertaa ettei hän jotakin voittanut ja kerran hänelle pätkähti raha-arpajaisten päävoittokin. Se on totinen tosi, sillä hän kuulutti sitä itse joka paikassa ja kaikkialla.

Ehkä on juuri Härälle luonteenomaista myös härkäpäisyys. Myös tai ainakin Mirjalle se oli ominaista. Minkä hän kerran lanttuunsa oli saanut, sinne se lyöttyi iäksi. Näennäisesti hän saattoi myönnytellä ja olla olevinaan samaa mieltä toisten kanssa. Mutta omassa mielessään hän piti oikeana vain sitä mikä hänestä oli oikein — vaikka se olisikin tosiasiassa ollut väärin. Mutta niin kuin kai edeltä jo on jotenkin selvinnyt, kerrassa käsittämättömällä tavalla hän useimmiten oli oikeassa, oikeassa ainakin taloudenpidossaan, markkojensa sijoittelussa ja, kuten sanottu, yksin veikatessaankin: ykköset ja ristit ja kakkoset osuivat likimain aina paikalleen. Se oli jotenkin aivan noitamaista; niin noitamaista että tekisi mieli uskoa hänen olleen liitossa itsensä Pirun kanssa. Saattoipa ollakin, sillä ainakaan uskonnollinen hän ei ollut, hyvä tapakristitty tosin eikä unohtanut käydä kohtuullisin väliajoin kirkossakin ja jopa Herran ehtoollisella.

Sieltä hän palasi sitten juoruamaan.

Vaikka Mirja siis oli typerähkö, aika pinnallinen ja lisäksi vailla kaikkea koulusivistystä, oli hän jonkinlainen psykologi, sanoisinko vaistonvaraisesti. Häntä itseään älyllisessä suhteessa paljon korkeammalla olevat ihmiset puhuivat hänelle huoliaan, nimenomaan sydänsurujaan, ja Mirja osasi heitä oikealla tavalla lohduttaa ja antaa neuvojakin miten siinä ja siinä tapauksessa menetellä.

Luettuani juuri kaiken minkä jo olen kirjoittanut havaitsen esitykseni monellakin lailla ristiriitaiseksi. Mutta syy ei ole minun: Mirja oli itse ristiriitainen. Sillä samalla kertaa hän oli tyhmä ja viisas, lempeä ja itsepäinen, hyväsydäminen ja laskelmoiva, antelias ja itara. Piru hänestä otti selvän. Mutta tämähän koskee kaikkia naisia olkoot syntyneet vaikka minkä tähtimerkin alla; eihän heitä ymmärrä.

Mirjan pinnallisuutta kuvaa sekin, ettei hän tuntenut mitään kiinnostusta yleismaailmallisia tapahtumia tai esim. politiikkaa kohtaan. Vaikka kuu olisi pudonnut Atlantiin, olisi hän siitä viisi veisannut. Ehkä hän jonkun hänelle siitä kertoessa olisi vastannut:

— Aijee. Mutta tiedäks mitä talonmies on tehnyt Lemmetyisen vaimon kanssa. Ne oli olleet pannuhuoneessa sillä lailla . . .

Mirja asui kaupungissa mutta sain sen vaikutelman, että hän pohjimmaltaan oli enemmän »maahenkinen» ja olisi ollut luonnollisemmassa ympäristössä askaroidessaan kanojen ja lehmien seurassa. Kaupunkielämä oli monissa suhteissa hänelle liian vaikeatajuista tai paremmin sanoen liian monimutkaista. Pahus karvani keriköön jos valehtelen sanoessani, että hän tuskin osasi käyttää hissiä. Onneksi hänen asumassaan talossa ei hissiä ollutkaan.

Mirja oli taatusti miehelleen uskollinen mutta johtuiko tämä hänen luonteestaan, sitä en tiedä. Mieluimmin väittäisin hänen olleen uskollinen siksi, että kukaan mies ei häneen kahdesti vilkaissut paitsi korkeintaan kummastellakseen miten niin raskaan lihava eukko ei vajonnut maan sisään. Arvelen kyllä hänen rakastaneen miestään, mutta tämä puolestaan ei erikoisen rakastuneelta vaikuttanut. Ikävä sekaantua sivullisten perhe-asioihin, mutta otaksun miehen vain vaivoin sietäneen Mirjaansa.

Kunpa nyt en olisi suututtanut kaikkia Härkä-naisia toistellessani Mirjan tyhmyyttä. Eräs toinen tuntemani Härkätyttö puolestaan on aivan pelottavan viisas ja älykäs. Tästä nyt nähdään, että vaikka miten samoissa kuissa oltaisiinkin syntyneitä, kokonaan samassa muotissa emme sentään ole valettuja. Ja tämähän on siunattu asia kuten sanoin jo tätä sarjaa alkaessani. Vallan kamalaahan olisi, jos olisimme kaikki pikkiriikkisintäkin piirtoa myöten samanlaisia.

Härän onnenväriksi ilmoittaa jokin astrologian käsikirja indigonsinisen. Miksi juuri indigonsininen olisi Härkien onnenväri, siitä minulla ei ole hajuakaan. Mutta tästä vain muistui mieleeni, että ainakaan Mirjalla ei ollut sitten minkäänlaista värisilmää sen enemmän pukeutumisessa kuin muutenkaan. Hän ei suuria piitannut vaatteistaan vaikka saattaakin olla, että hänen mahdottoman lihavuutensa takia oli toivotontakin yrittää pukeutua aistikkaasti.

Vielä ihan oikeata astrologia lainatakseni Härkien onnenmetalli on muka kupari. No niin, ehkei ollenkaan »muka» sillä Mirjalla oli kodissaan oikea aito samovaari ja oikea samovaarihan on juuri kuparia. Oliko tämä sattuma vai onko Härillä siis mieltymystä juuri kupariin, sen jätän toisten Härkien pääteltäväksi.

Oma vaimoni toi luettavakseni erään aikakauslehden, jossa niin ikään kerrotaan millainen Härkä-nainen on. Kummakseni huomaan, että Mirja ei sittenkään tainnut olla mikään tyypillinen Härkä, sillä ko. lehden artikkelin mukaan Härkä-naiset ovat mm. muotitietoisia ja rakastavat »kaikenlaista eleganssia». Mutta minkäpä minä mahdan sille, että Mirja oli juuri sellainen kuin olen yrittänyt kuvata. En ole omasta päästäni keksinyt mitään enkä yrittänyt tehdä hänestä väkipakolla toisenmoista kuin hän oli. Härkä-naiset saattavat olla muotitietoisia ja elegantteja mutta Mirja ei kylläkään sitä ollut.

Ennen kuin päätän tämän kirjoitukseni tahtoisin vielä mainita erikseen eräästä seikasta. Jotkut näyttävät olettavan, että kun tässä sarjassa puhutaan yksinomaan naisista, minun pitäisi esitellä vain nuoria ja kauniita ihmisiä. Minä kysyisin: minkä takia? Eikö esim. 50 vuotta täyttänyt nainen enää olekaan nainen? Kyllä minusta.

Painijat asialla:

Leuanvedon SE nyt – 53!

■ *Viimeksi veti JAAKKO PARVIAINEN Turusta lukeman 43.*

■ *Kuortaneen leirillä mo-painijat tekivät uusia lukemia. Neljä miestä ylitti entisen luvun.*

■ *VIELÄKÖ 53 TULLAAN RIKKOMAAN.*

■ *TEEMME HURJAN TARJOUKSEN: NP MAKSAA 10 MARKKAA JOKAISELTA LEUALTA. PÄÄASIA, ETTÄ TULEE UUSI SE! ME on 106 KERTAA.*

■ *JOS ESIMERKIKSI VEDÄTTE 76 KERTAA – SAATTE 760 MARKKAA, MIINUS VEROT.*

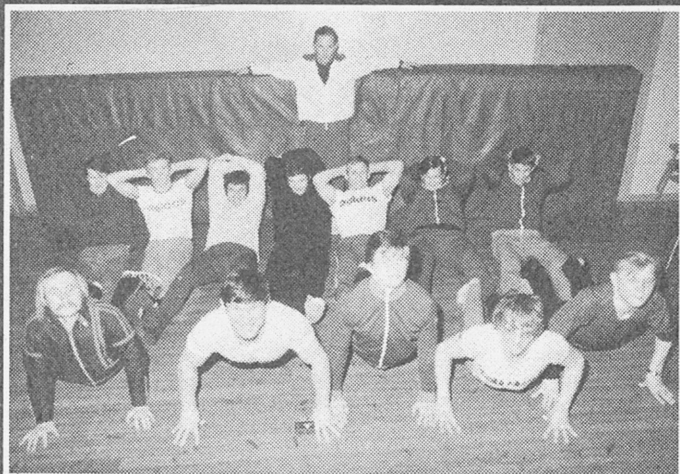
■ *LÖYTYYKÖ MIEHIÄ???*

— Painijoita ei kukaan lyö leuanvedossa! Korkeintaan soutajat pääsevät lähelle meidän tasoamme . . .

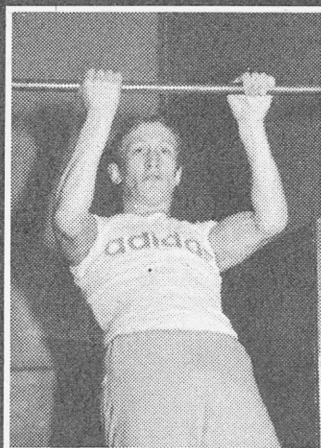
Näin väittää painijoitamme Münchenin olympialaisiin valmentava Kyösti Lehtonen, 40.

Sanojensa vahvistukseksi Köpi järjesti Kuortaneen Urheiluopistolla olympiavalmennusleirillä kokeen: komensi 13 valmennettavaansa leuanvetoon. Ja veti vielä itsekin näytteeksi . . .

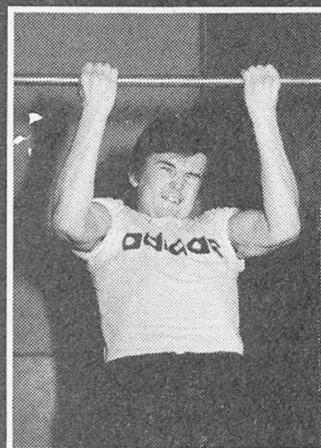
Painijat totesivat, että jos leuanveto otettaisiin päälajiksi, parhaimmat pääsisivät parin viikon kuluttua pitkälti yli 70 leuan. Tämän yllätyskokeen kaksi parasta, Pertti Ukkola ja Pekka Hjelt ovat molemmat vetäneet toisessa tilanteessa yli 60 leukaa.

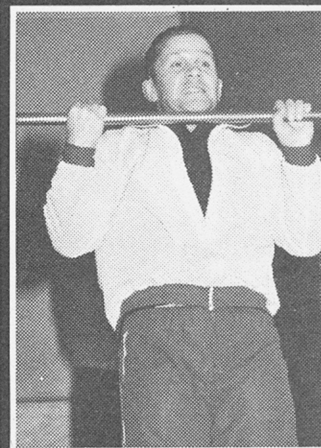
KYÖSTI LEHTONEN ja hänen valmennettavansa — Suomen kovin leuanvetoporukka!

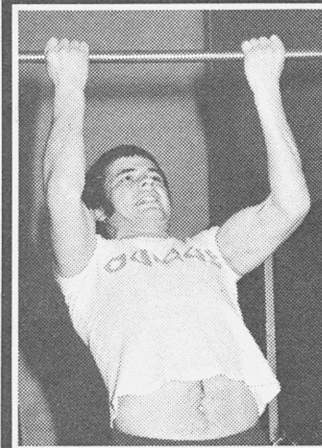
53 kertaa
Pertti Ukkola
ikä 21 vuotta, paino 57 kiloa, Seinäjoki

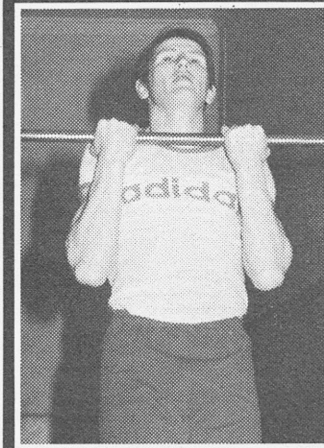
51 kertaa
Pekka Hjelt
ikä 22 vuotta, paino 62 kiloa, Helsinki

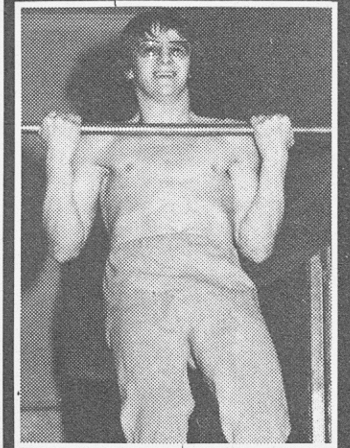
50 kertaa
Kyösti Lehtonen
ikä 40 vuotta, painolla ei enää niin väliä, Helsinki

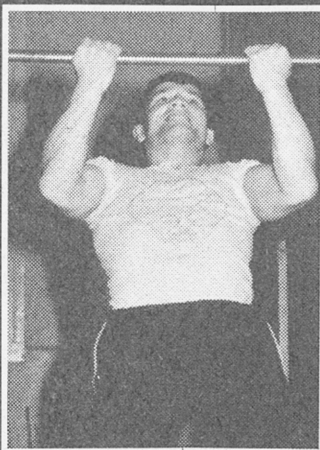
48 kertaa
Heikki Julmala
ikä 24 vuotta, paino 74 kiloa, Peräseinäjoki

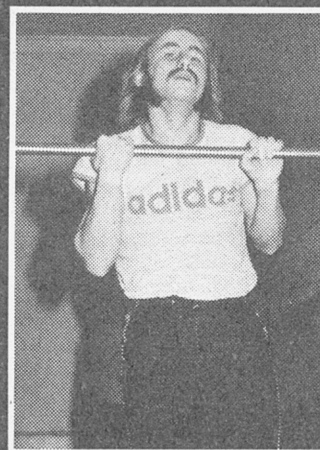
40 kertaa
Martti Laakso
ikä 28 vuotta, paino 62 kiloa, Ilmajoki

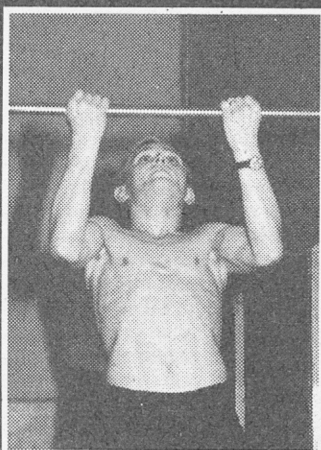
37 kertaa
Tuomo Kallijärvi
ikä 20 vuotta, paino 52 kiloa, Peräseinäjoki

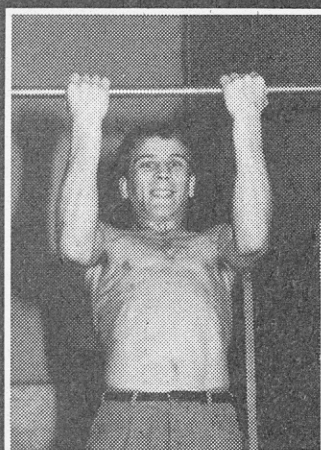
37 kertaa
Jorma Saarinen
ikä 23 vuotta, paino 68 kiloa, Sysmä

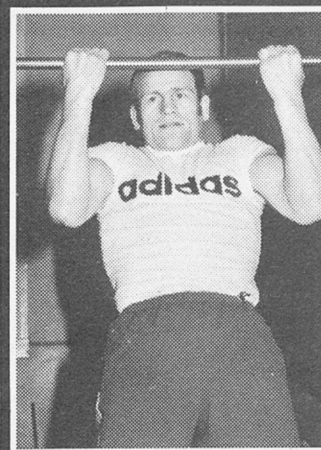

36 kertaa
Raimo Hirvonen
ikä 22 vuotta, paino 48 kiloa, Helsinki

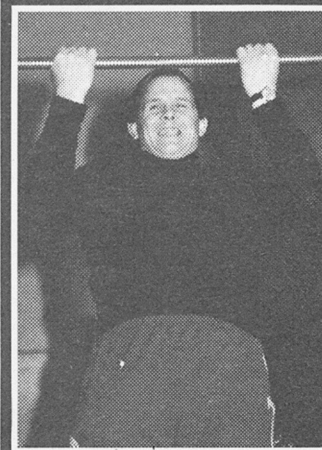
35 kertaa
Ilmari Huhtala
ikä 23 vuotta, paino 52 kiloa, Lapua

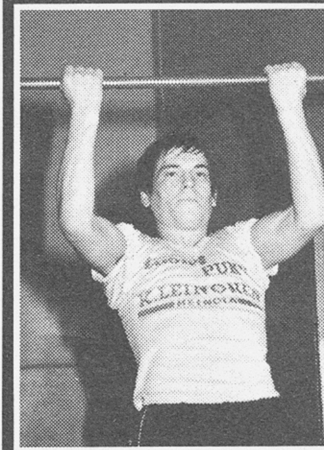
34 kertaa
Veikko Lavonen
ikä 27 vuotta, paino 68 kiloa, Voikkaa

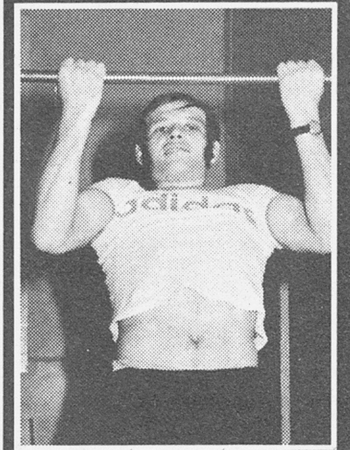

33 kertaa
Eero Tapio
ikä 30 vuotta, paino 74 kiloa, Haukipudas

31 kertaa
Matti Laakso
ikä 32 vuotta, paino 82 kiloa, Oulu

30 kertaa
Jorma Liimatainen
ikä 24 vuotta, paino 62 kiloa, Heinola

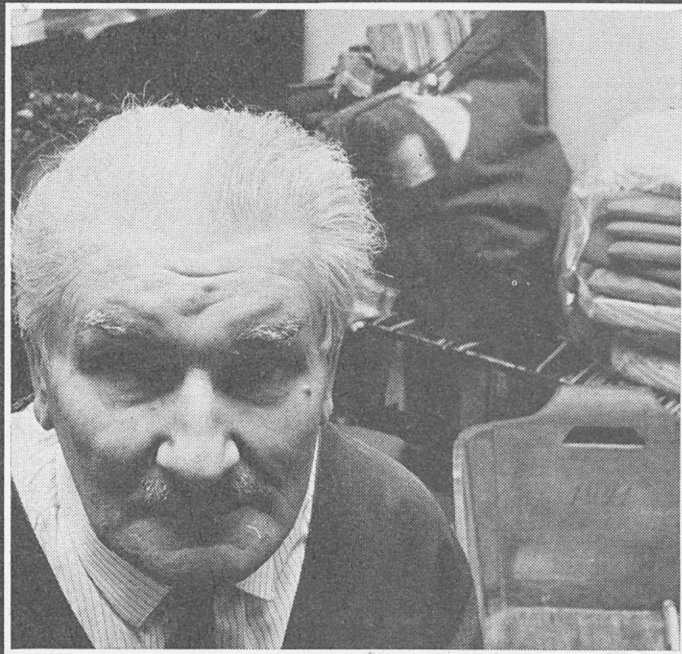

30 kertaa
Matti Riihioja
ikä 25 vuotta, paino 82 kiloa, Peräseinäjoki

TIEDEMIEHET TIETÄVÄT MITÄ TULEE KUOLEMAN JÄLKEEN!

NAURATTE EHKÄ NYT MUTTA ETTE ENÄÄ KUOLTUANNE!

□ ERKKI PETMAN, TEKSTI □ PETER LINDHOLM, KUVAT

Miten ihminen rakastaakaan elämää! Huolimatta hänelle luvatusta taivaan ihanuudesta hän vielä viimeisinä elinpäivinään uskoo selviytyvänsä vaikka selviytyminen olisi fyysinen mahdottomuus.

Hän rukoilee, kiroilee tai pelkää vaiti, mutta kuolla hän ei halua.

Miksi? — Siksi että kuolemaa ei tunneta ja että sitä tutkineet tiedemiehet eivät uskalla paljastaa tutkimuksiaan. Syy: kuolema saattaa olla paljon parempi ratkaisu kuin elämä typerine kilpa-asetelmineen. Tulosten paljastaminen voisi jopa aiheuttaa vapaaehtoisten kuolemien aallon kun ihmiset oivaltaisivat, että äkkiä tappava myrkkyannos tai pienen henkilöauton kertakaikkinen törmääminen rekkaan on ehkä avain olotilaan, jonka rinnalla heidän nykyinen elämänsä on vain pahaa painajaista!

Tämä mies, John Sundström Helsingistä ei pelkää kuolemaa. — Kaikkien on täältä joskus lähdettävä, sanoo hän samalla kun kertoo nähneensä näyn, jossa hänen kuolinpäiväkseen ilmoitettiin joko maaliskuun tai marraskuun 18. vuonna 1973. Hän ei ole tiedemies, mutta uskoo näkemäänsä.

Miksi sinä, juuri vararikon tehnyt liikemies istut siinä tyhjin silmin, vaikka sinulta ja perheeltäsi on mennyt kaikki? — Miksi sinä nuori nainen itket itsesi uuvuksiin rakastettusi lähdettyä iäksi? — Miksi sinä, jota syöpä vie päivä päivältä lähemmäksi hautaa, jaksat yhä toivoa paranemista, vaikka lääkärit ovat sen sinulta evänneet?

Entä miksi sinä sotaveteraani, joka tykistökeskityksessä huusit Jumalalta elinpäiviä, vietät ne parantumattomana alkoholistina? Etkö tajua mitä on tapahtunut? Ehkä Jumala onkin silloin kolmekymmentä vuotta sitten rukouksesi kuullesaan hymähtänyt: »Hyvä on poika, minä annan sinun elää, mutta minä myös näytän sinulle mitä elämä oikein on!»

Onko nykyinen elämäsi sitä mitä silloin toivoit? — Oletko varma että yleensä enää elät? Ettet ole kuollut ja että nukkavieru olemuksesi onkin vain haamusi joka vaeltaa pois juosseen elämänsä perässä?

Mieti ihminen. Pysähdy ja aseta toiseen vaakakuppiin tilasi, toiseen se mitä kauan sitten olet elämältä toivonut. Tehtävä on ehkä hyvin vastenmielinen,

KÄÄNNÄ

KUOLEMA ON PALKINTO — EI RANGAISTUS

koska sinun on suhteutettava keskenään toiveesi ja totuus.

Jos totuuden kuppi painaa enemmän kuin toiveiden, olet hävinnyt tämän elämän. Sinulta voidaan kysyä, miksi yleensä vielä jaksat olla ja elää, miksi yhä roikut ja odotat? — Miksi, vaikka päiväsi ovat vierineet ja ilmeisesti vastakin vierivät hiekkaan?

ME VAIN LUULEMME TIETÄVÄMME

Me tavallisetkin ihmiset luulemme tänä päivänä tietävämme mitä elämä on. Tiedämme sen vaiheet munasolun hedelmöittymisestä aina hautaan asti. — Mutta onko se tarpeeksi? — Riittääkö se, että elämän päättyessä näemme ruman tai kauniin vainajan, josta tietäväisinä voimme kertoa kuolinsyyn ja ajan, omaisten määrän ja jotakin muuta toisilta kuulemaamme?

Jossakin muualla syntyy uusi ihminen, jonka ristiäisiin rientäessämme unohdamme kuolleen ystävämme.

Mutta — onko vainaja sittenkään kuollut? — Ettei hän vasta olisikin pääsemässä elämänsä alkuun, huolettomaan ja aineelliseen tilaan josta hänen kelpaa katsella meidän maan muurahaisten päätöntä menoa?

Tiede voisi sanoa tästä jo paljon, mutta pidättäytyy toistaiseksi avaamasta salojaan lähitulkoonkaan.

ONKO ELÄMÄ HARHAA?

Kuoleman yleisin määritelmä on se, että kuolema on elämän viimeinen tapahtuma.

Eikö ilmaisu »elämän viimeinen tapahtuma» loputtakin merkitse sitä, että ihminen elää kuollessaankin? — Että kuolema on osa elämää ja että vasta kuoleman jälkeen alkaa se suuri tuntematon, joka eri uskontojen mukaan kuvaillaan erilaiseksi.

— Miten pitkä on kuolema? — Onko niin, että kuolema itse asiassa merkitsee elämän jatkumista ilman taakkoja, ilman raihnaista ruumista ja lähimmäisten aiheuttamia murheita.

Eli syntyykö ihminen vasta kuollessaan? Ovatko rakkaus, aurinko, hyvä toimeentulo, uskolliset vaimo ja palkolliset vain hämäystä jolla ihminen saadaan viihtymään täällä ajassa, parempaa odoteltaessa?

Josko meitä vain pidetään hyvällä tuulella näillä asioilla, niin kuin lasta namusilla ja leluilla?

KUOLEMANKAIPUU

Jokaisella ihmisellä on ns. kuolemankaipuu, jonka paha tapa on ilmetä vain silloin kun terveys on hyvässä kunnossa muttа muut asiat osin tai kokonaan rempallaan.

Kokemamme vääryyden jälkeen saatamme sielumme silmin nähdä itsemme makaamassa valkeassa arkussa vääríntekijöiden itkiessä sen äärellä pahoja tekojaan. Tällainen ajattelu tuottaa meille jopa mielihyvää.

Tällaiseen uneksimiseen taipuu varsinkin herkkä ihminen. Kovempi tyyppi sijoittaa ajatuksissaan arkkuun mieluummin jonkun toisen kuin itsensä. Lähinnä sen väärintekijän.

Kuolemankaipuusta on tässäkin kaikesta huolimatta kysymys.

Tässä tullaankin kuoleman kaksijakoiseen merkitykseen. Siihen, onko kuolema rangaistus vai palkinto.

Raamatun sanojen mukaan kuolema on mm. rajapyykki, jonka takana vainajaa odottaa — mikäli tämä on elänyt oikein — taivaan ihanuus. Kysymys on tässä suhteessa ilman muuta palkinnosta. Elä hyvin — kaikki kärsimyksesi palkitaan.

Raamatun sana ja nykyaikainen kuoleman teoria lyövät kuitenkin ristiin. Raamatun mukaan kaikki kuolleet herätetään viimeisenä päivänä ja kullekin herätetylle annetaan ansionsa mukaan. — Kuka kuitenkaan tietää viimeisen päivän tulemista, Herran paluuta? Päivämäärä on yhtä hämärässä kuin muutkin ennustukselliset asiat.

Kuitenkin ihmisiä on kuollut kautta aikojen. Kristittyjäkin, valittuja, jo parin vuosituhannen ajan.

Merkitseekö sanoma viimeisenä päivänä tapahtuvasta kuolleiden ylösnousemuksesta sitä, että kaikki edesmenneet, tarkemmin sanottuna heidän sielunsa, ovat jossakin odottamassa viimeistä päivää? — Että jossakin on olemassa eräänlainen »sielujen vapaasatama», jossa ihmisten sielut odottavat tulevaa sijoituspaikkaansa, taivasta tai helvettiä?

Näin ei voi olla, sanoo johdonmukaisesti ajatteleva tiedemies, joka toistaiseksi pelkää julkisesti ryhtyä omalla nimellään esittämään käsityksiä, joihin on tullut tutkimuksissaan.

Hän jopa arastelee käyttää sanaa tutkimus, koska hänellä ja samaan asiaan paneutuneilla kollegoilla ei ole ihmisten mielestä konkreettista tutkimuskohdetta. Vain pieni määrä tosiasioita, lähinnä lääketieteellisiä, ja sitä suurempi joukko arvoituksia, joista silti pitäisi logiikan lakien mukaan rakentaa mielekäs teoria.

Jos tiedemies sotkisi tähän teoriaan vielä »sielujen vapaasataman», ei häntä uskottaisi senkään verran kuin nyt.

Tiedemies lähtee kaiken jatkuvuudesta eli siitä että kuolema on osa jatkuvaa tapahtumasta ja vain siirtymäporras vaiheesta toiseen. Se merkitsee sitä, että kuoleman jälkeen seuraa jotakin.

Se jotakin, sanoo tiedemies, saattaa olla sellaista ettei sitä kannata lainkaan pelätä. Se voi jopa olla paljon parempaa kuin se mitä me sanomme elämäksi nyt.

Tämä asettaa täysin niskoilleen käsityksen, että kuolema olisi rangaistus, paha asia.

KUOLEMANRANGAISTUS — MITÄ SE ON?

Yhdysvalloissa on enää yhdessä osavaltiossa voimassa kuolemanrangaistus. Sielläkin lain kirjaimena. Tuomioita ei pitkään aikaan ole pantu toimeen.

On turha keskustella enää siitä, mitkä seikat ovat vaikuttaneet lainsäätäjien mielipiteen muutokseen. On yleisesti ottaen todettu, ettei kuolemanrangaistusta ole voitu todistaa vihoviimeiseksi rangaistukseksi, jonka jälkeen senkertainen syntinen ruumis häviää jättämättä pienintäkään merkkiä itsestään, edes peloittavaa vaikutusta muihin rikollisiin.

On myös todettu, että enemmän kuin kuolemanrangaistus on teloituksen odottaminen. Kaikki me muistamme Chapmanin tai tiedämme mikä on St. Quentin ja sen kuolemanselli.

Kaikki niihin liittyvä voidaan kiteyttää sanoiksi eristys, pelko, kammottavuus ja epävarmuus. Päivä seuraa toistaan. Oikeuslaitos painii yleisön asenteiden kanssa, armahduksia anotaan mutta vastausta ei tule.

Piinattu vanki saa rauhan vasta kun kuolemantuomio pannaan toimeen.

Onko kuolema enää silloin hänelle rangaistus? — Eikö se olekin vapahtaja, jollaisena meidän muidenkin tulisi se nähdä elämämme päättyessä?

PALANNEET KERTOVAT

Toistaiseksi on saatavissa varsin vähän tietoa kuoleman jälkeisestä tilasta. On olemassa pieni joukko ihmisiä, joiden voidaan sanoa käyneen rajan tuolla puolen. He ovat olleet fyysisesti kuolleina jonkin aikaa, mutta heidän ruumiinsa on saatu elvytetyksi elämään.

Ruumis on kuollut mutta henki ei, sen voivat nämä palanneet todistaa.

Kukaan heistä ei puhu kuolemasta kauhulla. Pikemminkin he puhuvat suuresta äänettömyydestä, kuulaasta kirkkaudesta ja rauhasta, jossa kaikkinainen kipu on vierasta. He ovat kertoneet suuresta vapauden tunteesta ja huojennuksesta, jonka mittaa he eivät ole voineet verrata mihinkään sellaiseen rauhaan, jonka ihminen pystyy maan päällä saavuttamaan normaalikeinoin.

Miksi sitten pelätä asiaa, jonka ihanuutta sen hetkellisesti kokeneet eivät tahdo pystyä kuvaamaan? — Ovatko nämä kaikki ankaralla työllä ja osamaksulla hankitut rakkineet sen arvoiset, ettemme pysty niistä luopumaan vaan kidumme sairaina toisten armoilla peläten suurta tuntematonta.

Kummallisia me olemme ihmiset.

ITSEMURHA — PAHINTAKO?

Viimeaikainen itsemurhien tutkiminen on tuonut eteen hätkähdyttäviä seikkoja.

Itsemurhaajien ikä on noussut. Suomalainen itsemurhaan päätynyt henkilö on keskimäärin 45—55-vuotias kun hän aikaisemmin oli »ensirakkausasteella» oleva 20—40-vuotias kansalainen.

Itsemurhan tehneiden joukossa on nykyisin myös yllättävän vanhoja ihmisiä.

Niinikään on muuttunut käsitys, että itsemurhista suurin osa tehtäisiin vuoden pimeimpään aikaan. Suurin osa ajoittuukin huhti- ja syyskuun väliin. Päivittäin tapahtuu itsemurhia eniten kello 16:n ja 20:n välillä.

Itsemurhan peruste on myös ilmeisesti muuttumassa. Pimeä vuodenaika ja yksinäisyys eivät sitä enää yksiselitteisesti ole. Mutta mikä saa ihmisen masentumaan niin, että hän turvautuu tähän ratkaisuun valoisana aikana, kesällä, jolloin kaiken — ihmisenkin — tulisi olla hehkeimmillään?

Oivallus paremmasta? Pako?

Silti itsemurhaa sanotaan huonoimmaksi vaihtoehdoksi. On valitettavaa, ettei siihen turvautuneiden lausuntoja jälkeisestä elämästä ole saatavissa. Ne jotka on saatu elvytetyksi, ovat asianmukaisen hoidon jälkeen oppineet »rakastamaan» elämää ja pitämään tempaustaan typeränä.

Mikä on oikein, mikä väärin? Joka tapauksessa Suomessa tehdään vuosittain tuhatkunta itsemurhaa, viidenneksi eniten maailmassa.

KIRKKO JA KUOLEMA

Ihmisen suhtautuminen kuolemaan on suuresti riippuvainen uskonnosta ja kulttuurista.

Ollakseen uskovainen hänen tulee uskoa tiettyihin asioihin. Myös tuohon edellä mainittuun kahtiajakoisuuteen, kuolemaan palkintona tai rangaistuksena.

Muistattehan vielä Jumalan joka pudottaa kuuman kiven kiroilevan pikkupojan päähän? — Tai leikkaa hänen kielensä?

Sama pappi, joka pitää syntiseksi katsomansa seurakuntalaisen kuolemaa jumalan ruoskaniskuna, siunaa parempana pitämänsä lampaan taivaan iloihin. Sen jälkeen hän — lähiomaisia lohduteltuaan — voi vaikkapa lähteä kunnanlääkärille hakemaan apua heikoksi tuntemansa vointiinsa.

Ihmisten kammonsekaisesta suhtautumisesta kuolemaan on syyttäminen ensisijaisesti juuri kirkkoa sekä sen kuoleman yhteyteen muovaamia maallisia toimituksia.

Katsokaa vain vanhoja uskonnollisia kuvia tai kirkkomaalauksia.

Niistä se kammo uhkuaa. Alastomat syntiset helvetin tuskissa lienee yleisimpiä vanhojen kirkkomaalausten aiheita.

Uskonnon merkitystä yleensä ei silti tarvitse vähätellä. Jokainen tarvitsee jumalansa, on se sitten hän siellä jossakin tai vaikkapa poliittinen aatesuunta. Johonkin on uskottava, mutta miksi pakottaa ihminen uskomaan johonkin niinkin vakavan asiaan kuin kuoleman uhalla? Usko tai joudu helvetin kadotukseen . . .

Tähän maahan tarvittaisiin vielä legioona Pursiaisia.

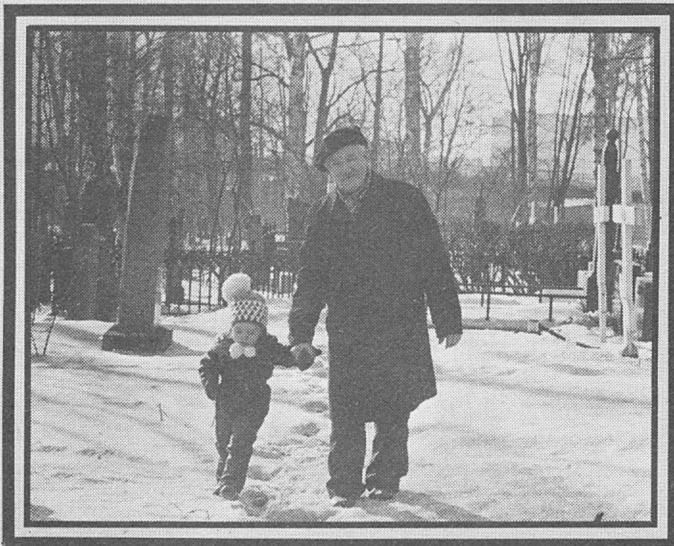
OLE KUIN LAPSI — KUOLE KUIN LAPSI

Ihminen joka tietää paljon, pelkää myös paljon. Valitettava ristiriita, sillä ihminen tietää sukupolvesta toiseen yhä enemmän.

Toivottavasti saamme pian tietää myös kuolemasta. Niin kauan kuin emme siitä tiedä, olisi parasta kun ottaisimme kuoleman vastaan klassisen isoäitityypin tavoin, keinutuolissa rauhallisena sitä odotellen.

Tällainen vanha isoäiti on jälleen kuin lapsi. Hänellä on oma maailmansa, jossa hän elää piittaamatta niistä asioista, joille hänen aikuiset lapsenlapsensa ehkä omistavat kaiken mielenkiintonsa. Hän on valmis vastaanottamaan kuoleman juuri sellaisena kuin meidän kaikkien tulisi kyetä se ottamaan.

— Pelotta, uuden elämän alkuna.

— Jokaisessa ihmisessä asuu jonkin aikaisemmin kuolleen ihmisen sielu. Minä olen elänyt Arabiassa, Englannissa, Suomen Turussa . . . Ei se vaikeaa ole — ihanaa mieluummin.

— Olen kokenut kuoleman useasti aikaisemminkin. Sanon, että kuolemien välinen tai jälkeinen elämä on sellaista, ettei kukaan sielu halua siitä pois. Näin Sundström.

Hän ei pelkää vaikka kuolee ensi vuonna!

Helsinkiläinen John Sundström kuuluu vanhemman polven ihmisiin, joilla iäisyysajatukset pelkän iän vuoksi käväisevät mielessä useasti. Helmikuussa täyttyi hänen 69. vuotensa.

Hän ei kuitenkaan pelkää kuolemaa vaan uskoo jopa tietävänsä kuolinpäivänsä.

Se on hänelle ilmoitettu näyssä. Päivämäärä, kuolinaika on joko maaliskuun tai marraskuun 18. ensi vuonna.

Jo tälläisen ennustuksen lausuminen on riski. Ennustajaa ei oteta todesta. Arvaatte mitä Sundströmille sanotaan jos hän olettamansa kuolinpäivän jälkeen eläákin keskuudessamme!

Sundström ei kuitenkaan pelkää. Ei edes kuolemaa!

— Kaikkien on täältä joskus lähdettävä, sanoo hän rauhallisesti. — Eikä kuolemassa sitä paitsi ole mitään pelottavaa. Se on kuin uni, jonka aikana edesmenneen ihmisen sielu etsii itselleen uuden tyyssijan uudessa ihmisessä.

Hän perustelee kertomaansa omilla näkemyksillään. Ne ovat hätkähdyttäviä ja luonnollisesti täysin todistamattomia:

— Minä olen elänyt ennenkin. Vuoden tuhat paikkeilla Arabiassa Sanan kaupungissa. Silloin nimeni oli Sorona. Samassa paikassa olen elänyt uudelleen taas parin sadan vuoden kuluttua. Vuonna 1807 synnyin Turussa. Nimeni oli silloin Juva. Kuolin poikasena silloin ja synnyin uudelleen Lontoossa. Vuonna 1849 hirttäydyin siellä 22-vuotiaana, koska minua syytettiin murhasta, jota en ollut tehnyt.

Voitte ottaa Sundströmin kertoman minä haluatte. Kun häneltä kysyy vakuuttavampia näyttöjä edellisistä elämistä ja sielunvaelluksesta yleensä, sanoo hän: »Siitä tietäisivät tiedemiehet kertoa paljon paremmin.»

Ja kuitenkin Sundström tietää itse paljon. Joitakin hänen ennustuksellisista näyistään voidaan jopa todistaa. Hän nimittäin kertoi talvella etukäteen tuttavilleen entisen loistoristeilijä Queen Maryn tuhoisasta palosta.

Ymmärtänette, miltä kuulijoista tuntui kun lehdissä muutaman päivän kuluttua kerrottiin sama asia totena . . .

Queen Maryn palo ei ole ainoa asia minkä Sundström on nähnyt etukäteen. Hän ei kuitenkaan ole ottanut pellen roolia, toisin sanoen ryhtynyt jakamaa ihmisille tietoa kadonneista esineistä. Hän ei pidäkään itseään ennustajana vaan näkijänä, joka ei osaa selittää kummallista aistiaan.

Hän on harrastaja. Ei tämän jutun tiedemies, joka karttaa julkisuutta kuin ruttoa. Syykin on selvä: häntä pidettäisiin — jos hänen henkilöllisyytensä tulisi ilmi — enemmän poppamiehenä kuin tiedemiehenä.

Siihen ei ole varaa. Kuoleman tutkiminen on vakava asia.

ISÄ TULE KOTIIN!
sivulta 52

sä kuolleessa tilanteessa». Ja kerro heille myös, että tilanne on vain pahentunut sen jälkeen kun elokuussa 1964 alettiin pommityshyökkäykset Pohjois-Vietnamia vastaan.

Pyydä myös sukulaisiamme, jotka ehkä saavat kirjoittaa minulle, kirjoittamaan omille kongressin jäsenilleen. Verta virtaa suunnattomasti, ei vain vietnamilaisten vaan myös amerikkalaisten puolesta. Pohjois-Vietnamin Demokraattisen Tasavallan asukkaita elähdyttää voimakas patriotismi ja he ovat lujasti päättäneet vapauttaa Etelä-Vietnamin. Tässä taistelussa viidakko auttaa heitä.

Ajattelehan tätä, Dot: ellei tämä konflikti pääty pian, pakotetaan myös Darryanin tuleva aviomies osallistumaan siihen ja Peter ehtii suorittaa loppututkintonsa koulussa ennen kuin minä pääsen vapauteen. Tämä ei varmaan ole sitä perhe-elämää, josta olet haaveillut? Ja ketä tämä hyödyttää? Miksi minä olen täällä? Puolustaakseni perhettäni ja isänmaatani. Ei. Rakas kulta, tee mitä voit!

Rakas Dot, koska en ole saanut Sinulta kirjettä sen jälkeen kun jouduin vangiksi, en ole selvillä siitä saitko sen leningin jonka lähetin Sinulle yhdessä lasten lahjojen kanssa. Toivon että olet saanut ne kaikki tähän mennessä.

Darrya, etkö voisi kirjoittaa koulussa ainetta tästä sodasta ja minun vankeudestani? Jos aine julkaistaan, se voi saada tämän verenvuodatuksen loppumaan nopeammin. Ja oma pieni »Kurpitsani», isäsi on niin ylpeä siitä että olet edistynyt niin hyvin koulussa ja olen äärettömän pahoillani siitä etten voi olla mukana todistusten jakotilaisuudessa.

Peter, Sinäkin olet hoitanut koulutyösi erinomaisesti. Olen maailman ylpein isä siitä että minulla on sellainen poika. Saatte Darryan kanssa itse määrätä mitä haluatte tunnustukseksi saavutuksistanne. Ehkä haluatte matkustaa äidinäidin luokse tai käydä Kansallispuistossa. Tehkää mitä haluatte!

Nyt minun on lopetettava tältä päivältä, mutta muista Dot että olet ainoa jonka kanssa voin jakaa muistoja kahdentoista ja puolen vuoden ajalta. Tämä aika yhdessä Sinun ja maailman parhaitten lasten kanssa on tuottanut minulle suurta iloa.

Kaikella rakkaudella ”
Jim ja
isä

● Olet nyt lukenut sotavangin kirjeen. Olet nyt, toivon sitä, tuntenut hädän ja pelon hyvinhallitun kirjoitustyylin takaa.

Miten paljon on totta Hughesin kirjeessä ja miten paljon ulkopuolelta tullutta pakotettua?

Miten paljon hän *haluaisi* kirjoittaa ja miten paljon kirjeessä on sellaista jota hänen on pakko — tai luulee että on pakko — kirjoittaa?

Pahinta on tämä:

Kirje kirjoitettiin toukokuussa vuonna 1967. Ja yhä vielä James Lindberg Hughes on vankina Pohjois-Vietnamissa. Darrya on tähän mennessä mennyt ehkä jo naimisiin. Ja Peter — ei kai kestä enää kauan ennen kuin hänkin on kyllin vanha joutuakseen mukaan tuohon julmaan peliin.

Ja James Lindberg Hughes istuu yhä vankina peläten ja toivoen.

Cool — hyvä olut. Uutuus, jota nautitaan Olvi-Suomessa. Olut, josta puhutaan Jano-Suomessa. Matkoillasi voit siitä nauttia Sinäkin. Yksin tai seurassa. Valitse kylmästi COOL.

LAPSET RAKASTAVAT NÄITÄ PIIRROKSIA

Hans Arnold, oudon Vällingbyn outo asukas, tunnetaan maailmassa pelon mestarina. Hän on pelotellut ihmisiä kaikkialla maailmassa kauhukuvillaan. Miksi? Koska hän itse pelkää. Jos hänet suljetaan yksin pimeään huoneeseen, hän tulee hulluksi.

● *Jos tunnet olosi epämiellyttäväksi, mutta samalla selkäpiitäsi pitkin kulkevat miellyttävät kylmät väristykset tätä kuvaa katsellessasi, olet aivan normaali! Kauhukuvat vetävät ihmisiä puoleensa, koska pelko on myös nautintoa.*

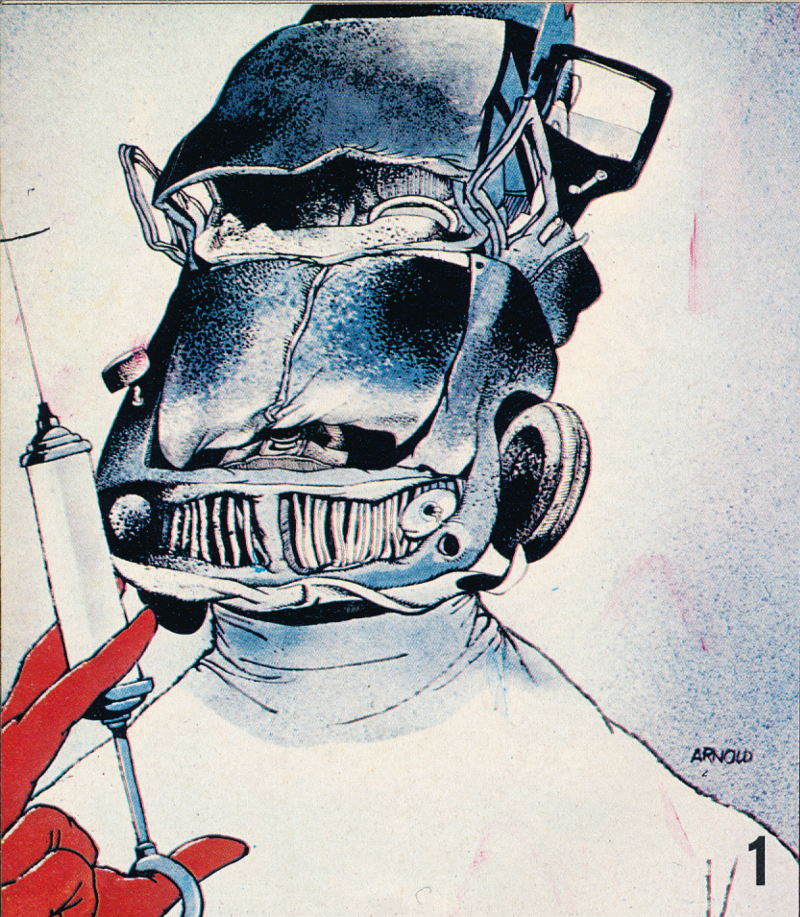
● *— Tämän piirroksen tein aikakauslehteä Vi föräldrar (Me vanhemmat) varten. Siinä haluan kuvata vanhempia, Arnold sanoo. — Halusin näyttää että hymyilemme toisillemme vaikka kernaimmin heittäisimme veitsiä ja tikareita tojsiamme kohti.*

● *Kuvien tekijä on nimeltään Hans Arnold. Hän asuu olemattomassa Vällingbyssä, ja on kauhistuttanut kahdenkymmenen vuoden ajan koko maailmaa kauhukuvillaan. Äskettäin hän piti töittensä näyttelyn niille jotka rohkenivat mennä niitä katsomaan. Avajaisjuhlallisuudet pidettiin keskiyöllä.*

● *Miksi Arnold piirtää niin kuin piirtää? Onko hän kaistapäinen? Ei, hän on rauhallinen, ystävällinen, melkeinpä ujo. Mutta hänen kiinnostuksensa kauhuefekteihin johtuu siitä että hän vietti lapsuutensa katolisessa Sveitsissä, missä kasvatusperiaatteisiin kuului pelotella lapsia kaikella, ennen kaikkea pirulla ja Jumalan rangaistuksella. Hän alkoi jo lapsena purkaa pelkoaan piirustuksiin. Hän ei ole vieläkään päässyt pelostaan.*

● *Jos suljette tämän maailmankuulun kauhutaiteilijan pimeään huoneeseen hän alkaa kirkua kuin hullu.*

— Olen äärettömän arka ja pelokas, hän sanoo. — Sillä ansaitsen elantoni.

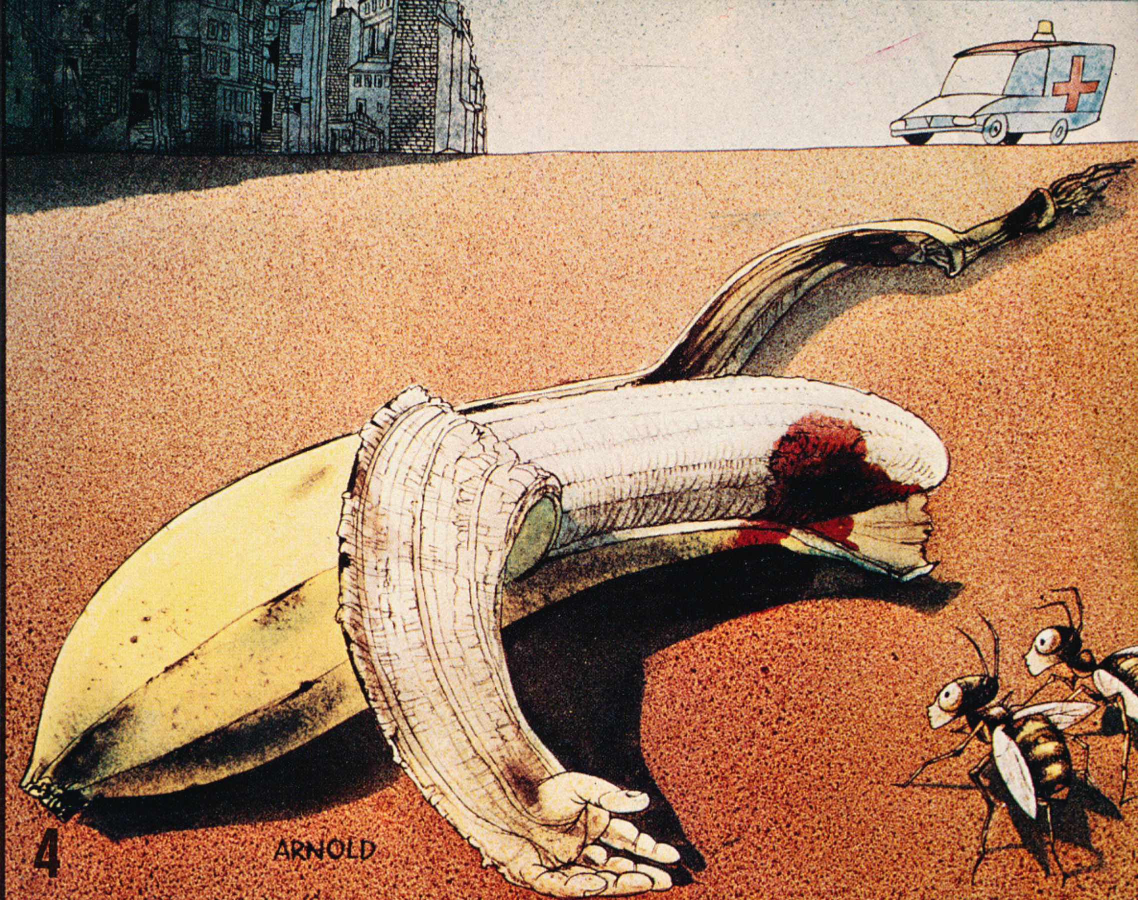

3

Hyi hyi, sanovat täyskasvuiset. Ihanaa, sanovat lapset.

1

VIIME VUOSIEN AIKANA ei vain rattijuoppous vaan myös huumausaineitten väärinkäyttö ovat muodostuneet merkittäväksi vaaraksi liikenteessä. Arnold kuvasi tätä uhkaa näin.

2

TÄSSÄ KAUHUKUVASSA on käsitelty aikamme sairautta STRESSIÄ. Miten paljon joutuu taiteilija itse jännittämään saadakseen valmiiksi tällaisen piirroksen? — No jaa, suunnilleen yhden päivän, Arnold vastasi.

3

HANS ARNOLD ei ole sen enempää poliittinen kuin sosiaalinen taiteilija, mutta hänen taiteessaan saattaa silti havaita yhteiskunnallista arvostelua. Vuorella seisova akka vasemmalla sanoo: »Täällä helvetissäkin meillä on hankaluuksia ilman saastumisen takia.»

4

TÄMÄ ON KUVITETTU kauhukertomus kahdesta pahasta lapsesta, jotka murhaavat banaanikauppiaan houkuttelemalla hänet liukastumaan omaan banaaninkuoreensa. Lapset ovat muuttuneet kahdeksi hyönteiseksi. Kuka on banaanikauppias, siitä saatte ottaa itse selvää.

5

PELOTTAVATKO TÄLLAISET ihmishahmot lapsia? Kun Arnold piirusti kuvan erästä aikakauslehteä varten, päätoimittaja epäili voisiko hän julkaista sen. Epäili siihen saakka kunnes hänen oma poikansa huudahti: »Voi miten ihana!»

5

ARNOLD

Tämä on katkelma amerikkalaisen kenraaliluutnantin kirjeestä kotiin: Tehkää kaikkenne jotta tämä hulluus päättyisi.

Näin aloitti kenraaliluutnantti James Lindberg Hughes kirjeensä kotiin. Kirje on lähetetty vuonna 1967. Hän on yhä vielä vankina Pohjois-Vietnamissa.

James Lindberg Hughes FR43211
Camp of Detention of U.S. Pilots Captured
In the DRV

Mrs James Lindberg Hughes
P.O. Box 2392
115 W. Santa Fe Avenue, Apt J
Santa Fe, New Mexico
U. S. A.
87501

From: James Lindberg Hughes [illegible], FR43211
Camp Of Detention Of U.S. Pilots Captured In The DRV

To: Mrs. James Lindberg Hughes
P. O. Box 2392
115 West Santa Fe Avenue, Apt J
Santa Fe, New Mexico 87501, USA

Instructions (for return mail)
. Address to: James Lindberg Hughes
Camp Of Detention of U.S. Pilots Captured In The DRV
c/o Post Office
Hanoi, Democratic Republic of Vietnam

. Letters must be sent by regular or Air Mail.

. Each envelope may contain letters, cards, or photos not exceeding 20 grams (total weight) including envelope.

. Only one envelope of 20 grams maximum weight per month. In the envelope may be letters from wife, children, father, mother, brothers and sisters (just immediate family).

Note: Dot, I desire you use this monthly quota and pass only essential news from the rest of the family. There are envelopes which you write and type on them sold for just this purpose.

June 30, 1967

Dear Dot, Darrya 'n Peter
Tomorrow I am to meet with a group of western delegates and have been granted permission to ask one of them to mail this for me. I appreciate this opportunity as I am sure you will in receiving the letter.
This humanitarian treatment is typical

● Everstiluutnantti James Lindberg Hughes Santa Féstä, Uudesta Meksikosta Yhdysvalloista, lähetettiin Thunderchiefillä Pohjois-Vietnamiin pommitusretkelle. Hän starttasi Thaimaassa sijaitsevasta lentotukikohdasta. Hän tankkasi ilmassa voidakseen ulottaa matkansa pitemmälle. Määränpää oli lähellä Ha Dongia. Sää oli huono ja näkyvyys heikko.

Ollessaan juuri lähestymässä kohdettaan hän tunsi sysäyksen. Moottori alkoi nakuttaa. Hän laskeutui yksipaikkaisella koneellaan seitsemänsadan metrin korkeuteen ja hyppäsi ulos, roikkui parin minuutin ajan laskuvarjossaan ja hänen mieleensä juolahti miten vähän tietoja hän oli saanut tästä maasta, jonka hän näki lähestyvän huimaavaa vauhtia. Hän sai raapaisun otsaansa maahan tullessaan.

Hämmästyttävän ystävälliset ihmiset ottivat hänet vastaan. Muuan sairaanhoitajatar siveli voidetta hänen haavaansa ja sitoi sen. Sitten hän joutui odottamaan tarkoin lukitussa talossa kunnes paikalle tuli sotilashenkilöitä.

Niistä ihmisistä, jotka olivat piirittäneet hänet hänen laskeuduttuaan maahan, oli vain yhdellä ainoalla ase. Hughesilla oli myös ase, mutta hänen mieleensä ei ollut juolahtanut kertaakaan että hän voisi käyttää sitä.

Kun Hughes oli ollut vankina joitakin kuukausia hänen luokseen tuli itäsaksalainen tv-ryhmä ja haastatteli häntä sekä joitakin muita amerikkalaisia vankeja. Heillä oli mukanaan hänen vaimonsa lähettämä kirje. Edelliseltä aukeamalta voit nähdä mitä tapahtui hänen lukiessaan sitä.

Hänelle oli päivää aikaisemmin ilmoitettu tv-ryhmän saapumisesta ja hänelle oli annettu lupa lähettää perheelleen kirje heidän mukanaan.

Edellisenä iltana hän kirjoitti seuraavanlaisen kirjeen.

”Rakas Dot,
Darrya ja
Peter!

Huomenna saan tavata ryhmän Euroopasta saapuneita vieraita ja minulle on annettu lupa lähettää jonkun mukana tämä kirje. Käytän tietenkin tilaisuutta hyväkseni ja tiedän että myös Sinua ilahduttaa tämän kirjeen saaminen.

Siitä asti kun jouduin vangiksi minua on kohdeltu inhimillisesti. Sain ensiapua, minut vietiin lääkäriin ja sain ruokaa, vaatteita ja katon pääni päälle. Sen lyhyen hetken aikana, jolloin hyppäsin maahan laskuvarjolla ja tapasin kyläläisiä, olen tullut vakuuttuneeksi siitä että nämä ihmiset ovat hyväntahtoisia ja elävät talonpoikien tavoin, täsmälleen niin kuin omat vanhempani tekivät minun ollessani lapsi. On kurjaa että sota riehuu täällä, sillä olisin halunnut oppia tietämään enemmän tämän kansan elämästä ja tavoista kun kerran olen täällä.

Rakas Dot, suurimpana huolenani vangiksi joutumiseni jälkeen olet ollut Sinä ja tapa jolla olet suhtautunut tähän tietoon. Ymmärrän hyvin miten vaikealta sen on täytynyt tuntua Sinusta.

Minua painosti huoli terveydestäsi. Lopulta minun oli pakko uskotella itselleni että olet terve. Muistot niistä kahdestatoista ja puolesta onnellisesta vuodesta, jotka olet minulle uhrannut avioliitossamme, ovat antaneet minulle uutta rohkeutta ja ovat myös vahvistaneet haluani palata takaisin entiseen yhteiselämäämme. Kiitän Sinua elämästäni!

Kaipaan myös suuresti lapsiani ja toivon että Darrya on saanut rahat kadottamistaan sormuksista ja että Peter on säästänyt niin paljon rahaa, että voi hankkia kymmenen gallonan cowboyhattunsa ja lähteä Larryn kanssa elokuun ensimmäisellä viikolla rodeoon.

Sitäpaitsi, Dot, minulla oli 130 dollaria mukanani (neljä kahdenkymmenen dollarin seteliä ja 50 dollarin matkashekki). Ellet ole saanut vielä niitä, vaadi niitä. Yhden sadan dollarin shekin vaihdoin upseerimessissä ja minulla on vielä 20 dollaria.

Jos kävisi niin että Sinun, solakan silmäniloni, olisi pakko etsiä työtä, mikset yrittäisi päästä siihen vakuutusyhtiöön, jossa Dale työskenteli silloin kun hän vielä asui Oake Streetillä. En vain käsitä mitä Sinun pitäisi tehdä suurella koirallamme sillä aikaa kun olet työssä. Et voi tietenkään ilman muuta antaa sitä poiskaan, koska lapset rakastavat sitä niin suuresti. Ehkä isäsi voisi ostaa talon Santa Féstä. Silloin voisit vuokrata sen, niin että lapset saisivat enemmän tilaa ja omat vanhempasi voisivat muuttaa meidän asuntoomme.

Toivon äitisi voivan hyvin. Viime kirjeessäsi kerroit että hän oli sairas. Lähetän hänelle parhaat tervehtymistoivotukseni.

Dot, elämä täällä on yhtä ja samaa rutiinia, liian paljon rutiinia ja sen ajan tuhlaamista mikä vielä on jäljellä. Tunnen itseni parasiitiksi, josta ei ole hyötyä perheelleni eikä maalleni. Ja monet muut ovat samassa asemassa.

Pyydän Sinua tekemään kaiken voitavasi jotta tämä sota saataisiin loppumaan. Kirjoita senaattori Andersonille ja Montoyalle ja vaalipiirimme kongressin jäsenille ja tee heille selväksi miten yhä useammat heidän valitsijansa panevat elämänsä vaakalaudalle tässä »verises-

● sivu 44, olkaa hyvä!

Kyllä meitä kiitetäänkin!

Toimitussihteeri Timo Toivonen
Nyrkkiposti, Helsinki

Haluan esittää Teille mitä käm lämpimämmät kiitokseni helmikuun Nyrkkipostin numerossa olevasta kirjoituksesta "Ei me naitu" ja maaliskuun Nyrkkipostin pakinastanne, j joissa molemmissa käsiteltiin asiallisesti Irwinin oikeudenkäyntejä sekä niitten opetusta.

Olen itse 13 vuotiaan tytön isä. Joudun yksin huolehtimaan hänen kasvattamisestaan, sillä vaimoni kuoli pari vuotta sitten auto-onnettomuudessa. Artikkelinne herätti minut huommaamaan, että olin täysin lyönyt laimin tyttäreni sukupuoliopetuksen. Kun olin lukenut nämä kummatkin kirjoitukset mietin, kuinka ottaisin tämän isälle melko arkal luontoisen asian puheeksxi. Tulin siihen tulokseen, että olisi reilumpaa, että kehoittaisin myöskin tytärtäni lukemaan itse mxne. Niin menettelin . Ehkä voitin tyttäreni luottamuksen kxxkx sillä senjälkeen, kun hän oli lukenut lehdet, rupesi hän avoimesti keskustelemaan näistä kysemyksistä. Kävimme pitkän ja antoisan keskustelun.

Aivan kauhistuin, kun kuulin ettei tyttäreni, joka on oppikoulun kolmannella ole vielä koulun toimesta saanut mitään sukupuolivalistusta. Käsitykseni mukaan tämmöiset valitettavatx tapahtumat johtuvat ensisijassa koulun laiminlyönneistä mutta myös meidän vanhempien laiminlyönneistä. Oma mielipiteeni on muuten se että myöskin Irwin on joutunut xxxx syyttänsä kärsimään koko jupakasta. Olisinkin halukas tiep tämään, mitä hän itse ajattelee nuorisosta ja sen sukupuoliopetuksesta. En pitäisi sitä palstojen tuhlaamisena, jos vielä kerran käsittelisitte tätä arkaa aihetta. Se olisi opettavaista luettavaa sekä nuorille, että meille vanhoille.

Terveisin

[redacted]

Helsinki 14

● Irwinin tarina on uskallettu antaa lasten käsiin – sukupuolivalistuksena. Ja sitä se tosiaan oli – ja on.

● Mutta asialla on kaksi puolta: TÄSSÄ IRWIN PUOLUSTAUTUU ASIANAJAJANSA SUULLA.

● Sekin valistaa:

...ja isä jatkaa:

VASTA OMAT LAPSESI KASVATTAVAT SINUA - IRWIN

Esillä olevassa asiassa pyydän kunnioittaen päämieheni, taiteilija Antti Hammarbergin puolesta lausua seuraavaa:

Virallinen syyttäjä on viime kerralla ilmoittanut vaativansa päämiehelleni rangaistusta rikoslain 20 luvun 3 §:n 1, 2 ja 4 momenttien perusteella. Tässä täytyy olla jokin erehdys tai pöytäkirjassa virheellinen merkintä, koska rikoslain 20 luvun 3 §:n 1 momentti ei saata olla tapaukseen sovellettavissa.

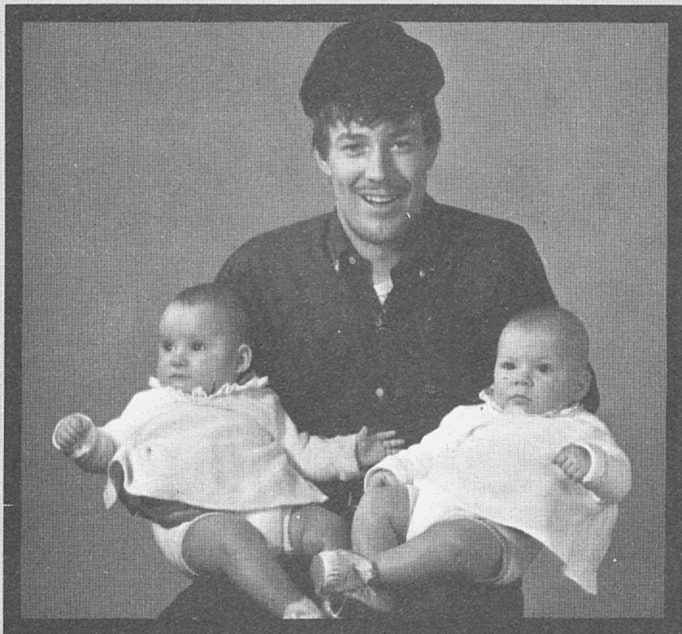
Asianomistajien avustaja katsoo poliisitutkintapöytäkirjasta, lääkärinlausunnosta, tutkimustodistuksista ja vastaajan omasta kertomuksesta ilmenevän, että vastaaja olisi syyllistynyt rikoslain 20 luvun 3 §:n 2 momentissa rangaistavaksi säädettyyn lapseen kohdistuvaan haureuteen täytettynä tekona. Tästä seikasta olen asianomistajien avustajan kanssa jyrkästi eri mieltä. Koko käytettävissä olevasta aineistosta käy riidattomasti selville, että vastaaja ei ole ollut sukupuoliyhteydessä asianomistaja Arja Alaikäisen kanssa. Vastaaja itse on poliisitutkinnassa kertonut, että hän ei tiedä, koskettiko hänen sukupuolielimensä asianomistajan sukupuolielintä. Aivan samalla tavalla on Arja Alaikäinen kertonut oikeudessa. Kun asianomistaja Arja Alaikäinen ei voi varmuudella sanoa edes sitä, koskettivatko sukupuolielimet toisiaan ja kun taas toisaalta asian luonnosta johtuu, että lääkärintarkastuksessa koskemattomaksi todettu asianomistaja ei olisi saattanut jäädä tietämättömäksi, jos todella olisi tapahtunut sukupuoliyhteydelle välttämätön immissio penis, on tutkintapöytäkirjan perusteella päin vastoin täysin selvää, että sukupuoliyhteyttä ei ole tapahtunut. Tutkimustodistuksista, joihin asianomistajien avustaja myös viittaa, voidaan havaita ainoastaan se positiivinen — ja vastaajalle edullinen seikka — että Arja Alaikäisen housuissa eikä muussakaan tutkittavana olleessa materiaalissa ei ole todettu siemennestettä. Lääkärintodistuksesta taas on syytä erittäin suurella kritiikillä todeta se yhteenvedon kohta, joka ilmeisesti on asianomistajien avustajan mielessä hänen vedotessa lääkärintodistukseen. Todistuksessa sanotaan näin: »—, mutta emättimen ulkosuulla ja immenkalvon etuosassa on merkkejä, jotka ovat s a a t t a n e e t hyvinkin syntyä yhdynnästä.» Lääkärintodistuksessa ei sanaa »saattaneet» ole alleviivattu, mutta tässä vastineessa sen alleviivaaminen ja k.o. sanan korostaminen on hyvinkin paikallaan. Jos joku merkki on »saattanut» syntyä yhdynnästä, on päivänselvää, että se on yhtä hyvin »saattanut» syntyä jostain muusta tekijästä, esimerkiksi vastaajan suorittamasta hyväilystä, jonkun muun suorittamasta hyväilystä, masturbaatiosta tai jostain muusta meidän maallikoiden tietopiirin ulkopuolella olevasta tapahtumasta. Tälle lääkärintodistuksen selvälle olettamukselle ei ole annettava merkitystä langettavana tekijänä. On kuitenkin todettava ja korostettava sitä, että mitään väkivallan tai voimakkaan pitelemisen merkkejä ei Arja Alaikäisessä ole todettu.

Vastaaja ei ole myöskään saattanut syyllistyä rikoslain 20 luvun 3 §:n 1 momentissa rangaistavaksi säädettyyn, sukupuoliyhteyteen verrattavissa olevan haureuden harjoittamiseen. Tämän haureuden tunnusmerkit on lainsäätäjä asettanut ankarammiksi kuin muun haureuden tunnusmerkit. Haureuden on tapahduttava sukupuoliaktia jäljittelevällä tavalla tai muutoin oltava laadultaan sellaista, että sillä pyritään välittömään sukupuolivietin tyydyttämiseen. Pelkät hyväilyt eivät saata tällaista haureutta olla, tuskin niitä voidaan katsoa edes rikoslain 20 luvun 6 §:ssä rangaistavaksi säädetyksi, sukupuolisiveellisyyttä loukkaavaksi kosketteluksi, koska länsimainen yhteiskunta hyväksyy hyväilyt erääksi sukupuolisen kanssakäymisen muodoksi.

Asianomistajien avustaja on pitänyt tekoa törkeänä vedoten asianomistajan ulkonäköön. Ulkonäkö ei kuitenkaan saata olla ratkaiseva tekijä. On muistettava, että päämieheni tiesi asianomistajan olevan kansalaiskoulussa toista vuotta. Edelleen on muistettava, että päämieheni oli kysynyt asianomistajalta, oliko tämä aikaisemmin ollut kenenkään pojan kanssa sukupuoliyhteydessä, jolloin asianomistaja oli ilmoittanut olleensa. Tästä seikasta ovat molemmat osapuolet yhtä mieltä. Vielä on muistettava, että asianomistaja oli tullut vapaaehtoisesti päämieheni hotellihuoneeseen, että hän oli vapaaehtoisesti jäänyt sinne kahden päämieheni kanssa muiden huoneessa olleiden henkilöiden poistuessa huoneesta, että asianomistaja oli vapaaehtoisesti, kenenkään pakottamatta tai sen kummemmin kehottamatta, nauttinut sekoitettua alkoholipitoista juomaa (to-

dettakoon tässä kohden selvyyden vuoksi, että asianomistaja nautti sekoitusta, joka jo sinänsä oli erittäin laimeaa, niin mitättömän vähän, että se ei ole häneen mitenkään vaikuttanut), että asianomistaja oli vapaaehtoisesti käynyt vuoteeseen vastaajan kanssa, että asianomistaja oli sallinut hyväillä itseään yrittämättäkään esimerkiksi poistua huoneesta, huutaa apua tai pyytää huoneeseen sattumalta tullutta Pekka Kakkosta auttamaan itseään. Kun olosuhteet olivat tällaiset, on turhaa tehostusta asianomistajien avustajan taholta puhua »törkeästä teosta». Oman näkemyksen tehostamista ja totuuden kaihtamista on myös se avustajan väittämä, että asianomistaja Arja Alaikäiselle olisi »juotettu» alkoholia. Ei hänelle kukaan »juottanut» alkoholia, kyllä hän nautti sitä täysin vapaaehtoisesti »vähän», kuten hän itse on poliisitutkinnassa kertonut ja oikeudessa kertomuksensa uudistanut.

Tässä yhteydessä haluan vastata myös asianomistaja Arja Alaikäisen puolesta esitettyyn korvausvaatimukseen. Katson korvausvaatimuksen kokonaan perusteettomaksi. Mitään todellista kipua ja särkyä ei asianomistajalle ole voinut aiheutua, koska mitään väkivaltaisen pitelemisen jälkiä ei ole todettu eikä asianomistaja edes tiedä, koskettivatko hänen ja vastaajan sukupuolielimet toisiaan. Väitetyistä henkisistä kärsimyksistä taas ei ole esitetty mitään selvitystä eikä vahingonkorvausoppi tunne arvaamista vahingonkorvauksen tuomitsemisen perusteena. Vaadittu määrä taas on käsittämättömän korkea. Tällaisena se kuitenkin paljastaa asianomistajatahon todelliset ajatukset ja pyyteet. Asianomistaja Pentti Alaikäinen on poliisitutkinnassa esittänyt 20.000 markan korvausvaatimuksen, oikeudessa on tätä pudotettu puolella, mutta vielä tämäkin vaatimus selvääkin selvemmin todistaa, että korvausta ei olekaan vaadittu lähtien siitä, mitä asianomistaja todella olisi saattanut kärsiä, vaan on lähdetty siitä uskosta, että tässä tapauksessa voidaan korvausvaatimus kohdistaa sellaiseen henkilöön, jolla saattaa olla mahdollisuus jopa suorittaa tällaiset huimat korvaukset. Olisiko vaatimus ollut sama, jos vastaajana olisi työtön sekatyömies, se jää arvoitukseksi, mutta samoin jää arvoitukseksi, olisivatko asianomistajan »henkiset kärsimykset» siinä tapauksessa olleet suuremmat vaiko pienemmät kuin nyt, jolloin hyväilijänä on ollut asianomistajan ja hänen ikäkumppaniensa ihailema ja palvoma, kuuluisa pop-laulaja.

Tapahtumaa arvosteltaessa on erityisesti huomioitava se, että vastaajan taholta ei ole tapahtunut mitään väkivaltaista, ei pakottamista, ei uhkaamista, ei viettelemistä. Vastaaja ei ole käyttänyt hyväkseen selvää fyysistä ylivoimaansa eikä sitä, että toisena osapuolena on ollut vastaajaan selvästi ihastunut tyttö. Jokaiselle tässä tuomioistuimessa, joka on nähnyt sekä asianomistaja Arja Alaikäisen että vastaajan, pitäisi olla selvää, että jos vastaaja todella olisi halunnut olla sukupuoliyhteydessä asianomistajan kanssa, olisi hän myös kyennyt tämän halunsa toteuttamaan. Asianomistaja itse on poliisikuulusteluissa kertonut, että hänen vastustelunsa oli hyvin vähäistä. Tästä syystä on virheellinen ja perin yksipuolinen se syytekirjelmässä oleva toteamus, että vastaaja olisi luopunut aikeistaan yksinomaan asianomistajan vastustelun vuoksi. Kyllä vastaaja luopui yrityksestään vähintäin yhtä paljon, todennäköisesti jopa enemmänkin sen vuoksi, että hän havaitsi asianomistajan haluttomaksi pidemmälle meneviin hyväilyihin. Ei vastaajaa saa tekonsa perusteella leimata miksikään häikäilemättömäksi sukupuolihurjastelijaksi tai pieniä tyttöjä lähenteleväksi »namusedäksi», koska vastakkaiseen sukupuoleen kohdistuva sukupuolinen kiinnostus on eräs luonnollisimpia tunteita ja sen purkautuminen hyväilyinä eräs luonnollisimpia tapoja.

Kuva jää yksipuoliseksi, ellei myös vastaajan persoonaan kiinnitetä huomiota — samalla kuitenkin visusti muistaen, että nimenomaan vastaajan persoona on tämänkin jutun tiimoilla aiheuttanut hyvin paljon sellaista huomiota ja kannanottoja, jotka eivät missään nimessä ole relevantteja tätä asiaa käsiteltäessä ja ratkaistaessa.

Vastaaja on esiintynyt useita vuosia taiteilijanimellä Irwin Goodman. Hän on esiintynyt satoja kertoja eri puolilla maata ja hänen esiintymisiään voidaan pitää ainakin siinä mielessä onnistuneina, että kuulijat lasketaan poikkeuksetta sadoissa, joskus jopa tuhansissa. Valtaosan kuulijakunnasta taas muodostavat 10—15-vuotiaat tytöt. »Kuulijat» on tosin aivan liian laimea ilmaisu, hysteeriset, palvovat, usein miltei transsitilaan kiljuvat ihailijattaret kuvastavat paremmin sitä yleisöä, jolle vastaaja esiintyy. Vastaaja on siis oppinut näkemään ja tuntemaan tämän ikäiset tytöt aivan toisella tasolla kuin me muut, »porvarillisemmat» ja vanhemmat ihmiset heidät tunnemme. Vastaaja on joutunut läheltä seuraamaan sitä, mikä usealle meistä muista on kauhistus tai pelkkä kahvipöytäkeskusteluun kuuluva, mieltä kuohuttava keskustelunaihe: nuorten avoimet sukupuolisuhteet, alkoholin hillitön käyttö, huumausaineet, nuorten väkivalta ja perinnäisiä arvoja rienaava käyttäytyminen ja puhetapa. Huomattakoot, että en missään tapauksessa edes väitä, että asianomistaja Arja Alaikäinen olisi tällainen nuori. En myöskään väitä, että vastaaja itse eläisi tällaista elämää vaikka hänen elämäntapansa, pukeutumisensa ja puhetyylinsä voimakkaasti poikkeavatkin siitä, mitä yleensä on tapana pitää totuttuna ja sovinnaisena. Mutta väitän, että vastaaja on tottunut arvioimaan nuoria tyttöjä aivan toisin kuin useimmat meistä arvioivat, ja että tämä on vaikuttamassa vastaajan tekemisiin, myös nyt käsiteltävänä olevassa tapauksessa. Kysymys ei siis ole siitä, mikä tässä tapauksessa on ollut ns. totuus, vaan siitä, miten vastaaja on tottunut tällaiset tilanteet näkemään. Värisokealle punainen on aina harmaata riippumatta siitä, missä ympäristössä se esiintyy.

Vaikka minulle vastaajan avustajana on sanomattakin selvää, että tämän asian eräissä aikakauslehdissä aiheuttamat kirjoitukset ja niissä esitetyt ajatukset ovat täysin merkityksettömiä tätä asiaa arvioitaessa, on kuitenkin järjestyksen vuoksi syytä korostaa, että kirjoituksissa esitetyt mielipiteet menevät täysin kirjoittajien tiliin. Päämieheni on todennut, että hänellä ei näytä olevan minkäänlaista oikeusturvaa tällaista kirjoittelua vastaan ja tällä hetkellä voidaan todeta ettei tämä seikka askarruta yksinomaan vastaajaa, vastikään nimitetty uusi oikeusministeri on kiinnittänyt huomiota samaan seikkaan.

Kaikkeen edellä lausuttuun viitaten katson, että asianhaarat ovat olleet erittäin lieventävät sekä kunnioittaen pyydän, että vastaaja, ellei häntä rikoslain 4 luvun 2 §:n nojalla voida jättää kokonaan rangaistukseen tuomitsematta yrityksestä, josta hän on luopunut, tuomittaisiin sakkorangaistukseen tai, jos hänelle langetetaan vapausrangaistus, että se olisi ehdollinen. Lienee paikallaan korostaa, että perusteettoman ja määrältään kohtuuttoman sekä selvittämättömän vahingonkorvausvaatimuksen kiistäminen ei saa olla esteenä ehdollisen tuomion käyttämiselle. Tällainen tulkinta johtaisi siihen järjettömään tilanteeseen, että rikosjutun kostonhimoinen asianomistaja saisi vastaajan varmasti rangaistuslaitokseen esittämällä mahdollisimman suuren ja perusteettoman vahingonkorvausvaatimuksen.

Hämeenlinnassa lokakuun 5 päivänä 1971

Jaakko Mustakallio, asianajaja,

Hämeenlinna.» □

Viikonloppuruuaksi:

SUOMEN KÖYHILLE PERHEILLE NYT PEKINGILÄISTÄ HAUDEANKKAA!

▪ SAIMME SEURAAVANLAISEN KIRJEEN, KÖYHÄN PERHEENÄIDIN — 7 LASTA JA TYÖTÖN MIES — SURULLISEN, KAPINOIVAN KIRJEEN:

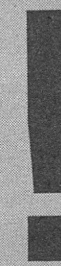
▪ *»... olen väsynyt naistenlehtien ruuanvalmistusohjeisiin. Tässä mukana tyypillinen naistenlehden meille tarjoama ruokaohje: pekingiläisen ankan valmistusohje. Mitä ihmettä me köyhät ihmiset sillä teemme. Ja meitä köyhiä on tosiaan paljon. Minua suututtaa todella. Ei tarvitse ihmetellä, että eräiden naistenlehtien levikki on heikko täällä kehitysalueilla. Kun luin haudeankan valmistusohjetta, minulla oli rahaa täsmälleen kaksi markkaa. Lapset itkivät. Miehellä ei ollut töitä. Minä olin harmissani ...»*

▪ VIELÄ VAIMO KYSYI: USKALLATTEKO TE JULKAISTA MIELIPITEENI JA HAUDEANKAN VALMISTUSOHJEEN?

▪ ME USKALSIMME. NAUROIMME MYÖS. EMME KÖYHÄLLE VAIMOLLE — VAAN HAUDEANKALLE JA IHMISTEN AJATTELEMATTOMUUDELLE. Ajattelemattomuus kun loukkaa joskus hyvin paljon ...

TEILLE, JOKA HALUATTE AJATELLA ENEMMÄN

Näin teette PEKINGILÄISEN ANKAN

Tarkoitettu kaikille minimitoimeentulon rajamailla eläville. JOS ETTE LÖYDÄ ANKKAA, VOITTE AINAKIN ITKEÄ TAI NAURAA ...

Haudeankkaamme, kiinalaista uunissa kypsennettävää lintupaistia ei mausteta eikä täytetä. Se ainoastaan öljytään. Tälle paistille on hyvin olennaista nahan rapeus, siksi lintua on puhdistettava hyvin varovaisesti, ettei nahka mistään kohdasta rikkoutuisi. Tämän takia ei tule kysymykseenkään, että lintu nyljettäisiin, — vaan ankka on kynittävä hyvin huolellisesti, nahkaa vioittamatta.

Linnun sisuksia poistettaessa on muistettava kaivaa keuhkot pois kylkiluiden välistä selkärangan molemmin puolin.

Huuhdeltu, huolellisesti puhdistettu lintu kuivataan tarkoin, ja jos ulkona on kuiva sää, se ripustetaan muutamaksi tunniksi raikkaaseen tuuleen, jotta linnun pinta olisi »ilmakuiva» uuniin pistettäessä. Myös linnun paistamisasento eroaa oleellisesti länsimaisesta tavasta. Lintua ei panna uuniin makuuasentoon vaan pystyyn. Tämä on erittäin tärkeä muistaa, jotta lopputulos olisi täydellinen. Uunin ritilä pannaan ylimmäisten kannatinripojen varaan, lintu kiinnitetään kaulastaan siihen, ja uunin pohjalle, linnun alle, pannaan jokin astia, mihin kypsentämisen aikana tihkuva neste valuu.

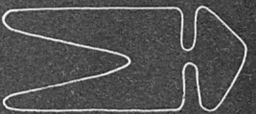
Uunin lämpötila saa olla 200—225 astetta, ja kypsymisaika n. 1—2 tuntia linnun koosta riippuen. Paistamisen aikana linnun pinta öljytään useita kertoja, mutta muita nesteitä ei käytetä. Kypsynyt lintu tuodaan kokonaisena pöytään, isäntä paloittelee sen ja jokainen ruokailija maustaa lihan vasta lautasellaan. Koska mausteita ei ole käytetty kypsentämisen aikana, linnun oman lihan aromi tulee täysipainoisena esiin ja saa varmasti veden jokaisen ruokailijan kielelle.

TITANIC NOSTETAAN MERENPOHJASTA!

Oli tyyni, tähtikirkas yö kun maailman suurin, uljain, "uppoamaton" matkustajalaiva Titanic törmäsi jäävuoreen ja upposi neitsytmatkallaan mukanaan 1500 matkustajaa.

Nyt aiotaan Titanic kuvata vedenalaisilla kameroilla ja nostaa se, mikäli mahdollista, Atlannin valtameren pohjasta, Mr. Douglas Woolley Titanicin pelastusyhtiöstä kertoo miten he aikovat selviytyä vaikeasta tehtävästään.

HANS WEISS, TEKSTI

»Titanicin valot paloivat vielä kirkkaina hyttiventtiilien kaltevasta rivistöstä ja kävelykansien ikkunoista. Kun aluksen nokka painui nopeasti kohti syvyyttä ja perä nousi aina vain korkeammalle, aluksen valtava runko näytti mustalta ja massiiviselta yökirkasta taivasta vastaan.» »Äkkiä kaikki valot sammuivat. Seuraavassa hetkessä aluksen valtavat höyrykattilat räjähtivät ja lensivät ukkosenkaltaisella jyrinällä kauas merelle. Jättiläisaluksen perä nousi toisinaan aivan pystyyn niin että peräsin ja propellit olivat välillä veden yläpuolella, kunnes alus lopulta asettui pystyasentoon, missä se oli noin puoli minuuttia.» »Sitten — aluksi hitaasti, mutta yhä nopeutuvalla vauhdilla ihmeellinen, mahtava Titanic sukelsi iäksi valtameren syvyyteen.» — Geoffry Marcus: »The Maiden Voyage».

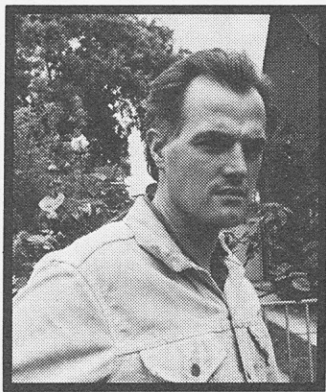
Yhdeksänkymmenenviiden mailin päässä Newfoundlandin suurilta matalikoilta lojuu Titanicin mahtava, vajaat puoli kilometriä pitkä hylky kyljellään ja ruostuneena kahden mailin syvyydessä Atlantin mustassa pohjamudassa.

Sen 35 metriä pitkät savupiiput kohoavat kannen tasosta kuin julmat merenalaiset muistopatsaat kohti pintaa ja sen sadat ikkunat ja hyttien venttiilit tuijottavat mitään näkemättä musteenväriseen pimeyteen. Titanicia odottaa ruosteen ja mätänemisen aiheuttama tuho ja häviäminen.

Siitä on aikaa yli puoli vuosisataa kun traagillisena huhtikuun yönä vuonna 1912 jäävuori repäisi sadanviidenkymmenen metrin pituisen repeämän Titanicin styyrbuurdiin.

»Uppoamaton» Titanic on ollut inspiration lähteenä useammille legendoille, myyteille ja tuumiskeluille kuin ainutkaan muu merionnettomuus.

Mr Douglas Woolley aikoo nostaa merenpohjasta Titanicin, joka upposi Newfoundlandin edustalle huhtikuussa 1912. 34-vuotias Mr Woolley on viimeisten 17 vuoden ajan ollut keskittynyt suuren suunnitelmansa toteuttamiseen.

neen ja sähköpatterin avulla menetelmää.

Kun hän kytki molemmat navat johtoihin jotka johtivat laivan sivuilla oleviin pieniin tankkeihin, syntyi heikko sähkövirta joka alkoi hitaasti nostaa pienoisalusta ylöspäin.

— Tässä on kysymys veden elektrolyysistä, hän selitti. — Kaksi unkarilaista tiedemiestä ovat esittäneet parin metrin pienoismallilla Budapestissä että alukset voidaan nostaa merenpohjasta tällä tavalla.

— Mutta tietenkin kun Titanicista on kysymys, kaikki tapahtuu paljon suuremmassa mittakaavassa. Niinpä aiomme kiinnittää kaksisataa säiliötä aluksen rungon ympärille käyttäen bathysphereä, jonka saamme käyttöömme Kanadasta.

— Kun sähkövirta kytketään näihin säiliöihin syntyy kemiallinen reaktio.

— Vesi muuttuu hapeksi ja vedyksi — ja kuten pallo kelluu silloin tyksen takeita, Mr Woolley tulee varmasti onnistumaan yrityksessään.

— Kun idea toteutuu — en koskaan käytä sanaa »jos» — se saattaa päätökseen koko elämän kestäneen työni, hän sanoo.

— Huomioimatta niitä suuria taloudellisia etuja joita jokainen yhtiöön varojaan sijoittanut tulee saamaan, tulisi mielestäni meidän kaikkien tukea ajatusta Titanicin pelastamiseksi.

— Kun Titanic lähti Southamptonista Englannista, se oli maailman uusin ja upein loistoluokan matkustajalaiva. Se oli Britannian suuruuden symboli ennen ensimmäistä maailmansotaa. Aluksen mukana oli monia aikansa rikkaimpia ja vaikutusvaltaisimpia miehiä . . .

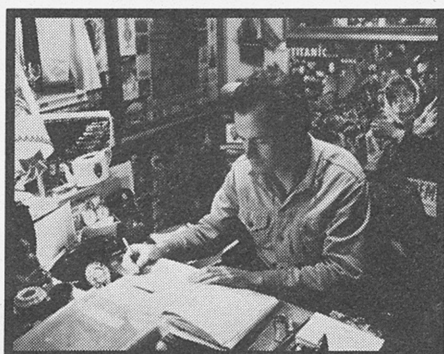
Jos Titanic saadaan nostettua meren syvyyksistä, se tulee aiheuttamaan loputtomia oikeudenkäyntejä: kuka omistaa laivan ja kuka hopean ja kullan joka on kätkettynä

Titanicin onnettomuudesta pelastuneita. Vasemmalta oikealle takarivissä Hogg, Moore, Osman ja Etches. Eturivissä Archer, Fleet, Perkiss, Symons ja Clench.

Titanicin pelastusveneitä. Aluksen 2.207 ihmisestä hukkui 1502, minkä oletetaan johtuneen osittain siitä että Titanicin oli väitetty olevan uppoamaton, joten monet matkustajat eivät halunneet mennä pelastusveneisiin. Kun laivan alkaessa vajota karmea totuus vihdoin paljastui heille ei aluksessa ollut enää tarpeeksi pelastusveneitä kaikille: Syynä oli myös vanhentunut merenkulkulaki, joka salli laivakulun, vaikka hätätapauksissa vain osalla matkustajista ja miehistöstä oli mahdollisuus pelastautua uppoavasta aluksesta pelastusveneissä.

Mr Woolley Hertfordshiren asuntonsa olo-työhuoneessa keskellä pahamaineista Titanicia koskevaa kirjallisuutta, karttoja ja muuta siihen liittyvää materiaalia. Mr Woolley aikoo piakkoin käydä Titanic Salvage Companynsa kanssa haaksirikon paikalla, missä uponneesta laivasta otetaan valo- ja elokuvia.

Nyt aiotaan nostaa kuusikymmenvuotias hylky merenpinnalle. Kansainvälinen pelastusyhtiö, jota johtaa 34-vuotias englantilainen entusiasti Mr Douglas Woolley, aikoo panna aluksen näytteille Yhdysvalloissa ja hinata sen sitten Atlantin toiselle puolelle Englantiin, missä siitä tehtäisiin merimuseo sen jälkeen kun ruostuvien kassaholvien ovien takaa saadaan pelastettua miljoonien puntien arvoiset jalokivet sekä kulta- että hopeaharkot, joilla museon perustaminen voidaan rahoittaa.

Kaksi vuotta kestäneiden tutkimusten ja kokeilujen jälkeen Mr Woolley ja hänen ryhmäänsä kuuluvat 23 erikoistuntijaa — sukeltajia, merenalaiseen kuvaukseen erikoistuneita kameramiehiä, laivanrakennusinsinöörejä ja pelastusmiehistöä — ovat valmiita toteuttamaan ensimmäisen osan jättiläismäisestä suunnitelmasta.

Samaan aikaan kun raha virtasi Titanic Salvage Companylle, joka perustettiin Titanicin pelastamista varten tarvittavien kahden miljoonan punnan keräämiseksi, yhtiö on saanut myös tarjouksia, tarvittavien pelastusvälineitten lainaamiseksi.

Viime vuonna Mr Woolley esitti virallisen pyynnön Brittiyhteisölle aineellisen ja rahallisen avun saamiseksi yritykselle.

Vastaus oli kohtelias, mutta ehdoton. Apua ei annettaisi.

Siitä huolimatta Mr Woolley elää siinä toivossa että muut maat olisivat kiinnostuneita hänen 17-vuotiaan unelmansa toteuttamisesta.

Äskettäin teki Southern Yacht and Charter Company sopimuksen siitä että yhtiön moottorialus Theresa olisi mukana asiantuntijoiden tutkimusmatkalla, joka merikorttien mukaan kohdistuu kohtaan Lat. 41°46' N., Long. 50°14' W. — missä onnettomuus tapahtui.

Alus tulee olemaan varustettuna elektronisella kaikuluotaimella ja valokuvaustarvikkeilla. Tätä tarkoitusta varten erikoisesti suunnitellu merenalaiset tv-kamerat tekevät mahdolliseksi ottaa entistä parempia kuvia laivan asemasta ja sen kunnosta.

Äskettäin Mr Woolley, poikamies, kertoi vaatimattomassa Hertfordshiressä sijaitsevassa kodissaan suunnitelmista, joiden avulla hän toivoi tulevansa miljonääriksi.

— Laskelmiemme mukaan ensimmäinen vaihe operatiossa maksaa noin 40.000 puntaa, hän sanoi.

— Saamme koko ajan rahaa yhtiölle, pääasiassa asiasta kiinnostuneilta englantilaisilta ja amerikkalaisilta. Lähdemme onnettomuuspaikalle jo tänä vuonna heti kun olemme saaneet rahoituksen ja tutkimusvälineet kuntoon.

Koska koko maailma on kiinnostunut Titanicista Mr Woolley uskoo saavansa huomattavaa taloudellista tukea myymällä vedenalaisia filmejä televisiolle.

— Käytämme saadut tulot seuraavaa vaihetta varten: Titanicin nostamiseen, hän kertoi.

Miten suunnitelma aiotaan toteuttaa? Näyttääkseen selvästi tajuttavalla tavalla menetelmän, josta häneltä on tiedusteltu satoja kertoja aikaisemmin, Mr Woolley esittää pienen akvaariumin, minikokoisen muovivekun se on täynnä vetyä, samoin tekee myös Titanic. Tiedän että tämä kuulostaa yliammutulta ja selitys yksinkertaiselta, mutta juuri näin tulee tapahtumaan.

Mr Woolleyn idea tuntuu sitäkin uskomattomammalta kun ottaa huomioon että Titanicin kuollut paino on arviolta 66.000 tonnia — 22.000 tonnia enemmän kuin silloin kun Titanic upposi.

Painonlisäys johtuu merivedessä likoamisesta ja siitä mitä Mr Woolley sanoo »meripölyksi», aluksen päälle laskeutuneesta mudasta ja muusta materiaalista.

Pelastusmiehistö uskoo aluksen olevan yhä vielä hyvässä kunnossa. Titanic Salvage Companyn broshyyrissä ilmoitettiin äskettäin:

»Aluksen 66.000 tonnia lepäävät valtameren mudassa paremmassa turvassa kuin voitaisiin olettaa, sillä Titanicin vastamaalattu runko painui niin syvälle, ettei merivesi ole pystynyt aiheuttamaan siinä paljoakaan kemiallisia muutoksia.»

»Saattaa olla että Titanic näyttää suunnilleen samalta kuin vuonna 1912; ainoa ero on sen jäävuoren kanssa tapahtuneesta yhteentörmäyksestä ja uppoamisesta johtuneet vahingot . . .»

Jos ja kun White Star -linjan jättiläisaluksen savupiiput kohoavat pinnalle, pelastusyhtiö aikoo hinata sen Newfoundlandin rannikolle Cape Raceen. Sieltä alus viedään New Yorkiin yleisön ihmeteltäväksi ja sitten takaisin kotiin Atlantin halki Englantiin, missä siitä tehdään merimuseo.

Mikäli usko ja into ovat menessyvälle Titanicin kassakaappeihin . . .

Kun Titanic upposi, vakuutusyhtiöt maksoivat korvauksina lähes neljä miljoonaa puntaa. Varmaan yhtiöt pitävät tiukasti silmällä Mr Woolleyn toimia.

Mutta kuten Lloydsin vakuutusyhtiön edustaja äskettäin ilmoitti:

— Mr Woolley ei ole vielä tähän mennessä saanut nostettua Titanicia merenpohjasta. Ja kun se onnistuu, jos onnistuu, alkaa neuvottelujen aika.

Mutta tuonkaltaiset puheet saavat Mr Woolleyn ja hänen apulaisensa hymyilemään kuivasti. He tapaavat toisensa säännöllisesti keskustellakseen menetelmistä, joista on muodostunut osa heidän elämäänsä.

— Siitä ainakin olen varma että Titanic tullaan nostamaan merenpohjasta, Mr Woolley ilmoitti saatellessaan minua puutarhaportille.

— Pahimpana ongelmana on ollut saada maailma vakuuttuneeksi siitä että kysymyksessä ei ole mikään ilmakupla, haihtuva pilvilinna. Olemme nyt saaneet selvitettyä useimmat ongelmat. Titanicin nostaminen on teknillisesti täysin mahdollista. Olemme todenneet sen tekemiemme esitutkimusten avulla.

— Pian jokainen seuraa polkuamme ja haluaa päästä bandwaggonimme. Ja olen vakuuttunut siitä että johonkin aikaan ensi vuonna minulla on ilo kertoa epäilijöille:

— Minähän sanoin että näin kävisi . . .

**Miesten juttu.
Canasta. Pikkusikari.
Ei paperia. 1.75**

Amer-Tupakka Oy

SEPPO NIKKARI TÄMÄN HETKEN LAHJAKKAIN JUOKSIJALUPAUS!

SEPPO NIKKARIN matkan tarkoituksena oli luoda tauko omaan pakkasensävyttämään talviharjoitteluun. Seppo juoksi siksi Los Pagosissa kolme lenkkiä päivässä. Yhteensä 60—80 km! Mitä onkaan sitten ns. kovennettu harjoitusohjelma! KORSON PIIKIN Seppo sitten voittikin täysin ylivoimaisesti ja lähinnä leikitellen 19.3. Nikkari on tämän päivän Paavo Nurmi. Paljon sanottu — vaan ei valehdeltu.

Nyrkkipostin olympia-valmennettava

ISTO LYSMÄ

Nyrkkiposti tarjosi olympiavalmennettavaleen viikon harjoitusleirin etelässä, Espanjassa, Fuengirolassa, Los Pagosissa.

□ □ □

Uskomme Seppo Nikkarin taitoon juosta päämääränä Münchenin olympiakisat syyskesällä.

□ □ □

Nyrkkiposti lähetti viimeksi Sepon maailmankuuluun Fukuokan maratoniin Japaniin. Tulos: 4. sija ja samalla paras eurooppalainen.

□ □ □

Emme lastaa ja rasita Seppo Nikkaria henkisellä painolastilla puhumalla Münchenin olympiamaratonin kullasta. Sanomme vain uskovamme uuteen juoksijatähteemme enemmän kuin muihin yhteensä…

KÄÄNNÄ

MAURI JORMAKKA – SEPPO NIKKARIN VALMENTAJA JA HENKINEN ISÄ:

HENKISEN SUHDE FYYSISEEN ON YHDEN SUHDE KOLMEEN...

Seppo Nikkari tähtää Münchenin olympiakisojen maratonille.

Kultaan.

Ja *Nyrkkiposti* haluaa olla tässä tapahtumassa mukana. Olemme omasta mielestämme löytäneet Suomen lahjakkaimman juoksijalupauksen mitä on syttynyt sitten Paavo Nurmen ja Juha Väätäisen.

Kutsumme häntä lehtemme olympiavalmennettavaksi.

Mitä me teemme Seppo Nikkarin hyväksi?

Kansainvälisten amatöörisääntöjen puitteissa yritämme kaikin mahdollisuuksin auttaa Seppo Nikkaria hänen valmennusohjelmassaan.

Jokainen valitsee oman mittapuunsa mukaisesti suojattinsa, mutta uskomme Nyrkkipostin tehneen täysosumavalinnan. 24-vuotias Seppo Nikkari on ihanneiässä ja käy läpi ns. ihanteellista harjoituskaavaa Suomen parhaimman juoksuvalmentajan, *Mauri Jormakan* alaisuudessa.

Los Pagosin leirillä olivat *Markku Kukkoaho* ja *Ari Salin,* jotka harjoittelivat Suomen Urheiluliiton koulutuspäällikkö *Tapani Ilkan* alaisuudessa. Lisäksi juoksuryhmä *Matti Vuorenmaa, Pentti Rummakko, Rauno Mattila, Tapio Kantanen, Seppo Matela . . . Juha Väätäiselle* ja *Seppo Tuomiselle* eivät kelvanneet Los Pagosin maaston mukulakivitiet. Samaiseen hermoklaaniin kuuluu myös *Jouko Kuha,* jotka tavatessaan pienenkin vastoinkäymisen harjoitusolosuhteissa menettävät täysin arvostelukykynsä.

Seppo Nikkarin hermoista ja omalaatuisesta käyttäytymisestä on keskusteltu paljon urheilulehtimiesten piireissä, mutta kun tuntee Seppo Nikkarin paremmin toteaa: hänellä ei ole hermoja lainkaan! Kuin luotu suurkilpailujen hermorytinään. Hermosodankäynnin mestareita ovat hänen lisäkseen Juha Väätäinen ja entinen urheilija, silmäävilkuttava, aina hymyilevä lappalaisvelho Eero Mäntyranta. Sensijaan Seppo Tuomisen kiristyneillä hermosäikeillä voi soittaa kymmenen minuuttia ennen kilpailua vaikka viimeisimmän iskelmän.

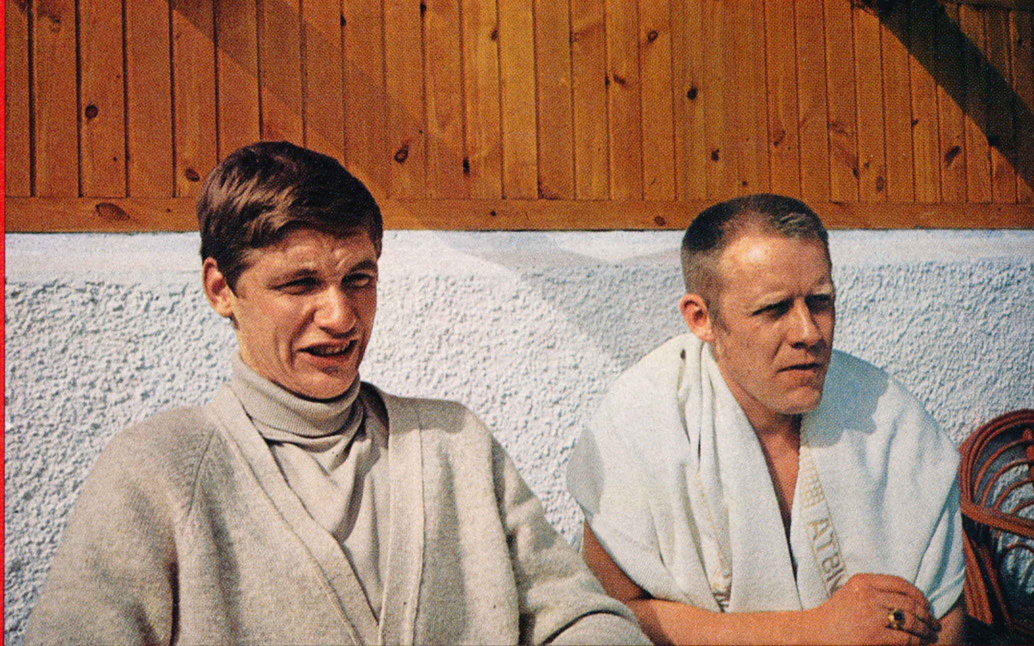
Yhä enemmän suurkilpailut ratkaistaan ennen kilpailua.

Mauri Jormakka iskee ytimeen sanoessaan Alta Visa -hotellin parvekkeella irvistellessään iltapäiväauringolle:

— *Henkisen suhde fyysiseen on yhden suhde kolmeen!*

— *Juuri tämä suhde on Seppo Nikkarilla. Monet saattavat säikähtää hänen terävää ja kulmikasta käyttäytymistään. Se on vain sitä henkistä asemasotaa, joka urheilijoiden kesken vallitsee. Henkisesti vahvin ennen kilpailua on jo saanut kilometrin etumatkan esimerkiksi maratonilla.*

— *Se on hyvin paljon vaikka kokonaispituus on yli 42 kilometriä.*

MAURI JORMAKKA on ottanut Seppo Nikkarin pääsuojatikseen. Seppo Nikkari on siksi omalaatuinen ja särmikäs luonne, että vain hyvin tunteva valmentaja viihtyy Sepon kanssa. Samoin Seppo Nikkarille Mauri Jormakan läsnäolo merkitsee hyvin paljon: yhden suhde kolmeen!

VALMENTAJA JA URHEILIJA KUULUVAT AINA YHTEEN

— *Hyvän esimerkin kuinka tärkeä on valmentajan mukanaolo urheilijan matkoilla, antaa Seppo Nikkarin Fukuokan matkan Japaniin.*

— *Seppo lensi Helsingistä Beirutin kautta 55 tuntia yhteenmenoon kielitaidottomana yksin Fukuokaan. Lepäsi päivän vieraissa olosuhteissa ilman keskustelukumppania, osallistui Fukuokan maratoniin . . . Tulos: 4. sija. Mikä olisikaan ollut sijoitus, jos joku lähimmäinen olisi ollut matkalla mukana!*

Henkilökohtaisesti haluaisin nähdä sellaisen epätoivoisen tilanteen, kun Seppo Nikkarin jonkun matkan johtajaksi lähtee liiton palkkiomatkalle Nikkaria ymmärtämätön valkoinen-paita-musta-solmio -tyyppinen keskiverto urheilujohtaja. Molemmat säikähtävät ja suuttuvat toisiinsa. Seuraus: mahdollinen epäonnistuminen kilpailussa.

Allekirjoittanutkin sai pusertaa kynnet valkoisina sormiaan nyrkkiin, kun Seppo Nikkari laukoi täydeltä laidalta milloin olosuhteista, ruuasta tai naapureistaan. Mauri Jormakka nauroi leppoisan miehen naurua.

— *Seppo Nikkaria pitää ymmärtää. Puuska tulee ja puuska menee. Jos Sepon ollessa kysymyksessä asettaa kovan kovaa vastaan, tekee psykologisen virheen. Kymmenen minuutin kuluttua Seppo on jo toinen mies. Sepon hyväksymisen ja hylkäämisen kiekko pyörähtelee vain hyvin herkästi akselinsa ympäri.*

— *Harjoittelijana Seppo on ihanne. Häntä pitää hillitä, että poika ei juoksisi itseään hajalle. Fuengirolan maastoissa hän harjoitteli kolmasti päivässä. Aamulla 20 km, keskipäivällä toiset 20 km ja illalla vielä varsinainen päälenkki 30—40 km. Se tekee yhteensä 70—78 km päivässä. Siihen kuuluvat lisäksi tasapainoitetut ateriat — 4 ateriaa erikoisruokaa — hieronnat, lepo . . . Huippu-urheilijalle pitäisi antaa tosiaan se arvo mikä hänelle kuuluu, kun harjoitellaan Müncheniä varten. Se on tosiaan tiivistä työtä.*

— *Pitkänmatkan juoksijalle peruskunto on ratkaisevin edellytys huippukunnon saavuttamiselle. Hyvän peruskunnon edellytykset ovat:*

- *vahva sydän*
- *vahvat verenkiertoelimet*
- *suuri keuhkokapasiteetti*
- *hyvät veriarvot*
- *moitteeton aineenvaihdunta*

— *Näistä arvoista Seppo Nikkari saa täydet kympit. Mutta kuntoutuminen meidän oloissamme on kiinni monesta seikasta, jotka kuuluvat huippu-urheilijan henkilökohtaiseen piiriin.*

- *urheilijalle pitää jäädä ansiotyön ja harjoittelun jälkeen riittävästi lepoa.*
- *ravinto pitää olla laadultaan sellaista, että yleiskunnon kohentamisella jää edes teoreettinen mahdollisuus.*

Nämä seikat pitäisi muistaa kun puhutaan amatööriydestä ja ammattilaisuudesta. Riittävä lepo maksaa. Riittävä on yhtä kuin irti työstä. Hyvä ravinto se vasta maksaa. Hyvä ravinto on yhtä kuin kuukaudessa 300 markkaa.

Seppo Nikkari tekee töitä kuten jokainen meistä tavallisista, mutta lisäksi harjoittelee kolme kertaa päivässä. Se jo yksin panee nostamaan hattua, vaikka poika jäisi viimeiseksi Münchenissä.

Jokainen tietää kuinka hirvittävästi huippu-urheilijan pitää harjoitella. Joten ei siitä. Paljon turhaa ja vääriä tietoja on annettu proteiinitableteista. Ne ovat yksinkertaisesti vain lisäravinteita, sillä kukaan ei voi syödä niin ihanneruokaa kuin pitäisi. Se on taloudellisesti mahdotonta.

TÄSSÄ TOTUUS PILLERISMISTÄ

Se on tiivistelmä Hälsingborgin urheilulääketieteellisestä tiedotustilaisuudesta. Samalla näette ja huomaatte kuinka vakavaa ja kallista on huippu-urheilijan ravintopuoli.

— Haluaisin alleviivata, että me Cernelle-tehtaalla työskentelemme löytääksemme vaihtoehtoja myrkyllisille ja toksisille lääkeaineille — *löytääksemme vaarattomampia vaihtoehtoja.* Olemme myös yrittäneet löytää tapoja, joiden avulla saa parhaan mahdollisen tehon ja pyrimme asettamaan tuotteemme yhteistoimintaan luonnon kanssa — ikään kuin elämän sääntöjen kanssa. Työskennelläänhän aina paremmin luonnon kanssa kuin sitä vastaan. Parasta lienee aloittaa sellaisesta tuotteesta kuin *Stark Protein,* tehtaamme valmistusohjelmaan kuuluvat proteiinitabletit. Ensisijaisesti haluan sanoa, että ne itse asiassa *eivät sisällä lainkaan varsinaista proteiinia,* vaan ne ovat hydrolisoitua proteiinia hajoitettuna vapaiksi aminohapoiksi. Tämä merkitsee siis sitä, että tableteissa on vapaita aminohappoja, jotka *suoraan imeytyvät ruoansulatuskanavaan ja tulevat siten elimistön käyttöön. Tällä tavoin hukkaprosentti on huomattavasti pienempi kuin jos käytetään tavallisia proteiinivalmisteita,* sen tähden että lajille vieraat proteiinit täytyy hajoittaa ruoansulatuskanavassa aminohapoiksi ennen kuin ne voidaan käyttää hyväksi elimistössä. Ja elimistön kyky hajoittaa proteiinia on hyvin rajoitettu. Voidaan laskea, että korkeintaan 15 % ravinnosta voi olla proteiinia. Sen yli menevän määrän voidaan arvioida menevän täysin hukkaan. Se voi myös ärsyttää siten, että jos elimistö saa liian paljon lajille vierasta proteiinia, siitä suuri määrä kulkee ruoansulatuskanavan läpi hajoamatta. *Seurauksena on ripuli. Tästä syystä olemme valinneet käyttöömme vapaita aminohappoja, jotka imeytyvät helposti ja jotka voidaan suoraan käyttää hyödyksi.* Olemme laskeneet, että ne 18 aminohappoa, jotka Stark Proteinissa ovat, ovat tärkeimmät, ja niiden joukossa ovat kaikki välttämättömät tai osittain välttämättömät aminohapot. *Tällä tavoin saadaan tietynlainen takuu päivittäisen aminohappotarpeen tyydyttämisestä.* Ei siis tarvitse erityisesti huolehtia siitä, että saa proteiinia ravinnossaan — sen täytyy rakentua kaikista elämälle välttämättömistä aminohapoista. Siksi Stark Protein antaa erinomaisen pohjan.

— Voidaan myös keskustella siitä, miten paljon proteiinia tarvitaan. RFU:n suositusten mukaan 35 g päivässä on riittävästi, jotta ihminen pysyy hengissä. Mutta eria asia on tietenkin, jos ajatellaan rankasti harjoittelevaa urheilijaa; silloin on tietysti kysymys aivan *toisenlaatuisesta kulutuksesta.* Aminohappoja tarvitaan osaksi lihasten kehittämiseen ja osaksi sellaisen proteiinin korvaamiseen, joka on elimistöstä käytetty. *Proteiinihan on rakennusaine, josta kaikki solut ovat rakentuneet, josta voidaan sanoa koko kehon rakentuneen.* Jos lasketaan tämän minimitarpeen mukaan, joka on 35 g päivässä ja tämäkin proteiini sisältää noin 80 % vettä, jolloin saadaan 8 g puhdasta ainetta. Jos sitten lasketaan, että noin puolet siitä imeytyy, jäljelle jää *4—5 g aminohappoja,* jotka täytyy saada joka päivä voidakseen elää. Jos sitten lasketaan, *että 6 Stark Protein -tablettia antaa 2,4 g aminohappotiivistettä päivässä,* niin voidaan sanoa, että näillä tableteilla on erittäin suuri merkitys proteiinin saannissa nimenomaan siksi, että ne ovat niin tiiviissä muodossa. Kaikkihan me olemme selvillä siitä, että juuri rakennusainetta, proteiinia, keho tarvitsee. Me olemme koostuneet noin 25 erilaisesta aminohaposta, jotka ovat erilaisina yhdisteinä. Niin ollen meillä on yhdenlaatuista proteiinia erityisesti ihosoluja varten, toisenlaatuista erityisesti hiussoluja varten tai verisoluja varten. Kaikki ne ovat näiden aminohappojen muodostamia, jotka erilaisina yhdisteinä toimivat niinä rakennuskivinä, jotka ovat luonteenomaisia jokaiselle yksilölle.

— Meidän valmistamistamme tuotteista *Stark Protein on puhdas aminohappovalmiste.* Mutta haluan myös painottaa, että siitepölyuutteessa on runsaasti aminohappoja. Cernitin T 60:ssä — *Pollitabsissa* ja muissakin siitepölyvalmisteissa, esim. *Pollotonissa on 21 vapaata aminohappoa,* joiden joukossa kaikki välttämättömät. Siis myös näissä tuotteissa on tärkeitä aminohappoja, mutta yhtä vahvana tiivisteenä ja *yhtä suurta määrää kuin Stark Proteinissa muissa tuotteissamme ei niitä ole.*

— Proteiini esiintyy täysin samalla tavoin myös eläimissä ja kasveissa kuin ihmisessä. Se on rakennusaine. Mutta se on lajille vierasta ja se joudutaan hajottamaan ruoansulatuskoneistossa. Voidaan sanoa, että herää koko joukko kysymyksiä, kun käytetään lajille vierasta proteiinia. Ensiksikin sen tulee sisältää elintärkeät aminohapot. Kuinka paljon aminohappoja se sisältää? Kuinka helposti ne voidaan hajottaa ja kuinka nopeasti hajottaminen tapahtuu, jotta saadaan niitä aminohappoja, joita elimistö voi käyttää hyväkseen? On hyvin vaikeata antaa tarkkoja vastauksia tällaisiin kysymyksiin siksi, että hajottamiskyky on kovin yksilöllinen. Joku voi helpommin hajottaa ja käyttää hyväkseen saamaansa lajille vierasta proteiinia. Toisen kohdalla voivat tulokset olla huonommat. Mutta kaikille on yhteistä se, että kun saadaan suuria proteiinimääriä, *vain ensimmäinen annostus todella käytetään hyväksi,* hajotetaan tehokkaasti ja se imeytyy elimistöön. *Sen jälkeen kyky hajottaa proteiinia huononee ja johtaa usein tietyissä tapauksissa, kun saadaan liikaa proteiinia, vatsavaivoihin ja ripuliin,* jolloin saadusta proteiinista ei ole ollut mitään hyötyä. *Siksi on tärkeätä, että nautitaan aminohappoja, jotka ovat valmiita käyttöön — ne eivät mene hukkaan vaan ne käytetään tehokkaasti hyväksi.*

— Kuinka suuressa määrin voidaan Stark Proteinia käyttää hyväksi?

— Voidaan sanoa, että lähes 100-prosenttisesti.

— Kysymykseni koskee VM-proteiinia, jota on Suomen markkinoilla ja jota suomalaiset urheilijat käyttävät. Mikä ero on näillä proteiineilla, eli minkä tyyppinen on VM-proteiini?

— Tuoteselostuksen mukaan se on eläinproteiinia, jota saadaan maidosta ja maitokaseiinista. Mutta siinä on myös kasvisproteiinia soijapavuista. Tarkemmin emme tiedä minkälaisia aminohappoja siinä on. Stark Protein -pakkauksen etiketissä on selvitetty, mitkä aminohapot sisältyvät tuotteeseen. Mutta katsomatta siihen, minkä merkkistä proteiinia valitsette — teillä on edessänne sama kysymys: se on lajille vierasta proteiinia, joka täytyy hajottaa elimistössä ennen kuin se voidaan käyttää hyväksi. Elimistömme pystyy sen tekemään. Se pystyy muuttamaan proteiinin aminohapoiksi ja käyttämään sen hyväksi. Mutta jos yritetään *lisätä proteiinimäärää, jolla esim. korvata tapahtuneet menetykset ja sen rakennusainetarpeen, jota vaaditaan lihasten kehittämiseen, tulee eteenne ongelma:* tietyn määrän jälkeen keho menettää kykynsä ottaa vastaan proteiinia ja hajottaa sitä, jolloin tuloksena on vatsavaivoja. Tässäkin on siis rajansa; ei voida käyttää proteiinia, koska keho ei pysty käsittelemään sitä ja käyttämään sitä hyödykseen.

— Suomessa on ilmennyt allergisia reaktioita, ihottumia ja vatsavaivoja proteiinin käytön yhteydessä.

— Elimistö ei pysty siinä tapauksessa muuttamaan proteiinia aminohapoiksi.

— *Proteiini pitäisi siis antaa niin valmiissa muodossa, ettei elimistö enää joutuisi työskentelemään, vaan voisi käyttää sen heti hyväkseen.*

— Mutta ei voida sanoa, että olisi kysymyksessä erityisesti juuri VM-proteiini, sillä tämä *sama koskee kaikkea proteiinia.* Sehän ei suinkaan ole tuotteen vika, sillä jos syödään vaikkapa 14 pihviä päivässä proteiinimäärän lisäämiseksi, saadaan varmasti samanlaisia vaivoja.

— Kuinka paljon aminohappoja voidaan käyttää?

KÄÄNNÄ

Älkää tämän jälkeen kuiskailko urheilijoiden salaperäisistä pillereistä!

— *Aminohappoja voidaan käyttää kuinka paljon tahansa.* Ne eivät tarvele ruoansulatuskanavaa. *Ne imeytyvät suoraan.* Ja jos joskus saadaan liian paljon aminohappoja, ne vain yksinkertaisesti poistuvat kehosta luonnollista tietä. Mutta niitä voidaan käyttää hyväksi erittäin suuria määriä.

— Mistä Cernellen proteiini tehdään?

— *Käytämme todellakin suoraan aminohappoja, joten meillä ei ole mitään tekemistä proteiinin kanssa siinä mielessä, vaan meillä on rakennusaineet proteiinia varten.*

— Mistä nämä aminohapot tehdään?

— Voidaan sanoa, että ne ovat orgaanisia yhdisteitä.

— Mistä ne otetaan? Tavallinen proteiini valmistetaan soijasta ja currystä. Mistä Stark Protein?

— Me menemme nyt taaksepäin siksi, että soijapapu rakentuu juuri aminohapoista, jotka yhdessä muodostavat proteiinia.

— Mistä nämä aminohapot saadaan?

— *Ne ovat pääasiassa kasvisperäisiä.* Mutta ei voida sanoa, että ne ovat erään tietyn kasvin tyypillisiä aminohappoja tai että ne olisivat peräisin maidosta tai vastaavasta. Sitä ei voida sanoa, koska ne ovat vain rakennusainetta, joten niistä voi muodostua mitä tahansa. Nehän voivat kehossa tai kasvissa muodostaa juuri sitä proteiinia, joka on välttämätöntä.

VIHJEITÄ MYÖS KUNTOURHEILIJALLE

— *Olemme kehittäneet tuotteen, joka sisältää deoksiribosideja, Cernitin T 60:ntä, aminohappoja, vitamiineja ja mineraaliaineita. Tuotteen nimi on Pollitabs.* Sitä on myös juoksevassa muodossa — nimi on *Polloton tai Reform Pollisan. Nestemäinen Polloton sisältää lisäksi enemmän mineraaliaineita kuin Pollitabs.* Käsityksemme on, että *molemmat valmisteet ovat tärkeitä,* koska ne stimuloivat ja edistävät solujen vaihtumista ja solujen kykyä lisääntyä. Meillä on jopa tuote, jota on erityisesti suositeltu vanhemmille henkilöille, jotka kärsivät huonosta muistista. Tämähän on tavallista vanhojen ihmisten kohdalla — sitä kutsutaan verisuonten kalkkeutumiseksi, mutta tämä ei ole aivan oikea nimitys, sillä syynä heikentyneeseen muistiin on usein vajaalaatuinen ravinto, jossa ei ole tarpeeksi niitä aminohappoja ja niitä deoksiribosideja, joita tarvitaan muistin rakentamiseksi. Kun me tiedämme, miten tärkeätä on että saamme tarpeeksi aminohappoja, deoksiribosideja, mineraaliaineita ja vitamiineja voidaksemme vastustaa infektiosairauksia ja auttaaksemme muodostamaan soluja sekä korvataksemme jo kuluneet ja käytetyt solumme. Onhan siis aivan luonnollista, että valmisteella, joka sisältää kaikkia näitä aineita, on tehtävä käytettävänään. *Tarkoitan erityisesti Pollitabsia ja nestemäistä Pollotonia eli Reform Pollisania.*

— Harjoituksen aikana poltamme sokeria ja glykoosia ja tarvitsemme mm. happea ja B-vitamiineja, ja *harjoituksen päätyttyä* muuttaaksemme maitohapon takaisin energiaksi tarvitsemme jälleen happea ja B-vitamiineja. Kokemukset ovat osoittaneet, että emme saa tarpeeksi B-vitamiineja normaalissa ravinnossamme siksi, että leipä on nykyisin niin puhdasta, ettei siinä ole B-vitamiineja jäljellä. Tästä syystä olemme käyttäneet Bio-Strath-nimistä hiivavalmistetta.

— Bio-Strath on yrttivalmiste, johon on lisätty hiivaa ja B-vitamiinejä. Se sisältää myös kasveille tyypillisiä mineraaliaineita. Syy siihen, että se antaa parempia tuloksia kuin pelkkä B-vitamiini, on se että siihen on yhdistetty myös mineraaliaineet. Soluissa tarvitaan stimuloivaa ainetta uudistumisen tapahtumiseksi, kun solut muodostavat proteiinia esim. samoin kuin soluissa hajotetaan ja muutetaan maitohappo energiaksi. Kaikissa tapauksissa tähän liittyvät entsyymit ja co-entsyymien muodostamiseksi tarvitaan metalleja, siis mineraaliaineita. Täytyy saada riittävästi mineraaliaineita, jotta solun uudistuminen tapahtuisi. Ja mineraaliaineet ovat tärkeimpiä siksi, että B-vitamiineja voidaan käyttää niin monella eri tavalla. Niitähän esiintyy runsaasti tavallisessa ravinnossa. Mutta mineraaliaineista on todellinen puute.

— Onko teillä vastaavaa tuotetta?

— Kyllä, meillä on *nestemäinen Polloton eli Reform Pollisan.* Siinä on mineraaliaineet, B-vitamiineja, C-vitamiineja, glykoosia, sukrolia, fruktoosia, maltoosia; nämä hunajassa. Siinä on nimittäin myös hunajaa, joten se antaa energiaa.

— Voidaanko sanoa, että Reform Pollisan tai Polloton olisi tehokkaampaa tai yhtä tehokasta kuin Bio-Strath?

— Kyllä sillä on sama teho, ja sama teho saadaan myös *Pollitabs-tableteilla. Mutta Polloton sisältää myös näitä em. sokerilajeja, jotka antavat välittömästi energiaa.*

— Kustannukset?

— Vähittäishinta 16,70, sisältää 200 ml, tarvitaan jälkiruokalusikallinen 1—2 kertaa päivässä. Palautuminen on nopeaa, koska tuote sisältää hunajaa. Myös 25 l suurpakkauksia voidaan toimittaa, jolloin hinta alenee. Reform Pollisan säilyy kolme vuotta, eikä sitä tarvitse säilyttää jääkaapissa. Kovin korkeita lämpötiloja se ei kestä.

— Miten olisi suhtauduttava itävaltalaisen professori Halldenin happiaktiviteettia ja vehnänalkioita (siis E-vitamiinia) koskeviin tutkimuksiin?

— E-vitamiini on erittäin hyödyllistä, koska se stimuloi solujen uudistumista. Tällä alalla on tehty kokeiluja (Roger Bannister). Jos katsotaan farmasian käsikirjasta, esim. Hagan yliopiston käsikirjaa, löytyy sieltä viittauksia tutkimuksiin, jotka on tehty E-vitamiinin merkityksestä solun uudistumiselle.

— *Onko teillä ainetta, joka vastaa vehnänalkioita?*

— *Kyllä, meillä on Pollitabs. Siinä on mainitsemanne aineiden lisäksi myös E-vitamiinia ja B-vitamiinia.*

— Onko siinä tarpeeksi E-vitamiinia?

— On. E-vitamiini ei tietenkään ole millään tavoin myrkyllistä tai vaarallista, joten sitä voidaan käyttää enemmänkin, mutta me emme saa unohtaa sitä, että olemme tekemisissä yksilöiden kanssa. Jokaisella ihmisellä on oma kykynsä ottaa vastaan vitamiineja ja käyttää niitä hyväkseen. Jokaisella on oma kykynsä solun uudistukseen. Ja se on erilainen eri ihmisillä. Jotkut polttavat kaiken nopeammin, jotkut hitaammin. Ja voi olla, että joku yksilö tarvitsee enemmän E-vitamiinia kuin toinen. *Mutta sitä sisältyy Pollitabs-tabletteihin, joissa siis samanaikaisesti on aminohappoja, doeksiribosideja, mineraaleja ja vitamiineja.*

— *Onko neljä tablettia riittävästi myös niihin rasituksiin, joita urheilijoilla on, jotka harjoittelevat kaksi kertaa päivässä?*

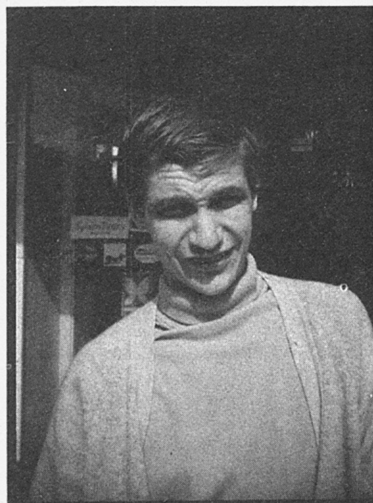
— Tällöin voidaan tarvita *jopa 6 tablettia.*

— Jos käyttää E-vitamiinia, tulisiko silloin käyttää Pollitabsia?

— Kyllä.

— Entä Pollisania samaan aikaan?

— Pollisanista saa lisäannoksen tärkeitä mineraaleja.

— Eikö niitä ole Pollitabsissa?

— Ei niin paljon. *Tableteissa on enemmän vitamiineja, liuoksessa on enemmän mineraaleja,* Lisäksi nestemäisessä on *energiaa antavaa sokeria ja hunajaa,* hyvin tärkeätä sekin.

— *Polloton eli Reform Pollisan,* nestemäinen aine, sisältää monia sellaisia mineraaleja, jotka kuuluvat perusosana *natriumsuolaan,* joten Reform Pollisanista saa automaattisesti myös natriumia. En usko, että kovissakaan harjoitustilanteissa tarvitsee käyttää ylimääräistä suolaa, vaan tällä aineella pitäisi selviytyä.

— Voiko tämän valmisteen antaa tutkittavaksi silloin kun esim. *maratonjuoksijoiden ravinto tutkitaan?* Riittääkö tämä aine korvaamaan sen kulutuksen, jonka 42 km:n matka aiheuttaa juoksijoissa?

— Sopiva annos olisi *6 tablettia Pollitabsia* ennen juoksua, *kaksi* juoksun aikana ja *6 myös sen jälkeen.* Pollitabs ei sisällä mitään keskushermostoon vaikuttavia aineita. Reform Pollisania voidaan myös sekoittaa veteen, jolloin se on helpommin nau-

tittavassa muodossa juoksun aikanakin.

Hien mukana haihtuu suolaa, mutta samalla haihtuu myös koko joukko tärkeitä mineraaleja, jotka ovat yhtä merkityksellisiä kuin suola. Näitä mineraaleja on Pollotonissa eli Reform Pollisanissa. *Tuskin tarvitsee ottaa suolatabletteja samanaikaisesti Pollotonin kanssa.*

— *Cermifex on tabletti,* joka perustuu merilevään. Sitä saadaan Pohjois-Atlantin meristä, joten se on täysin puhdasta, koska se kasvaa toistaiseksi saastumattomassa ympäristössä. Tässä merilevässä on hyvin paljon erilaisia mineraaleja. Antaaksemme erityisen lisän rautaa olemme lisänneet siihen *3 eri rautalajia.* Siinä on puhdasta *rautapulveria eli ruostetta* sekä *fumaarihapon rautasuolaa* ja *viinihapon rautasuolaa.* Molemmat rautasuolat ovat hyvin vähän toksisia, joten ne eivät aiheuta sivuvaikutuksia *eivätkä ole vaarallisia.* Mutta sen lisäksi käytettäessä kolmea tapaa saada rautaa saadaan parempi takuu sille, että elimistö pystyy käyttämään raudan hyväkseen. On nimittäin niin, että eri ihmiset pystyvät erittäin eri tavalla käyttämään rautaa hyväkseen. Osalle ihmisistä on hyvin vaikeaa käyttää sitä hyödykseen. Jos me silloin voimme valita kolmesta eri tyyppisestä raudasta, löytyy näidenkin ihmisten joukosta hyvin usein sellaisia, jotka voivat käyttää tuotetta hyväkseen.

PILLERIPURKKI herättää meissä aina epäilyksiä. Aivan syyttä. Proteiini voisi olla vaikkapa sydämenmuotoisen piparkakun muodossa, mutta pakkausteknisistä syistä se on pilleri. On syytä vain leveään hymyyn, sillä mitään salaperäistä ei ole olemassa . . .

Sillä vaikka näistä rautalajeista kaksi olisikin epäonnistunutta, voidaan kuitenkin aina *luottaa kolmanteen,* ja tällä tavoin tuotteen käyttäjällä on aina parempi mahdollisuus saada siitä hyötyä. Kokeilimme tuotetta erääseen *jääkiekkojoukkueeseen saadaksemme selville mikä vaikutus sillä oli jääkiekkoilijoihin.* Tiedettiin, että eräillä pelaajilla oli *huono veriarvo, hemoglobiini, ja nämä arvot kohosivat näiden tablettien ansiosta.* He olivat aikaisemmin käyttäneet toisia valmisteita, mutta huonommin tuloksin. Tiedämme siis, että Cermifexistä on hyötyä. Olemme myös kokeilleet tuotetta naisiin kuukautisten aikana, jolloin heillä yleensä aina on raudanpuutetta. Ja myös tässä olemme saavuttaneet hyviä tuloksia. Osalla kuukautiset jäivät lyhempiaikaisiksi, mutta kenties hiukan runsaammiksi ja tuskat olivat vähäisemmät.

Samanaikaisesti veriarvot kohosivat. Cermifex on saanut todella hyvän vastaanoton kaikissa maissa juuri siitä syystä, että lisäannos rautaa on tarpeellinen useimmille ihmisille. Tärkeä merkitys on myös sillä, että tämä merilevä *sisältää myös runsaasti muita mineraaleja.*

— Suomalaisten urheilijoiden keskuudessa ei raudanpuutetta ole mainittavimmin esiintynyt.

— Mutta luulisin, että *naisurheilijoiden keskuudessa tämä ongelma kuitenkin esiintyy* sen tähden, että naisilla raudanpuute on hyvin *tavallista kuukautisten yhteydessä.*

— Rautatabletit aiheuttavat tiettyjä negatiivisia sivuvaikutuksia, esim. vatsa ei kestä niitä. Vaikuttaako tämä tabletti jollakin lailla vatsan toimintaan vai voiko elimistö käyttää sen hyväkseen vaikeuksitta?

— Mikäli on kyse lapsista voidaan olla varmoja, että he voivat huonosti ja oksentavat, jos syövät rautatabletteja liikaa, esim. 30—40 yhdellä kertaa jostakin syystä — ovat saaneet käsiinsä kokonaisen purkin tms. Siinä kaikki. Mutta yleisesti ottaen *Cermifex ei aiheuta minkäänlaisia sivuvaikutuksia* siksi, että siihen valitut rautasuolat ovat sellaisia, etteivät ne aiheuta mitään sivuvaikutuksia kehossa. Lisäksi merilevät voidaan käyttää helposti hyväksi elimistössä, koska mineraalit ovat kasvisperäisiä. Emme ole vielä tavanneet yhtään tapausta, jolloin aikuisella ihmisellä olisi ollut pienintäkään vaikeutta näiden tablettien johdosta. *Ne sisältävät myös sorbitolia ja C-vitamiinia ja nämä vaikuttavat osaltaan siihen, että tabletit paremmin liukenevat vatsalaukussa, ja osaltaan myös vähentävät epämiellyttävyyksien riskejä.* On turha luulla, että joku olisi yliherkkä tälle rautatabletille, siksi että siinä tapauksessa olisimme jo tavanneet tällaisen ihmisen. *Olemme nyt myyneet tablettia viiden vuoden ajan ja vieneet sitä parinkymmeneen maahan.* Emme ole vielä tavanneet ketään, joka olisi Cermifexille yliherkkä, joten en usko että mitään riskiä on olemassa.

— *Vatsavaivat ulkomailla* ovat melkoinen ongelma siksi, että nykyisin matkustetaan kovin paljon, ja kun tullaan uuteen ympäristöön, uuteen ilmastoon ja saadaan uudenlaista ruokaa, saadaan uudenlaisia bakteereja, joihin keho ei ole tottunut ja joita vastaan sillä ei ole luonnollista suojakeinoa. Ensialkuun näillä bakteereilla on tilaisuus nopeasti pesiytyä suojaamattomaan elimistöön ja lisääntyä niin nopeasti ja niin suuria määriä, että niistä pian tulee vahingollisia. Tällä tavoin järkkyy luonnollinen tasapaino suolistossa, jossa meillä aina on bakteereja. Mutta kun tietyt bakteerit, joita elimistö ei ennestään tunne, lisääntyvät liikaa, *seurauksena ovat suolistohäiriöt,* jotka ovat hyvin tavallisia silloin kun matkustetaan etelään. Tämä koskee lomamatkalaisia ja tämä koskee yhtälailla tietysti *myös urheilijoita.*

Aikaisemmin on ongelma yritetty ratkaista siten, että on annettu suuria määriä kemiallisia valmisteita, jotka tappavat bakteereja. Tyypillinen esimerkki on runsaasti kinoneja sisältävä valmiste nimeltä Entero-Vioform; samaa ainetta on monissa muissakin valmisteissa.

Huomasimme vuonna 1961 raportin eräässä tanskalaisessa eläinlääketieteellisessä julkaisussa, jossa kerrottiin, että tanskalaiset eläinlääkärit olivat huomanneet, että tietynsuuruinen määrä näitä tabletteja saattoi tappaa suurikokoisen saksanpaimenkoiran. Tänä vuonna näimme erään Japanista tulleen raportin, jossa kerrottiin että nämä *kinoleonitabletit oli kielletty.* Japanin lääkintöhallitus oli saanut tietoonsa niiden aiheuttavan jopa multippeliklerooosia muistuttavia sairauksia, jolloin siis hermojärjestelmä häiriintyy, mikä puolestaan johtaa siihen, että liikkumiskyky vähentyy ja potilaat ovat usein niin pahoin sairaita, että joutuvat istumaan rullatuolissa. Näitä valmisteita käyttivät hyvin usein sellaiset ihmiset, jotka olivat ulkomaanmatkoilla ja usein ennaltaehkäisevässä mielessä. *Me koetimme löytää vähemmän vaarallisen vaihtoehdon, joka sointuisi yleislinjaamme.* Ja olemme kehittäneet tuotteen, joka sisältää maitohappobakteereja, mutta sellaisia, jotka ovat normaaleja suolistossa. *Tätä tuotetta kutsumme Travelloksi.* Eräissä maissa sen nimi on *Ventrux-Acido* — kantasanana *on ventrix, siis vatsa. Ventrux-Acido eli Travello on tabletti, joka sisältää 25 miljoonaa elävää maitohappobakteeria.* Ja nämä bakteerit moninkertaistuvat lyhyessä ajassa suolistossa ja vaikuttaessaan siellä ne auttavat hajottamaan sellaisia ravinnon osia, jotka muuten olisivat vaikeasti sulavia. Ne muodostavat samalla eräitä elimistölle tärkeitä aineita, mm. B-vitamiineja. Tableteista on ollut suurta hyötyä. Samalla ne muodostavat maitohappoa, joka pitää suoliston pH-arvon matalana. Tämä merkitsee sitä, että vaaralliset bakteerit eivät voi jatkaa elämistään siksi, että ne tarvitsevat korkeamman pH-arvon, siis tasaisemman kasvuympäristön. Kun ympäristö tällä tavoin tehdään vahingollisille bakteereille epämiellyttäväksi, *suolisto rauhoittuu nopeasti ja jo vuorokauden tai kahden kuluttua on tämä vaiva täydellisesti voitettu. Olemme havainneet, että Travello on selvästi tehokkaampi kuin ne myrkylliset valmisteet, joita tavallisesti käytetään.* Osittain siksi, että me työskentelemme luonnon kanssa ja autamme elimistöä voittamaan sairauden täysin luonnollisella tavalla, mutta osittain myös siksi, että kinoleoniset tuotteet, siis kemialliset valmisteet, joita aikaisemmin on käytetty, alentavat kuntoa ja heikentävät voimia, koska ne voivat tappaa myös suolistossa olevia hyödyllisiä bakteereja ja estävät tällä tavoin ruoansulatusta ja vähentävät kehon kykyä käyttää hyväkseen ravintoa. Ja silloin ihminen tulee heikommaksi päivä päivältä.

— *Jos ottaa Travelloa 2—3 päivää aikaisemmin kuin matkustaa kilpailuun ja syö sitä myös kilpailupäivien aikana, selviääkö siitä ilman ripulia?*

— *Kyllä, ehdottomasti.*

— Miten tabletit vaikuttavat *fyysiseen suorituskykyyn?*

— *Suorituskyky lisääntyy* siksi, että pystyy käyttämään paremmin ravintoa hyväkseen.

— Haluaisin vielä alleviivata, että jos on parannettava jokin sairaus, silloin on käytettävä antibiootteja ja muita tarkoitukseen soveltuvia lääkkeitä, mutta jos halutaan ennakolta ehkäistä sairauden tulo, halutaan lisätä kehon normaalia vastustuskykyä tai edistää toipumista, silloin Pollitabs on paikallaan.

— Streptolysiini on bakteerimyrkky, bakteeritoksiini, jota tuottavat hemolyyttiset streptokokit, siis sellaiset streptokokit, jotka tuhoavat verta ja verisoluja. *Näitä streptokokkeja esiintyy usein influenssan tai vilustumisen yhteydessä.* Ne tulevat usein myös itse influenssan jälkeen sen seurauksena. Ne valmistavat streptolysiinia hyvin nopeasti ja niillä on se epämiellyttävä kyky, että ne *tuhoavat punaisia verisoluja, munuaisten, sydämen ja myös keuhkojen soluja ja limakalvojen soluja ym.* Mikäli streptokokit siis saavat vapaasti temmeltää ja tuottaa streptolysiinia, koko keho rupeaa nopeasti kärsimään yleistä heikkoutta tämän soluja tuhoavan toiminnan johdosta — ja silloinhan sairaus pystyy helposti iskemään, ennen kuin elimistö ehtii analysoida bakteerin ja alkaa valmistaa tarvittavia verisoluja. *Mutta Cernitin-uutteessa on streptolysiinin muodostusta ehkäisevä vaikutus, joka hyvin nopeasti nujertaa streptolysiinin ja tällä tavalla elimistö pystyy vastustamaan näitä infektiosairauksia. Streptolysiinia ehkäisevä vaikutus on Cernitin T 60:ssä, joka sisältyy sekä Pollitabsiin että Pollotoniin eli Reform Pollisan -liuokseen.*

— Kaikki huippu-urheilijat Keski-Euroopassa — ja myös Suomessa — käyttävät 97-prosenttista lesitiiniä. On todettu, että 50-prosenttinen lesitiini ei ole riittävän voimakas tiiviste. Pollisanissa on melko vähän lesitiiniä, jota on käytetty myös stressitilojen korjaamiseen. USA:ssa on todettu, että lesitiini on anemiatapauksissa parantanut verta.

SIINÄ NÄETTE! HUIPPU-URHEILIJAN KAUSI EI OLE LEIKKIÄ. SEPPO NIKKARI ON TÄMÄN KAIKEN YMMÄRTÄNYT. SIKSI HÄNEN HENKINEN YLIVOIMANSA ON NIIN SUURI . . .

VIIKKO HELSINGISSÄ MAKSOI ANTTI LAITISELLE 7200 MARKKAA

□ SIMO NIEMI, TEKSTI □ KALEVI PÖYHÖNEN, KUVAT

Kun Viljo Antero Laitinen eli Antti saapui Jyväskylästä Helsinkiin helmikuun 18. päivänä kello 5 aamuyöllä, pääkaupunki ei ollut kaikkein ystävällisimmällä tuulellaan.

Eikä kai ollut Anttikaan. Oli ensiksikin juovuksissa. Ja pettynyt. Naisasiat olivat kiertyneet umpisolmuun, kuten ne ainakin kerran kiertyvät jokaisella miehellä.

Koska tähän hätään oli tullut sopivasti perintö — oli myyty muuan mökki Jyväskylän lähellä ja jaettu rahat — Antti oli hypännyt taksiautoon ja hurauttanut Helsinkiin.

Tarkoitus oli tulla lyhyesti sanottuna naisiin.

Taskussa oli sillä hetkellä 5 700 markkaa. Myöhemmin sisar lähetti 1 500 markkaa lisää, joten . . .

Ei ollut köyhä poika asialla.

PERJANTAI, KAINON PÄIVÄ

Ei ole mukava tulla Helsinkiin kello 5 aamulla. Tyly stadi. Kaikki paikat kiinni. Paitsi yöbaarit. Antti jäi taksista pois Fredrikinkadun yökahvilan luona ja maksoi laskun: 325 markkaa. Kömpi sisään armottomassa laskuhumalassa.

Yöbaarissa Antti tutustui Pekkanimiseen tarjoilijaan, jolle ilmoitti, ettei periaatteessa osta mustaa pulloa, mutta juo, jos joku tarjoaa . . . Hän näytti vakuudeksi, että rahaa on.

— Meinaatko ryypätä rahasi, Pekka kysyi. — Älä lähde yksin seikkailemaan Helsingissä. Käy huonosti . . .

Antti lähti Pekan boksille. Siellä ryypättiin Pekan viski pois.

Sen jälkeen Antti lähti hortoilemaan ja osui vihdoin baariin, missä suostuttiin tarjoamaan keskikaljaa hänen näköiselleen oliolle. Baarissa Antti tapasi kaksi tutun näköistä poikaa, Jyväskylästä kumpikin.

Pojat, Jouko ja Olavi, ehdottivat, että mennään ostamaan satamasta viinaa. Se tehtiin, Bacardia. Lisäksi Antti antoi 50 markkaa pojille krapulanpoistoa varten.

Alkoi tehdä mieli saunaan. Tilattiin aika Kalastajatorpalta nimellä Seppänen. Seppäsenä Antti esiintyikin sen jälkeen Helsingissä.

Kalastajatorpalla Antti antoi rahansa kassaholviin. Sauna viinoineen maksoi 100 markkaa. Antti varasi hotellista myös huoneen.

— Sitten alkoi naitattaa, Antti kertoo. — Lähdin Joukon ja Olavin kanssa kaupungille, satamahuoria etsimään.

— Ensin mentiin Neckariin. Minä annoin pojille vielä 20 markkaa ja tarjosin koko ajan. Sitten mentiin johonkin merimieskapakkaan, jonka nimeä en tiedä.

— Olavi alkoi hommata naista. Minun huutoni oli 200 markkaa ja ilmainen yö Kalastajatorpalla. Ei onnistunut. Uloslähtiessä syntyi kova tappelu naisista. Minä pakenin taksilla ja hylkäsin siipiveikkoni Joukon ja Olavin.

Taksi vei Antin Sillankorvaan, jossa edellä mainittu tarjoilija Pekka oli työssä. Koska Pekka ei voinut pitää seuraa, hän hälytti paikalle ystävänsä Jussin, joka saapui liput liehuen juopottelemaan Antin iloksi ja Antin rahoilla.

Kello 22 aikaan Antti ja Jussi lähtivät Kalastajatorpalle. Huoneeseen tilattiin pullo votkaa ja mehua.

Ravintolasta Antti iski heti naisen, jonka vei miltei kättelyssä huoneeseensa ja »kengitti», kuten hän asian ilmaisee. Nainen oli nimeltään Pirkko ja 25-vuotias.

Antti palasi takaisin ravintolasaliin ja päästi naisen rauhaan. Sitten hän meni pyytämään Kalastajatorpalla esiintyvää Ritva Oksasta huoneeseensa, mutta tämä ei suostunut.

Antti ja Jussi menivät levottoman ravintolaillan jälkeen Antin huoneeseen, mistä Jussi soitti tarjoilija-Pekalle ja pyysi mukaan juhlimaan.

Tähän sammui Antti. Aamulla hän heräsi. Hänen yllään oli vain aluspaita. Kaverit olivat kadonneet. Antti ei tiennyt, oliko kysymyksessä ollut homoseksualismi — hänet oli riisuttu — vai oliko ehkä mainittu Pirkko käynyt hänen luonaan, kuten oli sovittu.

Joka tapauksessa Antin alushousut olivat kadonneet. Tirskuva siivoojatyttö sai käydä ostamassa hänelle uudet.

LAUANTAI, EIJAN PÄIVÄ

Antti soitti Pekalle ja kuuli, että siellä oli myös Jussi. Hänet kutsuttiin vierailulle.

Ensin lähdettiin ravintola Elitehen krapulakaljoille. Sitten ostamaan ruokaa ja neljä pulloa votkaa.

Mentiin Pekan luo, jossa tehtiin sapuskaa ja syötiin.

Sitten Antti muisti Penan, jonka oli aikanaan tuntenut Jyväskylässä ja joka nyt asuu Helsingissä. Hän soitti Penalle vaatien kanssaan iltaa istumaan.

Mentiin Kaisaniemeen. Kuuden hengen seurue söi ja joi Antin laskuun tietenkin.

Antti meni baariin ja antoi eräälle tytölle 20 markkaa viinaan. Baarissa Antti alkoi myös kiivaasti ostaa naista seurakseen. Eräs pyysi 1000 markkaa yöstä. Pena oli kuitenkin takavarikoinut suurimman osan Antin rahoista, eikä hän päässyt toteuttamaan aiettaan.

Antti menetti kuitenkin baarissa noin 300 markkaa sinä yönä. Vihdoin hän nukahti Kaisaniemen pöytään ja lähti kiltisti nukkumaan Penan kotiin.

KÄÄNNÄ

Antti Laitinen: hyytyi se hymy väkisin...

SUNNUNTAI, HELINÄN PÄIVÄ

Sunnuntaina Antti ajoi taksilla Pekan luo, missä joi puolitoista pulloa votkaa Pekan kanssa. Iltapäivällä hän meni Penan kanssa syömään Neckariin. Ravintolan henkilökunta näytti happamelta, mutta muuttui, kun Antti tilaili VSOP-konjakkia ja antoi portierille 10 markkaa.

Neckarista mentiin Penan luo ja sieltä Kaivohuoneelle. Siellä Antti riensi jälleen baarin puolelle ja osti naisen — 1000 markalla. Sitä ennen hän kuitenkin kiersi baarissa naispöydästä toiseen jakaen 50 markan seteleitä vakuuttaakseen kaikki läsnäolijat varakkuudestaan.

Puolenyön aikaan Antti poistui Satu-nimisen naisen kanssa taksilla ja palasi kello 3 tienoissa. Satu oli vienyt hänet kotiinsa Hernesaarenkadulle, vaatinut ensin 1000 markkaa ja sitten riisuutunut alasti ja kysynyt: — Miltä puolelta haluat?

Kello 3 aikaan palatessaan Kaivohuoneelle Antti ehti sopivasti maksamaan seurueen ravintolalaskun: 300 markkaa. Yöksi hän meni Penan luo.

MAANANTAI, KEIJON PÄIVÄ

Puolelta päivin maanantaina hankittiin pari pulloa viinaa ja alettiin miettiä, mitä nyt.

No, lähdettiin ravintola Ostiaan: Pena, Penan tyttöystävä ja Antti. Syötiin. Antti säntäsi jälleen baarin puolelle. Tapasi Ostian vahtimestarin, joka lupasi järjestää naisia.

Antti lähti ulos ja palasi puolen tunnin kuluttua tarjoilija-Pekan kanssa. Isketiin kaksi naista, jotka vahtimestari osoitti Ostiasta ja mentiin Fenniaan.

Pena haki kotoaan säilössä olleita Antin rahoja 500 markkaa lisää.

Naisista tumman nimi oli Kati, vaalean nimi on sittemmin unohtunut.

Lopuksi Fenniassa istuivat Antti ja portsari ja ne kaksi naista. Portsari yritti siivelle, mutta toinen naisista varoitti Anttia, joka tilasi vain oman puolensa laskun. Portsari suuttui ja katosi.

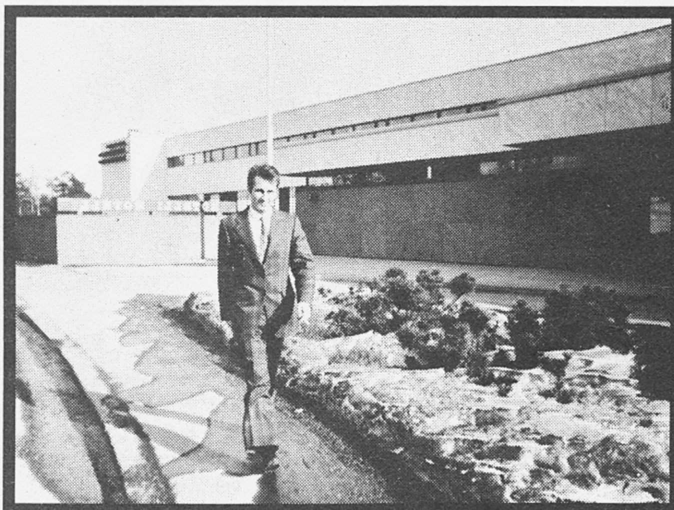
Antti lähti Katin kanssa hotelli Klaus Kurkeen, josta huoneen järjesti taksinkuljettaja 50 markan voimalla.

— Kati oli noin 30-vuotias ja sillä oli tumma peruukki, Antti kuvailee. — Mehevä Hesan tyttö . . .

Antti tarkasti valuuttatilanteen ja havaitsi, että oli vielä 1000 markkaa jäljellä.

Lähdettiin Sillankorvaan naisten kanssa ja sieltä hetken kuluttua ravintola Arkadiaan.

Lääkäriystävättärensä Antti tyytyi saattamaan vain taksilla kotiovelle ja palasi Arkadiaan jatkamaan jälleen paikalle hankitun tarjoilija-Pekan ja tämän tyttöystävän parissa.

Kalastajatorppa näytteli keskeistä osaa Antin hurjassa viikossa. Tämä tie vei suuren osan hänen perintörahoistaan.

TIISTAI, TUULIKIN PÄIVÄ

Tiistaiaamuna Kati lähti töihin ja Antti jäi hitaasti mutta varmasti nousevan moraalisen krapulansa kanssa kahden. Hän soitti Penan apuun. Syötiin krapula-aamiainen Kurjessa.

Mentiin sitten Penan luo, jossa oli konjakkipullo. Antti sai perutuksi jo valmiiksi maksamansa huoneen Klaus Kurjessa.

Päätettiin aloittaa uusi elämä ja saunoa sen kunniaksi. Mutta ensin Antti ja Pena lähtivät kuitenkin ravintola Victoriaan päivätansseihin. Sauna tilattiin hotelli Vaakunasta.

Erästä tyttöä pyydettiin selänpesijäksi, muttei hän suostunut, vaan jäi odottamaan sankareita Victoriaan. Mennessään pojat yrittivät vielä ostaa selänpesijää rautatieasemalta, muttei sattunut löytymään.

Saunasta palattiin Victoriaan, missä naiset odottivat. Toinen olikin ammatiltaan oikein lääkäri.

Arkadiasta mentiin yökerho Safariin. Sieltä jälleen yökahvilan kautta Pekan luo aamuyöksi. Pakastelokerosta löytyi ihkatäysi votkapullo, jonka nauttimista jatkettiin aina aamukahdeksaan.

KESKIVIIKKO, SALLIN PÄIVÄ

Pekan lähdettyä töihin Antti huomasi rahojen olevan loppumassa ja tilasi sisareltaan lisää 1500 markkaa, jotka tulivat pikamääräyksenä pankkiin.

Rahaa odotellessaan Antti meni Penan luo ja sieltä ravintola Victoriaan, missä tapasi pari kappaletta Valmetin johtajia. Kehkeytyi keskustelu, joka päättyi siihen, että päätettiin lähteä porukalla Kaivohuoneelle.

Kaivohuoneen ruokapöydässä Antin filmi katkesi ja hän nukahti kesken ruokaryypyn. Hänet kannettiin kabinettiin lepäämään.

Kabinetista Antti palasi jonkin ajan kuluttua ja aloitti baarikierroksen. Eräs Valmetin johtajista tilasi hänelle hotelli Seurahuoneesta huoneen firman laskuun, mutta Antti ei mennyt sinne, vaan Pekan luokse yöksi.

TORSTAI, KARKAUSPÄIVÄ

Antti lähti ravintola Sillankorvaan, missä hänellä oli treffit lääkäriystävättärensä kanssa. Hän myöhästyi runsaasti ja huomasi saapuneensa turhaan 50 markan sormuslahja mukanaan.

Antti lahjoitti sormuksen tuntemattomalle, sievälle tytölle, jonka saatteli vain bussipysäkille.

— Lilluksi se sanoi itseään, Antti muistelee.

— Siitä minä sitten menin jälleen Pekan luo yöksi . . .

PERJANTAI, MATIN PÄIVÄ

Antti lopetti ryyppäyksen kokonaan. Hirveät morkkikset syöpyivät selvenevään päähän.

Hän pakeni kotiin Keski-Suomeen.

*

Parin päivän kuluttua hirmuisesta viikosta Antti sai sydänkohtauksen, josta joutui toipumaan Meilahden sairaalaan.

Pahimmasta vihdoin toivuttuaan hän päätti ottaa lapion ja kuokan ja alkaa raivata suota kotipellon laidasta.

— On niin ikimuistettava reissu, ettei tule tämä poika sillä mielellä enää Helsinkiin, Antti vannoo.

— Ennen ovat rahat säilyneet taskuissa, mutta tämä oli kova opetus. Kaikki 7200 markkaa menivät.

— Minä esiinnyin kuin puolen Euroopan omistaja. Mielilauseeni oli: Köyhää vituttaa, kun rikkaat juo . . . Tässä sitä nyt ollaan . . .

Mitä mieltä Antti mahtaa olla Helsingin naisista?

— Jaa-a. Sanoisin, että ne eivät muuta katso kuin rahaa . . . mutta toisaalta — minä itse elin niin siivottomasti, ettei siinä paljon voinut vastapuoleltakaan odottaa. □

”Eduskunnan eniten lukema lehti”

Epäsiveellisiä julkaisuja koskeva lainsäädäntö, ns. pornografiaa koskeva yleinen mielipide, seksiasioita koskeva suhtautuminen on ollut voimakkaan kuohunnan kohteena. Hymy-lehden asema suurena ja ennakkoluulottomana lehtenä on saattanut sen ''eduskunnan eniten lukemaksi aikakauslehdeksi''.

Väitämme, että Hymy-lehden joutuminen keskeiseen asemaan eduskunnan käymissä pornokeskusteluissa on kuitenkin enemmän tekemisissä suuruuden ja ennakkoluulottomuuden kuin lainvastaisuuden kanssa. Sillä pornolehti sanan varsinaisessa merkityksessä Hymy ei ole. Olennaisinta Hymylle on sittenkin ja ilman muuta sen tervehdyttävä, ennakkoluuloja ja kahlitsemisyrityksiä paljastava asenne. Olemme kertoneet nuorelle pojalle, ettei hänen selkärankansa lyhene masturbaatiosta. Olemme kertoneet laestadiolaiselle kymmenen lapsen äidille, ettei uskonto vaadi häntä kuolemaan yhdennentoista tähden. Tätä valistusta jakaa kiitettävällä tavalla moni muukin lehti. Hymy puhuttelee kahta ja puolta miljoonaa: se on televisioon rinnastettava vaikuttaja.

Suomen seksuaalinen ilmapiiri on ollut eräs Euroopan salakähmäisimmistä ja pimeimmistä: tabut ja tietämättömyys ovat syyllisiä tuhansiin inhimillisiin murhenäytelmiin. Mielestämme paljastava ja korjaava päivänvalo on oikea paikka useimmille väärille käsityksille.

Maa tarvitsee Hymyn!

Jos liikenneministeriön ehdotus toteutuu...

TERVEMENOA TIELLE, RATTIJUOPOT!

Nyrkkiposti varoittaa!

■ ***Liikenneministeriössä on tekeillä ehdotus rattijuoppoussäännösten muuttamiseksi.***

■ ***Jos se toteutuu, maanteistämme tulee rattijuoppojen karuselleja!***

■ ***Rattiin saisi tarttua vielä 3–7 grogin jälkeen henkilön painosta riippuen. Me tiedämme, mitä se merkitsisi.***

■ ***RUUMIITA!***

■■■ Onko tämä liikenneturvallisuuden tehostamista? Niin tuntuu päättelevän liikenneministeriö — maan korkein liikenneturvallisuudesta vastaava viranomainen. Ministeriöllä on nimittäin valmisteilla ehdotus tieliikennelain rattijuoppoutta koskevien säännösten muuttamiseksi. Ehdotus sallii nauttineena ajamisen. Ehdotuksessa on lähdetty siitä, että veren alkoholipitoisuudelle asetetaan kiinteä alaraja. Tämän rajan saavuttaminen tai ylittäminen merkitsee rattijuoppousrikkomukseen syyllistymistä ja rangaistusta. Näin siitä riippumatta, onko alkoholimäärä tosiasiallisesti vaikuttanut henkilön fyysiseen toimintaan eli hänen ajokykyynsä. Alarajaksi on ehdotettu 0,5 promillea.

Mitä tämä merkitsee käytännössä?

Yhdestä ravintola-annoksesta veren alkoholipitoisuus nousee 60—80 kg:n painoisella henkilöllä keskimäärin 0,14—0,07 promilleen riippuen paitsi henkilön painosta myös nauttimiseen käytetystä ajasta. Saavuttaakseen ehdotetun raja-arvon tulee henkilön nauttia 4—8 grogia. Toisin sanoen: Liikenneministeriö on valmis sallimaan ajamisen vielä 3—7 grogin jälkeen ilman, että henkilö saattaa tulla tuomituksi rattijuoppoudesta. Ongelma on kuitenkin siinä, että alkoholin sietokyky on erittäin suuressa määrin yksilöllistä. Se riippuu paitsi henkilön painosta ja alkoholin nauttimiseen käytetystä ajasta myös hänen yleisestä terveydentilastaan, vatsan tyhjyydestä yms. seikoista. Niinpä jo kaksi ravintola-annosta nautittuina erittäin nopeassa tahdissa saattaa nostaa veren alkoholin 0,4—0,3 promilleen. Juuri tässä piileekin uudistusehdotuksen pahin vaara; se ei ollenkaan ota huomioon lääketieteellisiä, nimenomaan alkoholifysiologisia tosiasioita.

Ehdotettu raja-arvo on sitäpaitsi korkea. Tutkimuksissa on yksiselitteisesti todettu, että onnettomuusriski jo alle 0,5:n promillemäärällä on keskimäärin kaksinkertainen verrattuna täysin raittiin kuljettajan onnettomuusalttiuteen.

Kun tähän asti on liikennevalistuksessa ollut mottona *vain raittiina rattiin* seuraisi ehdotuksen toteuttamisesta »pienessä pöpperössä» ajelun yleistyminen.

Eikä siinä kylliksi. Erilaisten huumeiden käyttö on yleistynyt, valitettavasti. Näiden vaikutuksen alaisena olo ei kuitenkaan ole normaaleilla verikokeilla ja tutkimuksilla selvitettävissä. Myös huumeiden ja alkoholin samanaikainen käyttö rattijuoppoustapauksissa tekee promillerajan soveltamisen mahdottomaksi. Mihin ehdotus

■ ***SEPPO HIETALA, teksti***

sitten johtaisi? Otetaanpa esimerkki:

Sekatyömies A ostaa Oy Alko Ab:stä noin 20 markalla puolikkaan kirkasta kotimaista ja maksaa siitä veroa valtiolle noin 18 markkaa. Huomattavasti varakkaammista oloista oleva jet-setin edustaja B ostaa puolestaan salakuljetettua huumetta 200 markalla välittäjältä, joka ei maksa veroa saamastaan laittomasta tulosta. Molemmat nauttivat ostoksiaan siinä määrin, että heille syntyy täysin toisiaan vastaavat fyysiset toiminnanhäiriöt eli että heidän huumaustilansa on yhtä vahva. Molemmat erehtyvät kuljettamaan autoa, joutuvat ratsiaan ja verikokeeseen. Verikokeen tulos osoittaa sekatyömies A:n verenalkoholiksi 1,6 promillea. Hänet tuomitaan aikanaan raastuvanoikeudessa vapausrangaistukseen. Jet-setiläinen B sen sijaan ei joudu raastupaan edes syytetyksi, sillä hänen verestään ei löydy vaadittavaa promillerajaa. Huumausaineita kun ei pystytä verestä toteamaan. Syyttäjä siis jättää hänen osaltaan syytteen nostamatta ja hänen verensä tutkimisesta aiheutuneet kustannukset jäävät valtion vahingoksi. Niiden kattamiseen osallistuu myös sekatyömies A mm. maksaessaan veroja Oy Alko Ab:stä ostamistaan tuotteista. Onko tämä oikeudenmukaista ja tasa-arvoisuuden toteuttamista. Ei ole!

Liikenneministeriön ehdotus suosii huumeiden käyttäjiä.

Nykyinen järjestelmä perustuu paitsi veren alkoholipitoisuuden määrittelylle myös ns. kliiniselle kokeelle, joka on tarkoitettu osoittamaan kuljettajan mahdolliset fyysiset toiminnanhäiriöt. Rangaistavuus määräytyy siten nykyisin kuljettajan tilan kokonaisarvion perusteella. Nykyisen järjestelmän vallitessa B:lläkään ei olisi mahdollisuutta välttyä rangaistukselta, sillä asianmukaisesti suoritetussa kliinisessä kokeessa hänen kykenemättömyytensä ajoneuvon kuljettamiseen armottomasti paljastuisi ja se riittää tuomitsemiseen. Nykyinen järjestelmä on siis tasa-arvoisempi.

Miksi nykyisestä järjestelmästä sitten tulisi luopua?

Liikenneministeriö myöntää kylläkin, että nykyinen järjestelmä on hyvä, mutta jatkaa, että sen käytännöllinen toteutus on heikko. Tämä pitääkin jossain määrin paikkansa. Valtaosan ns. kliinisistä tutkimuksista suorittavat muutoinkin täysin ylirasitetut kunnallislääkärit, joilla sitäpaitsi ei ole läheskään parasta mahdollista eikä edes riittävää koulutusta tutkimuksen suorittamiseen. Lisäksi tutkimukset suoritetaan valtaosaltaan pikkutunneilla, jolloin useimmat rattijuopot tavoitetaan. Siten lääkäri suorittaa ne usein kaiken lisäksi unenpöpperössä. Näissä olosuhteissa on ihme, että ristiriitaisuuksia veren alkoholipitoisuuden ja fyysisten toiminnanhäiriöiden toteamisen välillä esiintyy niinkin harvoin kuin käytännössä tapahtuu. Kansanterveyslaki luo kuitenkin paremmat mahdollisuudet tutkimusten suorittamisedellytyksille. Niinpä sen tavoitteena on vähintään neljän lääkärin sijoittaminen yhteen terveyskeskukseen, jossa pääosa kliinisistä tutkimuksista suoritetaan. Tämä lääkärityövoiman huomattava lisäys nykytilanteeseen verrattuna helpottaa päivystyksen järjestämistä ja johtaa lääkärien vakinaistumiseen, mikä taas helpottaa koulutuksen järjestämistä. Siten kliinisten tutkimusten luotettavuus lisääntyy.

Toinen epäkohta nykykäytännössä on se, että tuomioistuimet arvioivat verikokeen ja kliinisen kokeen tulokset eri tavoin paitsi maan eri osissa myös jopa saman alioikeuden eri osastoissa. Tästä seuraa valitettavaa kirjavuutta paitsi tuomitsemiskäytäntöön myös rangaistuksen laatuun ja määrään. Mutta onko tuomioistuimille annettu ohjeita arvioinnin yhdenmukaistamiseksi? Eipä tietenkään. Eikä myöskään minkäänlaista koulutusta alkoholifysiologisten kysymysten ymmärtämiseksi. Harvat tuomioistuimien jäsenistä tuskin edes tietävät, miten kliininen tutkimus käytännössä tapahtuu; elleivät itse ole siihen rattijuoppoudesta epäiltyinä joutuneet.

Ja vielä yksi epäkohta nykyisessä käytännössä. Tuomioistuimet käyttävät äärettömän harvoin apunaan asiantuntijoita. Esimerkiksi lääkintöhallitukselta pyydetään asiantuntija-apua alkoholifysiologisissa kysymyksissä vain kerran tai kaksi vuodessa. Kun tutkittavia tapauksia on noin 10.000 vuodessa, on lukumäärää pidettävä todella pienenä.

Summa summarum: Nykyinen järjestelmä rattijuoppoustapausten oikeudenmukaiseksi selvittämiseksi on periaatteessa paras mahdollinen mutta sovellutus käytäntöön on epätyydyttävä.

Miksi liikenneministeriö näissä olosuhteissa pyrkii järjestelmää ratkaisevasti muuttamalla huonontamaan yksilön oikeusturvaa yrittämättäkään ensin parantaa nykyisessä käytännössä havaittuja epäkohtia? Tosiasia on, että kaikki nykyiset epäkohdat ovat poistettavissa.

Tämä on NP:n parannusohjelma

● *Vankeusrangaistukset eivät tehoa rattijuoppoihin, se on nähty.*
● *Me ehdotamme reilusti: työmiehelle 1500 mk:n ja pääjohtajalle 40.000 mk:n sakko – ja muille siltä väliltä!*
● *Tässä kymmenen kohdan ohjelmamme!*

Tämä on NP:n parannusohjelma

1 Oikeusturvaa lisättävä — ei vähennettävä. Siksi nykyinen humalatilan kokonaisarvioinnille perustuva järjestelmä on säilytettävä.

2 Humalatilan toteamiseen käytettäviä menetelmiä on kehitettävä ja jo valmisteilla olevat, Helsingin yliopiston oikeuslääketieteen laitoksella laaditut parannetut tutkimusmenetelmät on kiireellisesti otettava käyttöön mahdollisimman yksiselitteisten ja luotettavien tulosten aikaansaamiseksi.

3 Lääkärien peruskoulutusta on tältä osin tehostettava ja erityisesti terveyskeskuksien lääkäreille on annettava säännöllisin väliajoin lisäkoulutusta alkoholifysiologisten kysymysten selvittämisessä.

4 Tuomioistuimien jäsenille on annettava yksityiskohtaiset ohjeet kliinisen kokeen ja verikokeen tulosten arvioimisessa tuomitsemiskäytännön yhdenmukaistamiseksi.

5 Tuomioistuimien jäsenille on annettava koulutusta alkoholifysiologisten kysymysten ymmärtämiseksi.

6 Tuomioistuimia on kehotettava käyttämään enemmän asiantuntijoita epäselvissä tapauksissa.

7 Liikenteen valvontaa on tehostettava ratkaisevasti. Arvion mukaan vain n. 10 prosenttia rattijuopoista joutuu kiinni. Kun vuosittain tulee viranomaisten tietoon noin 10.000 tapausta on piilorattijuoppous noin 90.000:n tapauksen luokkaa. Mikäli todennäköisyys joutua rangaistuksi on näin pieni, ei ole minkäänlaista toivoa rattijuoppouden vähentymiselle ellei kiinnijoutumisriskiä ratkaisevasti lisätä.

8 Alkoholin väärinkäyttäjien hoito on järjestettävä. Tosiasiallisesti n. 70 prosenttia rattijuopoista on alkoholin ongelma- eli väärinkäyttäjiä. Alkon on tarkistettava alkoholipoliittista linjaansa ja ohjattava voittovarojaan ongelmakäyttäjien hoitamiseen.

9 Rangaistukset tarkistettava. Kun maailman ankarimpiin kuuluvat vapausrangaistuksemme eivät ole pysyvästi vähentäneet rattijuoppojen lukumäärää on painopiste siirrettävä taloudellisten rangaistusten tuntuvaan koventamiseen. Rattijuopon käyttämän ajoneuvon tuomitseminen valtiolle menetetyksi ei ole hyvä ratkaisu. Sen sijaan tulisi harkita erityiskertoimen käyttöön ottamista siten, että muutoin noudatettaisiin nykyisiä päiväsakkojen lukumäärän ja päiväansion määräytymisperusteita. Tällaisena erityiskertoimena tulisi kysymykseen esim. luku 10. Oletetaan että nykyisessä järjestelmässä tuomittujen päiväsakkojen lukumäärä on 30 ja päiväansion määräksi saadaan 5 mk. Tästä seuraisi yhteensä 150 mk:n sakkorangaistus (30 × 5). Erityiskerrointa käyttäen päädyttäisiin vastaavasta rikkomuksesta 1.500 mk:n sakkoon (10 × 30 × 5). Tämä sakkomäärä vastaisi suhteellisen vähätuloiselle henkilölle tulevaa rangaistusta. Esim. kansanedustajatasolla vastaava rikkomus aiheuttaisi nykyisen järjestelmän vallitessa 1.350 markan sakot edellyttäen, että päiväansion määränä käytetään 45 mk:a. Erityiskertoimen käyttö johtaisi 13.500 mk:n sakkoon (10 × 30 × 45). Noin 9.000 mk kuukaudessa ansaitseva pääjohtaja puolestaan joutuisi pulittamaan sakkoa n. 40.000 mk. Luulisi näiden tepsivän. Myös ajoluvan menettämisseuraamuksen käyttöä tulisi nykyisestään tarkistaa. Pääsääntöisesti ajolupaa ei tulisi peruuttaa; ei ainakaan niissä tapauksissa jolloin sen peruuttamisesta seuraisi samalla ammatin menetys, kuten on asia mm. autonkuljettajilla. Mikäli kysymyksessä sen sijaan on ongelmakäyttäjä tulisi kortti peruuttaa niin pitkäksi ajaksi kuin henkilö osoittaa parantuneensa. Samoin uusintatapauksessa tulisi kortti peruuttaa ja rangaistusta muutoinkin koventaa ensikertaiseen verrattuna.

10 Liikenneministeriöön palkattava henkilöitä, jotka omaavat luontaiset ja koulutukselliset edellytykset kokonaisvaltaisen liikenneturvallisuustyön kehittämiselle.

Kliinisen humalatilatutkimuksen suoritustapa

Koe tai havaintokohde	Suoritustapa
Alkoholin haju	Haistellaan uloshengitettyä ilmaa mieluiten pienessä hyvin tuuletetussa huoneessa. Myönteinen tai kielteinen.
Kasvojen väri	Todetaan onko tutkittava kalpea, »normaali», lievästi punakka tai voimakkaan punakka.
Suonentiheys	Lasketaan 1 min. aikana tutkittavan seistessä.
Kävelykokeet silmät auki ja kiinni	Tutkittava kävelee n. 2 metrin levyisen, 5—10 metriä pitkän tasaisesti valaistun huoneen tai käytävän toisesta päästä tutkijan (lääkärin) luo toiseen päähän, kääntyy ympäri ja kulkee takaisin, kääntyy ympäri, kohdistaa katseensa lääkäriin, sulkee silmänsä ja kävelee uudestaan lääkärin luo.
Käynti käännöksissä	Tutkitaan kävelykokeen yhteydessä.
Rombergin koe silmät auki ja kiinni	Tutkittava seisoo jalkaterät yhdessä, kädet sivuille levitettyinä ½ minuutin ajan ensin silmät auki ja sitten vastaavan ajan silmät kiinni.
Sormi-sormi -koe	Tutkittava vie levitettyjen käsiensä etusormia vastakkain lääkärin määräämässä tahdissa 10 kertaa välillä pitäen taukoa.
Tulitikkukoe	Lattialle heitetään 4 tulitikkua n. ½ m²:n alueelle. Tutkittava kerää ne yhdellä kertaa samaan käteen ja panee ne pöydälle.
Puhe ja käytös	Lääkäri tarkkailee yleistä käytöstä: vilkkautta, puheliaisuutta, kiihtymystä, riitaisuutta, levottomuutta, velttoutta, puheen kangerrusta yms.
Estojen löystyminen	Lääkäri tarkkailee tutkittavan mielentilan muutoksia, itsetehostusta, kritiikin alenemista. Myönteinen tai kielteinen.
Ryhdistäytyminen	Lääkäri toteaa pyrkiikö tutkittava kompensoimaan toimintojensa häiriintymistä. Myönteinen tai kielteinen.
Taaksepäinlaskukoe	Tutkittava vähentää lääkärin määräämästä luvusta, esim. 108 kerrallaan 3 (105, 102, 99, 96, 93, 90 jne).
Ajan ja paikan taju	Lääkäri kysyy päivämäärää, viikonpäivää, kellonaikaa, paikkakuntaa, kaupunginosaa, katua, tms.

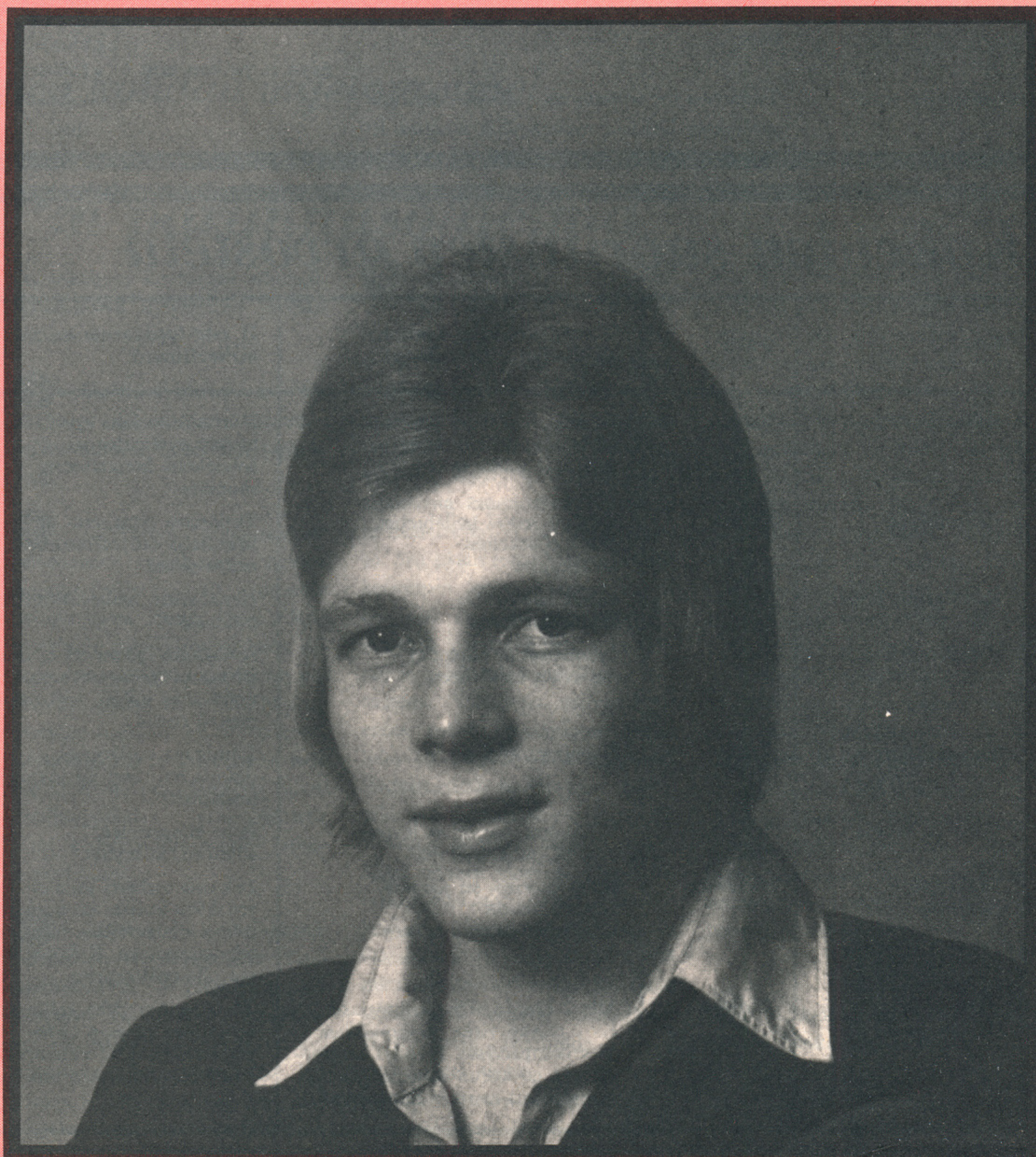
Kokeiden suoritusten arvostelu

Koe	0-aste	I aste (lievästi epävarma tai lievästi virheellinen)	II aste (epävarma tai virheellinen)	III aste (täysin epävarma tai täysin virheellinen)
Kävelykokeet	Varmat	Kehossa selvää heilahtelua, suunta ja askelten rytmi kuitenkin moitteeton	Horjumista, josta syystä tutkittava pysähtelee tai ottaa sivuaskelia korjatakseen suunnan	Tulokseton yritys tai käynti »seinästä seinään»
Käännökset	Varmat	Kehossa selvää heilahtelua, mutta ei askelten horjahdusta	Tutkittava ottaa sivu- tai lisäaskelia säilyttääkseen tasapainonsa	Kaatuminen
Rombergin kokeet	Varmat	Lievää heilahtelua, keskus hartioissa	Heilahtelua, heilahduskeskus nilkoissa	Kaatuminen
Sormi-sormi -koe	Varmat	Lyönneistä n. puolet ei osu aivan kohdalleen	Ainoakaan lyönneistä ei osu tai osassa lyönneistä suuri poikkeama jolloin kädet saattavat mennä ristiin	Yrityskään käskyn mukaiseen suoritukseen ei onnistu
Tulitikkukoe	Varmat	Hapuileva keräily	Tutkittava pudottelee tikkuja tai niistä jää jokunen nostamatta	Yrityskin epäonnistuu, tulitikkujen paiskelua
Puhe ja käytös	Selvä ja hillitty	Vilkkautta, motorista levottomuutta, puheliaisuutta	Puhe kangertelee, riitainen, kiihtynyt	Sekavuus
Taaksepäin-laskukoe	Virheetön	Hidas suoritus tai joitakin virheitä, mutta kokonaissuoritus looginen	Lukuisia virheitä joita ei yritäkään korjata tai korjausyritys johtaa alkuperäisten lukujen sekaantumiseen. Kokonaissuoritus voi olla epälooginen	Yrityskin epäonnistuu alkuunsa
Ajan ja paikan taju	Virheetön	Alle 2 tunnin virhe kellonajassa, 1—2 päivän virhe päivämäärässä tai viikonpäivässä. Erehdys kaupunginosan tai kadun suhteen (paikkakuntalaisuus otettava huomioon)	Yli 2 tunnin virhe kellonajassa, useampien päivien virhe päivämäärässä tai viikonpäivässä. Virhe paikkakunnan tms. suhteen.	Täysin sekava

Ritva-Liisa Ahola, teksti

RISTO HEINONEN:
HALUAN OMAN LAPSEN – MUTTA EN VAIMOA!
Haluaisitteko te olla miehelle vain synnyttäjä?

Risto Heinonen on 24-vuotias merkonomi. Hän haluaisi oman lapsen. Kerta toisensa jälkeen hän on pettynyt tyttöystävissään, joten naimisiinmenoa hän ei pidä tärkeänä. Hän haluaisi olla yksinäinen isä. Yksi mahdollisuus olisi adoptoida lapsi omaksi, mutta se ei olisi omaa verta. Siksi Risto Heinonen etsii ja pyytää tätä ratkaisua.

KUUKAUDEN KESKUSTELUNAIHE
Ajatusta enemmän kuin luulettekaan

NP: — Miksi haluat lapsen ilman avioliittoa?
Risto Heinonen: — Rakastan lapsia. Olen odottanut päivää, jolloin minulla olisi riittävä toimeentulo, jotta voisin saada lapsen ja kasvattaa hänet. Nyt pystyisin elättämään lapsen. Onhan yksinäisiä äitejäkin, miksi ei siis yksinäinen isä voisi kasvattaa lasta?
NP: — Miksi et halua vaimoa? Oletko homoseksualisti?
RH: — En ole homoseksualisti, kaukana siitä. Minulla on ollut useitakin tyttöystäviä, vaikka en olekaan varsinainen naissankari. Ehkä minulla on ollut vain huono tuuri, kun en ole tavannut sellaista naista, joka sopisi vaimoksi ja äidiksi.
NP: — Mikä tytöissä on ollut vikana?
RH: — Minun kohdalleni on sattunut tyttöjä, jotka ovat niin kovin pinnallisia. Heille vaatteet ja meikki ovat tärkeintä. En ole voinut puhua heidän kanssaan mistään vakavista elämän asioista. Minulla on pari kaveria, joille on käynyt hyvin. Heidän vaimonsa ovat todellisia elämäntovereita. Minä olen epäonnistunut.
NP: — Olet vasta 24-vuotias, onhan sinulla aikaa.
RH: — Pitäisikö minun odottaa 50-vuotiaaksi? Ei. Silloin olisin liian vanha huolehtimaan lapsesta.
NP: — Miten olet aikonut hankkia lapsen?
RH: — Minä yksinkertaisesti haluan lapsen, joka on omaa lihaani ja vertani. Toivon löytäväni tytön, joka on terve ja suostuu synnyttämään minun lapseni. Olen valmis suoraan sairaalasta ottamaan lapsen luokseni. Tyttö saa oleskella luonani niin kauan, kun lapsi tarvitsee äidinmaitoa. Tärkeintä on, että voin alusta lähtien seurata lapseni kehitystä. Ennen synnytystä aion ottaa selville kaiken pikkulapsen hoidosta.
NP: — Oletko koskaan läheltä seurannut pikkuvauvan hoitoa?
RH: — Opiskeluaikanani asuin sisareni perheessä. Heillä on kaksi lasta ja nuorin syntyi silloin kun asuin heillä. Sisareni oli synnytyksen jälkeen heikossa kunnossa ja hänen miehensä ei oikein rohjennut koskea lapseen. Minä hoivailin vauvaa vapaa-aikoinani. Kylvetin vauvan jo 10 vuorokauden ikäisenä ensimmäisen kerran. Ensimmäinen kerta jännitti, mutta sitten se sujui mielestäni hienosti.
NP: — Hermostuitko vauvan itkusta?
RH: — Hassua kertoa, mutta kun se vauva ensimmäisen kerran itki ennen ruokailua, luulin, että se on sairas. Sitten opin ymmärtämään, että se kuuluu asiaan. Sen jälkeen en hermostunut. Lapsi oli vuoden ikäinen kun sain kaksion ja muutin pois. Nyt käyn usein sisareni perheessä ja olen lapsenvahtina, milloin sisareni haluaa mennä yhdessä jonnekin miehensä kanssa.
NP: — Miten olet aikonut järjestää oman lapsesi päivähoidon?
RH: — Kaikkea sitä kysytäänkin! Kysyykö kukaan yksinäiseltä äidiltä tätä? Yksinäisellä naisella on useimmiten hyvin pieni palkka ja hekin järjestävät lapselleen päivähoidon. Minulla on tuttavapiirissäni perhe, joka ottaisi lapseni päivähoitoon. Olen keskustellut heidän kanssaan asiasta. Jos tämä suunnitelma pettäisi, pystyisin palkkaamaan kunnon hoitajan lapselleni päiviksi. Illat hoitaisin häntä itse. Jos minulla olisi joskus illalla meno jonnekin, saisin varmasti tilapäisapua.
NP: — Miten paljon käytät alkoholia?
RH: — Käytän alkoholia varsin harvoin. Vappuna yleensä juhlin, mutta muuten aikani kuluu ilman alkoholiakin. Harrastan valokuvausta ja pimputtelen pianoa iltaisin.
NP: — Oletko ajatellut jättää tyttöystävät lopullisesti, jos saat lapsen?
RH: — Tuo on mieletön kysymys. Onhan luonnollista, että mies kaipaa naista. Lapsen tulo muuttaisi tilannetta vain sikäli, että en voisi jatkuvasti kiikuttaa naisia elokuvissa ja muissa huvipaikoissa. On olemassa myös naisia, jotka eivät halua avioliittoon, mutta silti seurustelevat miesten kanssa. Yhteiset harrastukset olisivat ehkä paras ratkaisu.
NP: — Miten olet aikonut järjestää lapsesi kasvatuksen?
RH: — Hyvä luoja, mitkä ennakkoluulot ihmisillä onkaan! Kysyykö kukaan avioparilta, miten he aikovat lapsensa kasvattaa? Minä haluan kasvattaa lapseni aivan kuten muutkin isät, ehkä vielä hieman suuremmalla rakkaudella. Mutta liikaa lellimistä en hyväksy. Lapsi tarvitsee rakkautta, mutta myös järkiperäistä kasvatusta. Sitten kun lapsi alkaa ymmärtää puheeni, tarkoitukseni on selvittää hänelle, miksi hän ei saa tehdä väärin ja miksi hänen pitää tehdä niin ja näin.
NP: — Miten aiot lapsesi vartuttua selvittää hänelle äidin puuttumisen?
RH: — Otan hänet polvelleni ja kerran hänelle asiat juuri niin kuin olen nyt tässä kertonut. On tuhansia lapsia, joilla ei ole isää. Hän olisi lapsi, jolla ei ole äitiä. Hän olisi ehkä onnellisemmassa asemassa siksi, ettei minun tarvitsisi kylvää häneen katkeruutta, johon monet yksinäiset äidit, ehkä syystäkin, sortuvat. Minähän olisin itse valinnut osani.
NP: — Entä jos tiellesi lapsen syntymän jälkeen ilmestyisi nainen johon rakastuisit. Menisitkö naimisiin, jolloin lapsesi saisi äitipuolen?
RH: — Niin voisi todella käydä. Missään tapauksessa en syöksyisi avioliittoon ensihuumassa. Haluaisin ensin seurata, miten nainen suhtautuu lapseeni ja kertoisin rakastetulleni, että lapseni on minulle tärkein, siis ensisijalla. Jos hän tämän hyväksyisi, voisin solmia avioliiton. Tämä ei tarkoita sitä, ettenkö silti rakastaisi vaimoani, mutta näin saisin hänet ymmärtämään, että hänen olisi varauksetta hyväksyttävä lapseni. Nyt minun tosin on myönnettävä, että en usko sellaisen rakkauden tielleni tulevan.
NP: — Onko sinulla ennakkotoiveita lapsesi suhteen?
RH: — Tärkeintä tietysti on, että lapseni olisi terve, mutta jos näin onnellisesti ei kävisi, rakastaisin häntä aivan yhtä paljon. Jokainenhan toivoo tervettä lasta. Uskon pystyväni kasvattamaan tyttölapsenkin, mutta toivon poikaa. En yrittäisi tehdä hänestä mitään ihmelasta, mutta jos lukuhaluja olisi, tietysti kouluttaisin hänet miten pitkälle tahansa. On hullua, että vanhemmat kunnianhimossaan vaativat lapseltaan liikaa ja ihmettelevät sitten tämän neuroottisuutta. Haluaisin, että lapsestani kasvaisi tasapainoinen ja elämänmyönteinen ihminen, joka tietäisi voivansa kertoa ilonsa ja surunsa isälleen. Haluaisin luoda toverillisen suhteen välillemme. Jos eläisimme kahden kesken lapseni täysi-ikäisyyteen saakka, olisimme todella hyvät kaverukset, sillä minäkään en olisi vielä silloin ihan keppiin nojaava vanhus.
NP: — Saisit ehkä yksinäisenä isänä arvostelua osaksesi. Oletko varautunut siihen?
RH: — Olen varautunut ja tiedän kestäväni arvostelut. Kysymyshän on minusta ja lapsestani. Meidän yhteisestä elämästämme. Mitä silloin merkitsee toisten mielipiteet. □

Näin kävi, kun vaimo nalkutti liikaa!

POLTTI VAIMONSA, ANOPPINSA JA LAPSENSA!

VAIMO EI ENÄÄ nalkuta. Hän oli menossa WC:hen kun mies kavereineen tuli, lukitsi ovet ja tuikkasi talon tuleen.

V. LIMBERIS, joka ratkaisi avioliitto-ongelmansa kerralla perusteellisesti. Hänellä oli varaa luvata auto niille ystävilleen, jotka avustivat häntä murhapoltossa.

TARINA EI kerro, ajatteliko V. Limberis näin pitkälle, ennen kuin toteutti suunnitelmansa. Tässä palomies sammuttamassa perheen toisen lapsen hiiltynyttä jäämistöä.

Tämä tapahtui Kreikassa, mutta yhtä hyvin se olisi voinut tapahtua meillä.
Mies nimeltä V. Limberis kyllästyi arkiseen perhe-elämään, vaimon ja anopin nalkutukseen ja lasten marinaan.
Hän kertoi kyllästymisestään kavereilleenkin.
— Poltetaan ne! kaverit ehdottivat.
Limberis ihastui ajatukseen ja lupasi auton niille, jotka avustaisivat häntä murhapoltossa.
Limberis oli varakas mies . . .
Pian nousi iloinen savu Limberiksen kotitanhuvilta.
Savun mukana häipyi vaimon ja anopin nalkutus. Valitettavasti siinä samalla kuoli kaksi lastakin.
Ehkä olisi ollut parempi, jos V. Limberis ei olisi koskaan solminut avioliittoa.
Hän miettii sitä nyt vankilassa.

NP:n KOTILÄÄKÄRI

Joka kolmas autoilija näkee niin huonosti, että

hänen pitäisi käyttää silmälasėja. Kokeilkaa itse, asettakaa tämä lehti 4 metrin päähän ja koettakaa lukea punaisella nuolella merkitty rivi ensin yhdellä, sitten toisella silmällä. Ellette siihen pysty, Teidän on syytä poiketa silmälääkärin puheille tutkituttamaan näkimenne, mikäli aiotte ajaa autoanne edelleen onnettomuuksitta ja näkönne puolesta mitään vaarantamatta.

Puhtaan pelin säännöt

1 Hanki helpot alusasut. Helpot pestä ja nopeasti kuivuvat. Sellaiset kuin Colorit. Ne voi huoleti panna paidan kanssa samaan pyykkiin.

2 Kyllä mies muualtakin hikoaa kuin kainaloista. Paitasi olet tottunut vaihtamaan jopa joka päivä. Mikset siis myös alushousujasi. Puhtautesi on puolinaista jolleivat vaatteesi ole puhtaat.

3 Hanki riittävän monet alushousut. Niin puhtaus ei ole siitä kiinni että kaikki pöksyt on pyykissä. Sitä paitsi Coloreissa on valinnanvaraa vaikka joka päivälle erilaiset.

4 Ja kun sitten vielä silloin tällöin muistaisit ostaa vaikka tulipunakukan Coloreittesi pesijälle. Jollet pese niitä itse.

HYVON Ban-Lon® COLORI

nyrkki posti

ilmestyy ensi kuussa – 10.5.

YHTÄ HAUKUTTUNA JA ARVOSTELTUNA KUIN AINA ENNENKIN...

Ihme kyllä osaamme myös olla kepeän kevyt: VITSIMME OVAT PARHAAT...

TYTTÖJEN KUVAT OVAT AINA OLLEET SITÄ...

Ensi numeromme on jälleen kuiskailun aiheena

Tapaamme jälleen siis 10.5.

nyrkki posti

Posti-
maksun
maksaa
Lehti-
miehet Oy

LEHTIMIEHET OY
Puutarhakatu 16
33003 Tampere 300

TILAUSPALVELUKUPONKI

KL	MYYJÄTUNNUS
20	00008

Tilaan merkitsemäni lehdet vuodeksi -72 toukokuusta alkaen.

Hymylehti	□ 15,00	Suosikki	□ 15,00
Jaana	□ 17,00	Tekniikan Maailma	□ 22,00
Jallu	□ 16,00	Vauhdin Maailma	□ 13,00
Nyrkkiposti	□ 15,00	VIP	□ 17,00

Tilausmaksun maksan laskunne saavuttua toukokuussa □ kesäkuussa □.

Tilauksen on oltava meillä 20. huhtikuuta mennessä.

nimi

lähiosoite

postinumero postitoimipaikka

Kustantajan merkintöjä varten.

POSTIKOODI	KP	LEHTI	ALK.AIKA	KESTO	HINTA	I ERÄ KK
POSTIKOODI	KP	LEHTI	ALK.AIKA	KESTO	HINTA	I ERÄ KK

Postikonttori Tampere 10 Lupa n:o 591

NP 4/72

Muistatko Arja Saijonmaa kun vielä lauloit:

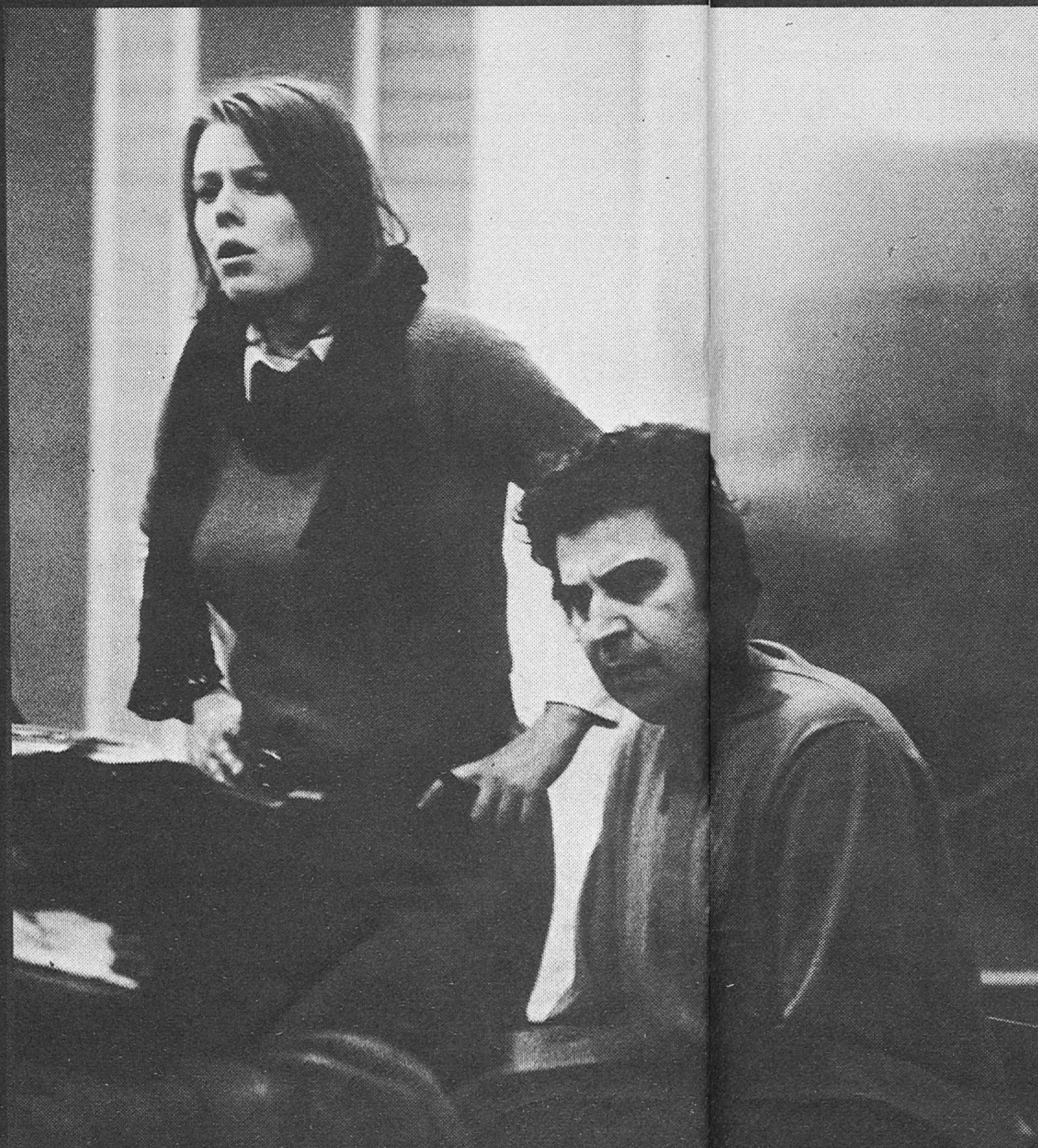
PILLU, PULLO JA JUHANNUS!

TEKSTI: KATRI GERDT

- *Kun NP ottaa kantaa, niin se otetaan että tuntuu, näkyy ja kuuluu.*
- *Kuten nyt ja tässä.*
- *Kunnioitamme ihmisiä, jotka pitävät aatteensa ja ajatuksensa.*
- *Emme kunnioita ihmisiä, jotka ovat kameleontteja – taustan mukaan.*

NÄIN MIKIS THEODORAKIS TEKEE RAHAA KREIKAN KANSAN AHDINGOLLA

— YLEISÖ RAKASTAA ARJA SAIJONMAATA. HÄNELLÄ ON KAIKKIALLA OLLUT MYRSKYISÄ MENESTYS. NÄIN SANOO PROTESTILAULUILLAAN KASSAA KILISYTTÄVÄ MIKIS THEODORAKIS, JONKA BRUTTOTULOT NOUSIVAT 50 000 MARKKAAN FINLANDIA-TALOLLA. KYYNELEHTIVÄ JA HALTIOITUNUT YLEISÖ TAPUTTI EPÄITSEKKÄÄLLE JA PYYTEETTÖMÄLLE VAPAUSSANKARILLE JA UUDELLE »KANSAINVÄLISELLE HUIPPUTÄHDELLE» ARJA SAIJONMAALLE, JOKA LAULOI VIELÄ VUOSI SITTEN LEVYLLE PULLOSTA, PILLUSTA JA JUHANNUKSESTA. VALITAMME, ARVOISA YLEISÖ! TEITÄ ON JÄLLEEN VEDETTY NENÄSTÄ. SILLÄ AIKAA KUN KUIVAATTE SILMIÄNNE TARJOAMME TEILLE UUDEN NÄKEMYKSEN SIITÄ, MITEN TOISEN ONNETTOMUUS ON TOISEN RIKKAUS.

JA NÄIN PYÖRII RAHAMYLLY . . .

Tulot FINLANDIA-talon konsertista	mk 50 000:—
henkilökuntakustannukset	1 500:—
salin vuokra	1 000:—
lento Kööpenhamina—Hki n.	2 800:—
hotellikulut n.	600:—
jää n.	44 000:—

lisäksi tulot Mikiksen LP-levystä à 30 markkaa, jota myytiin konserttitalon aulassa. Lisäksi on mahdollista että hotelli ja matkakulut maksettiin, kuten yleensä konserttiesiintymisissä on tapana.

Lopputulos bändipalkkio vähennettynä:	
Theodorakis + Saijonmaa bruttotulo: n.	43 000:—
Kreikan sorrettu kansa:	—

Olemme vain iloisia, jos joku osoittaa tämän laskelman vääräksi!

Mikis Theodorakis on suuri taiteilija. Hän on vielä suurempi liikemies. Vieraillessaan edellisen kerran Helsingissä hänen konserttinsa Vanhalla Ylioppilastalolla ei suinkaan ollut mikään päätähuimaava menestys. Sitten Mikis otti Arja Saijonmaan mukaan ja niin heräsi nurkkakuntalaisen helsinkiläisyleisön kiinnostus.

Oli hienoa mennä katsomaan tätä pyyteetöntä Mikki Hiirtä Finlandia-talolle. Sitä se ei ollut vielä paria kuukautta aikaisemmin, sillä Mikiksellä ei ollut silloin vielä Arjaansa mukana. Koska tämä naula vetää, on oletettavissa, että konsertoidessaan esim. Belgiassa Theodorakis ottaa konserttiinsa jonkin belgialaisen tähden, Itävallassa itävaltalaisen jne. Aina on menestys taattu ja miljoonmylly pyörii.

Ollessaan keväällä Australiassa Mikis on ilmoittanut eroavansa kommunistipuolueesta. Ei ole täysin mahdotonta, että hän vielä palaa kunnon poroporvarina Kreikkaan! Miten sitten käy laululle kidutetusta kansasta ja Oropeuksesn sankareista.

Tämän jutun tarkoituksena ei ole kiistää Theodorakiksen taiteellisia ansioita tai mustata. Ihmetellä vain sitä miksei hän kunnon showbusiness-miehenä reilusti ole sitä mitä on. Sillä kun maailmalla tekee hyvää musiikkia tulee rutkasti rahaa.

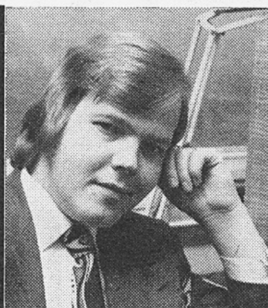
Ylioppilasteatterin entinen diktaattori Arja Saijonmaa puolestaan saa varautua siihen, että tähteys sammuu kuin saunalyhty kun Finlandia-talon hyper-fossiili yleisökään ei enää mene lankaan.

Helsinkiläinen konserttiyleisöhän on tyypillistä nenästä vedettävää minkkistoolakarjaa. Esimerkiksi Okko Kamua ei kukaan tajunnut hyväksi kapellimestariksi ennenkuin hänestä alettiin kohuta. Sen jälkeen kaikille valkeni yhtäkkiä hänen musiikillinen suuruutensa. Sama on Theodorakiksenkin kohdalla. Vaikka hän olisi ottanut Esa Pakarisen vetämään kurttua olisi yleisö tullut. Kaikkihan on hienoa kun tulee ulkomailta asti.

Kreikan kansan onnettomuus on vakava asia. Monet tunnetut yhdistykset ja järjestöt keräävät rahaa kreikkalaisille. Myös yksityiset henkilöt. Muistetaanhan esimerkiksi Melina Mercouri, joka on luovuttanut kaikki tulonsa lyhentämättöminä Kreikan kansan hyväksi. Mikäli Mikis Theodorakis esittää tositteet siitä, että hänkin tekee näin ja että Saijonmaan kanssa elävät kohtuuhintaista osallistuvan taiteilijan elämää, pyydämme anteeksi.

Älkää kuitenkaan olko hämmästyneitä jos Theodorakis rakentaa Ranskan Rivieralle loistohuvilan, kastelee varpaitaan uima-altaassa briljantti pikkusormessa ja säveltää siinä sivussa pari laulua sorretusta kansasta. □

Erkki Petman

Sensitivy training by bus

Se on sitten tullut, pelastamaan kansalaisopistojen kokoonkuivahtaneet posliinipiirit. Se eli pelastaja on sensitivy training eli itsensäherkistämisharjoitukset, jotka läpikäytyään ihmisellä on olo kuin kokkoomuspuolueessa. — Ei stressiä eikä muitakaan nykyajan henkeen kuuluvia painikkeita.

Tamperelainen harrastelijataikuri, »guruksi» itseään kutsuva Kari Sarmasto ehätti ensimmäisenä näyttämään kansalle mitä hän kokee itsensäherkistämisharjoitusten sisällöksi. Itse en paikalla ollut mutta kuvan näin: ihmisiä lattialla pitkin ja poikin nokka toisen persuksissa.

Jos se oli sitä mitä harjoitusten oikeat isät ovat tarkoittaneet, pääsee esimerkiksi helsinkiläinen varsin hyviin tuloksiin käyttämällä ruuhkabussien tungosta hyväkseen. Haju ja läheisyys on taatusti samaa luokkaa kuin Sarmaston harjoituksissa, mutta herkkyyden tuntuun pääsee viattomasti, syyllistymättä kartanolaisuuteen kenguru Sarmaston johdolla.

Voi huijaria, voi huijattuja!

. . . ja UKK

Ottaen huomioon arkaluontoisen ulkopoliittisen asemamme jne. oli varsin asiallista, että tohtori — sitä hän todella on — Ahti Karjalainen ehätti taannoin hyvissä ajoin virittämään keskustelun tulevista pressanvaaleista. Paitsi että asiasta on kirjoitettu ja puhuttu tähän päivään mennessä paljon, ovat eräät piirit tietojeni mukaan ryhtyneet jopa suoraan toimintaan.

Varmaksi kokemaltani taholta olen saanut kuulla, että ne piirit, jotka eivät erityisemmin halua UKK:n jatkavan nykyisiä hommiaan, ovat perustaneet yhdistyksen asiaansa ajamaan. Nimikin kuuluu olevan valmiiksi mietitty — Antiscal.

Yhdistyksen johdon poliittinen jakaantuma lienee vielä tätä kirjoitettaessa epäselvä. Liberaaleja tiettävästi kaivattaisiin kovasti rintaman tueksi, mutta toisaalta heihin suhtaudutaan varauksella. Syynä on liberaalien käyttäytyminen tammivaaleissa. Hehän sekoittivat silloin pahoin kaksi asiaa sillä seurauksella, että heidän näkyvin keulakuvansa, jo autuaasti edesmennyt presidentti K. J. Ståhlberg vei rutosti ääniä eläväisemmiltä kansanedustajaehdokkailta, väitetään.

Yhdistyksen rakentamisessa ei silti ole tarkoitus pitkään vitkastella. — Maa tarvitsee presidentin, se on selvä.

Kiitos kirjeistä

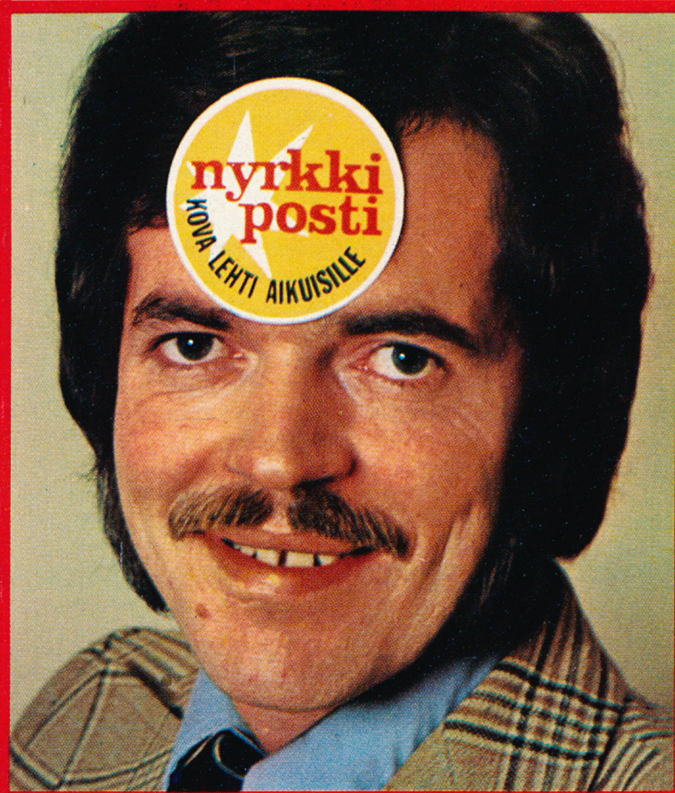
Vastakkaisista väitteistä huolimatta olen saanut joukon kirjeitä lukijoilta ns. valitettavan kirjoitteluni johdosta. Se pankinjohtajajuttu — jos joku vielä muistaa — herätti helsinkiläisessä herra H. Kärpässä jos jonkinlaisia mietteitä.

Yksi niistä oli se, että minut pitäisi kuvata alastomana ja julkaista kuva värillisenä lehdessä ja komiasti. — Nyt vain on niin, parahin herra Kyrppä, etten pitkänkään miettimisen jälkeen tajua, miksi kuvaajan pitäisi olla alastomana minua kuvatessaan? Paitsi että se olisi epäesteettistä, täytyy meidän muistaa, että ammatti-ihmistä ei saa pakottaa tekemään sellaista mitä ei nimenomattaisesti ole työehtosopimuksessa sovittu.

Vaan jos mielekkään perustelun keksitte niin kirjoittakaa ihmeessä. Kustantajan kanta on se, että asiakas on aina oikeassa. Ja te, kuten kaikki muutkin varmaan tiedätte mitä työntekijän on tehtävä. Sananlasku on oikeassa: kenen leipää syö, sen leipää syö.

LUKIJOIDEN IDEAPALVELU

Tässä julkaisemme kaksi lukijoiden lähettämää ideaa. Onko teillä vastaavia? Parhaat palkitaan!

Nyrkkipostin mainos otsaan!

Mainonta on kova ala. Jatkuvasti pitää löytää uusia keinoja ihmisten huomion kiinnittämiseksi johonkin tuotteeseen. Tässä tulevaisuuden mainos: ihmisiä palkataan kantamaan mainostarramerkkejä otsassaan tietyn ajan – tai mainos voidaan myös tatuoida pysyvästi, jolloin korvaus on suurempi. – Ideointi: Seija Hakkarainen, Hki.

Happoa ruiskuttava pysäköintimittari!

Pysäköinnistä on tulossa riesa kaikkiin kaupunkeihin autojen lukumäärän jatkuvasti lisääntyessä. Autoilijat on pakko saada noudattamaan aikarajoituksia: monet maksavat mielellään 20 mk:n pysäköintivirhemaksun, kun saavat pitää autonsa koko päivän pysäköintipaikalla. Monet ovat hajamielisiä. Tässä lääke ongelmaan: heti kun mittari menee punaiselle, se ruiskuttaa nopeasti syövyttävää happoa auton konepellille! – Ideointi: S. Haapanen, Pori.

PIKATESTI

LUOTATTEKO TOELLAKIN AVIOKUMPPANIINNE?

Tämä testi koskee erityisesti teitä, arvoisa aviomies. Silmäiltyänne pikaisesti teille tekemiämme kysymyksiä vastaatte epäilemättä välittömästi: »Tietystikin luotan häneen . . . Jos en luottaisi häneen olisin kyllä keksinyt pätevän syyn erotakseni hänestä!» Kuitenkin sanalla »luottamus» lienee paljon laajempi merkitys kuin ehkä kuvittelettekaan.

On siis kysymys siitä, miten määrittelette asemanne, asiaintilanne. Ja sanomme teille suoraan, että jos tässä asiassa nopeasti käännätte edellä mainitulle testille omistetun sivun ja syvennytte johonkin muuhun tavanomaisen aikakauslehtenne julkaisemaan juttuun on tämä teidän psykologinen reaktionne jo sinänsä varsin paljastava: ette halua kovinkaan innostuneesti olla jotakin mieltä impulsseistanne — sanoisimmeko vaistoistanne —, koskapa jokin mahdollisesti ilmenevä »odottamaton seikka» saattaa häiritä jokapäiväisen elämänne tavanomaista kulkua . . . Eikö totta?

1. — Sattumalta keksitte, että vaimonne pitää ns. »intiimiä päiväkirjaa». Mikä on välitön reaktionne päiväkirjan jouduttua haltuunne:
a/Vastustatteko haluanne päiväkirjan pikaiseen silmäilemiseen? ____
b/Ettekö vastusta haluanne? ____
c/Panetteko päiväkirjan paikoilleen sitä edes avaamatta? ____

2. — Onko teillä yhteinen pankkitili?
a/On ____
b/Ei ole ____

3. — Luuletteko olevan kovin mahdollista, että vaimonne ei ole kertonut teille erinäisiä asioita, joiden mielestänne pitäisi olla tiedossanne?
a/On mahdollista. ____
b/Ei ole mahdollista. ____

4. — Suostutteko siihen, että vaimonne voi viettää lomaa ilman teidän läsnäoloanne ja milloin hän vain haluaa, jos te ette työnne vuoksi voi lähteä lomalle?
a/Suostun. ____
b/En suostu. ____

5. — Pidättekö normaalina, että vaimonne omasta aloitteestaan ryhtyy tekemään ostoksia luotolla?
a/Pidän. ____
b/En pidä. ____

6. — Mikä on teidän oman käsityksenne mukaan tärkein tekijä teidän päättäessänne valloittaa jonkun naissukupuoleen kuuluvan kumppanin?
a/Hänen osoittamansa imarteleva mielenkiinto vai hänen osoittamansa hehkuva ihailu? ____
b/Erinomainen rahallinen asema? ____
c/Varma suunnitelma liiton laillistamisesta? ____
d/Ilmeinen mielenkiinto, jota tunnette hänen ongelmiaan kohtaan? ____

7. — Tietääkö vaimonne *tarkalleen* sen palkan tai ne voitot, jotka saatte työstänne tai ammatillisesta toiminnastanne?
a/Tietää. ____
b/Ei tiedä. ____

8. — Oletteko yhtä mieltä G. B. Shawin kanssa kun hän sanoo: »Lapsissa on se hyvä puoli että he antavat äidilleen riittävästi puuhaa»?
a/Olen. ____
b/En ole. ____

9. — Oletteko tunnontarkka yhteisölle menevien maksujen yksityiskohtien suhteen?
a/Olen. ____
b/En ole. ____

10. — Puhelin soi hetkellä, jolloin teidän periaatteessa pitäisi olla poissa kotoa. Mikä on reaktionne sitä ennen tai sen jälkeen kun vaimonne on tarttunut kuulokkeeseen?
a/Ette kiinnitä asiaan mitään erityistä huomiota. ____
b/Jännitätte kuuloanne uteliaisuuttanne ilmaisematta, mutta kuuntelette kuitenkin tarkkaavaisesti. ____
c/Kiiruhdatte vastaamaan puhelimeen ensimmäisenä. ____

11. — Jos mieleenne toisinaan tulee ennenaikainen kuolemanne, ajatteletteko, että vaimonne kykenee täysin yksinkin kasvattamaan lapsenne?
a/Kykenee. ____
b/Ei kykene. ____

12. — Rantapuvut kutistuvat meidän päivinämme ankariin vähimmäismittoihinsa. Oletteko sitä mieltä, että vaimonne pitäisi tässä suhteessa »olla juonessa mukana»?
a/Rohkaisetteko häntä tässä suhteessa muodin seuraamiseen? ____
b/Neuvotteko häntä säädyllisyyteen, jonka esiintymistä muissa naisissa paheksuisitte, koska näky olisi teistä kovin ärsyttävä? ____

13. — Voisiko vaimonne mielestänne valehdella eräissä asioissa, jotka teidän mielestänne ovat tärkeitä?
a/Voisi. ____
b/Ei voisi. ____

14. — Eräänä yönä teidän ollessanne poissa kotoanne liikematkoilla te soitatte kotiin, mutta kukaan ei vastaa teille.
a/Kysäisettekö itseksenne levottomana, mitä on mahtanutkaan tapahtua vaimollenne? ____
b/Vai ajatteletteko vain, että hän on lähtenyt ulos ystäviensä kanssa? ____

15. — Vaimonne ja teidät on kutsuttu joillekin kutsuille.
a/Järjestättekö olonne niin ettette kadota häntä näkyvistänne? ____
b/Annatteko hänen menetellä miten hän haluaa ja keskustella kenen kanssa hän haluaa? ____
c/Koetteko vähäisen epämiellyttävän tunne-elämyksen hänen keskustellessaan pitkään jonkun miellyttävän miehen kanssa? ____

16. — Teidän on pakko lähteä ulkomaille. Vaimonne kirjoittaa teille kalliiksi tulevasta ostoksesta, jonka hän aikoo tehdä. Mikä on suhtautumisenne?
a/Pyydättekö häntä päättävästi odottamaan paluutanne lopullisen päätöksen tekemiseksi? ____
b/Pyydättekö häntä toimimaan parhaan ymmärryksensä mukaan hyvin tietäen, että hänellä on hyvä arvostelukyky? ____

17. — Vaimonne ei ollenkaan salaa teiltä, että eräät miehet osoittavat hänelle varsin imartelevaa huomaavaisuutta. Miten käyttäydytte? ____
a/Ajatteletteko, että tällaiset huomaavaisuudet ovat nyt kerta kaikkiaan kaikkien miellyttävännäköisten naisten osana? ____
b/Että vaimonne tavalla tai toisella esiintyy siten, että hän vetää miesten huomiota puoleensa? ____
c/Vai pahoitteletteko, että ette ole voineet olla läsnä osoittaaksenne »tyypeille» omat oikeutenne vaimoonne? ____

18. — Vaimollenne on tullut kirje, jonka käsiala on teille tuntematon. Mitä teette?
a/Luetteko mainitun kirjeen ilman että vaimonne tietää siitä mitään? ____
b/Kysyttekö vaimoltanne, kuka on kirjoittaja? ____
c/Vai ettekö kiinnitä kirjeeseen mitään huomiota? ____

19. — Teidän on matkustettava jonnekin muutamiksi päiviksi. Yksi »ystävistänne» ehdottaa, että hän saisi käydä vaimonne kanssa teatterissa, ravintolassa tai kutsuilla.
a/Hyväksyttekö vähääkään epäröimättä ehdotuksen? ____
b/Vai menetteletteko tavalla, että vaimonne ei voi muuta kuin kieltäytyä tästä »rakastettavasta ehdotuksesta? ____

20. — Ilmoitatteko vaimollenne pistemäärän, jonka olette saanut vastattuanne testimme kysymyksiin? ____
a/Ilmoitan. ____
b/En ilmoita. ____

LASKEKAA PISTEENNE, HYVÄT HERRAT!

1. a/ = 2, b/ = 3, c/ = 1
2. a/ = 1, b/ = 3
3. a/ = 3, b/ = 1
4. a/ = 1, b/ = 3
5. a/ = 1, b/ = 3
6. a/ = 1, b/ = 3, c/ = 3, d/ = 1
7. a/ = 1, b/ = 3
8. a/ = 3, b/ = 1
9. a/ = 3, b/ = 1
10. a/ = 1, b/ = 2, c/ = 3
11. a/ = 1, b/ = 3
12. a/ = 1, b/ = 3
13. a/ = 3, b/ = 1
14. a/ = 2, b/ = 1
15. a/ = 3, b/ = 1, c/ = 3
16. a/ = 3, b/ = 1
17. a/ = 1, b/ = 3, c/ = 2
18. a/ = 3, b/ = 2, c/ = 1
19. a/ = 1, b/ = 3
20. a/ = 1, b/ = 3

HUOMAUTUKSIA

Yli 48 pistettä: On hyvin ilmeistä, että ette luota vähääkään vaimoonne . . . Sallinette meidän kysyä, miksi tässä tapauksessa olette lainkaan mennyt naimisiin? Kaikista kahleista vapaan vanhanpojan aseman olisi pitänyt olla teidän osananne!

30—47 pistettä: Te kuulutte epäilemättä siihen miestyyppiin, joka epäilee naisia kaikissa suhteissa, vaikka hänen epäilyynsä ei usein olekaan mitään täsmällistä syytä. Toivomme vilpittömästi, että vaimonne osaisi taitavasti hoidella itserakkauttanne ja epäluulojanne.

Alle 30 pistettä: Hyvä, hyvä, mutta pitäkää varanne: olisikohan luottavaisuutenne samaa kuin tietty välinpitämättömyys? Sietääpä teidän tutkistella itseänne!

SOPHIE ROLINE

Rankan
päivän päälle
Koffin
kolmonen
KOFF
3
Maan suurin keskiolut.
Alkoholipitoisuus max. 3,7 %.
Kantavierreväkevyys 10,8 %.
Tarjoilulämpötila 8–12 °C.
Taatusti kypsää.

HALUAT-TEKO 200 mk?

Kysymys on teille! Olette joskus turvautuneet sanomalehtien henkilökohtaista-osastoihin yrittäessänne ratkoa yksinäisyyden ongelmia.

Varsinkin sunnuntainumeroissa niitä on. Sellainen ja sellainen mies/nainen haluaa sellaisen ja sellaisen ihmisen seuraa. Viikonlopuksi, loppuiäksi, miten vain. Joukossa on kaikenlaisia ilmoituksia, sellaisia joista ulkopuolinen ei pääse perille ja sellaisia, joiden tarkoitus taas on kaikille päivänselvä.

Meitä kiinnostaa tietää, minkälaiset ihmiset näihin ilmoituksiin turvautuvat ja minkälaisia ovat heidän tapaamansa ihmiset. Haluamme tietää, missä mielentilassa nämä ilmoitukset on laadittu ja millainen on ollut tulos. Onko etsijä saanut elinikäisen onnen vai riesan, onko hän saanut mitä halusi ja jos on, onko siitä mahdollisesti jouduttu maksamaan.

Sen vuoksi teemme tarjouksemme. Lupaamme maksaa 200 markkaa jokaisesta todenmukaisesta kertomuksesta, jonka katsomme julkaisemisen arvoiseksi. Kertokaa meille avoimesti mitä tapahtui, milloin tapahtui ja miten tapahtui. 200 markan palkkion lisäksi lupaamme teille nimisuojan, sillä saatte varustaa tarinanne tekaistuilla nimillä. Riittää kun varustatte kirjeenne oikealla lähettäjän nimellä. Muuten saattaisi palkkionsaajan löytäminen olla vaikeaa . . .

Siispä: kynä käteen, tapahtumat todenmukaisina paperille ja paperit meille osoitteella NYRKKIPOSTIN TOIMITUS, POSTILOKERO 116, HELSINKI 10. Parhaat tarinoista julkaistaan — opiksi kaikille.

Henkilökohtaista

Musta asu/vaaleat hiukset

25. 3. klo 16.12 poistuitte 5:n vaunusta Ark.—Run.k. kulmassa. Minun oli pakko jatkaa. Katseemme kohtasivat toisensa — toivon jälleennäkemistä. Vast. HS:n pääk. nim. "Tumma ihailija /6602".

Vieläkö on 30—50 v. nainen joka kaipaa Pääsiäisseuraa koti, huvila tai automatka. 48 v. miehen kanssa. Vast. HS. Kallion kontt. nim. "Voiko soittaa 100 % vaitiolo KA 4330.

...RVOON PT. KIRJE. "KEVÄT-

Uudenmaan lääninhallituksen päätöksellä n:o 7273 on alaikäisen poikani Kimmo Rainerin sukunimi Hakamaa muutettu nimeksi Vuorio. Anneli Vuorio

JOS HALUAT APUA ALKOHOLIONGELMAASI — ÄLÄ SIIRRÄ HUOMISEEN: AA AUTTAVA PUHELIN Hki 10006 klo 9—12/17—21 (myös omaisille).

-a ssehae pallos ja tuo medj. tän. klo 20 tulen portilta vast. Mr. matk. pyh. asia tark. ei numer. tai soit. aam. en. 8 J-ny.

Olen keski-ik. vap. mies, toivoisin kirjeenv. yst. naisenp. tai l.rouv. Yst. vast. HS. k. nim. "Kevät 1972".

Elämässä viihtyvään, hyvin menestyvään MIEHEEN, joka toivoo va... mielessä naisystävää, hal. ...toimiva, tasapai-...

Ki
25

HAUSKA KYMMENSEKUNTTINEN:

TÄMÄ ON SUOMEN LEVINNEIN PIIRROS!

■

Tämän piirroksen näkee jokaisen nykyaikaisen konttorin seinällä. Tämä on maamme ehdottomasti levinnein piirros, josta otetaan valokopio toisensa jälkeen ja joka kulkee kädestä käteen.

■

Tämä on kuvallinen vastine suosituille pikkukirjapainojen Olli Kujanen -seikkailuille.

■

Taiteilija on tuntematon. Hän ei älynnyt tehdä rahaa vaan luovutti tuotteensa vapaaseen käyttöön.

■

Miksi tämä piirros on niin suosittu? Siksi, että siitä löytää aina jotain uutta! Tähän piirrokseen ei kyllästy koskaan!

■

Enää teidän ei tarvitse ottaa valokopiota valokopion tuhannennesta valokopiosta. Nyrkkiposti lahjoittaa teille kunnon kopion nuhruisten papereiden tilalle.

■

Kehystäkää konttorinne seinälle!

TILAA TÄLLÄ KUPONGILLA SUORAAN WEIDERIN SUOMEN EDUSTAJALTA

TOM WRANGE, KY WRANGE KB,
Vuokkotie 3, 01490 Jokivarsi
Tilaan rastilla merkitsemäni maailmankuulut Weider-tuotteet. Toimitus postiennakolla.

☐ Twister + ilmainen kurssi
☐ Formula 7 (14 tölkin pakkaus)
☐ Uusi Super 90 Protein _______ tölkkiä

Nimi ______________________

Osoite ______________________

Postitoimipaikka ______________________

PIKAPALKINTO: Upea, n. 5 mk:n hintainen Weider-lehti ILMAISEKSI niille, jotka lähettävät TWISTER- tai FORMULA 7 -tilauksensa 5 pv:n kuluessa. Yli 100 mk:n ostot postimaksutta. NP 4/72

← Tämä kuponki voi antaa sinulle teräksenlujat voimat ja mahtavat lihakset

Maailmankuulu TWISTER - voimaväline joka suorastaan p-a-k-o-t-t-a-a lihakset kasvamaan. Taatut tulokset 14 päivässä, muuten rahat takaisin!

Joko ystäväsi tekevät pilaa »pikku masustasi»? Tunnetko itsesi vaivautuneeksi kun joudut esiintymään uimahousuissa? Ovatko olkapääsi luisut, rintakehäsi sisäänpainunut ja lihaksesi veltot liikunnan puutteesta työssäsi? Tunnetko itsesi väsyneeksi ja haluttomaksi . . .

. . . siinä tapauksessa tarvitset Weiderin sensaatiomaista Twisteriä. Twister tekee sinut uudeksi — todelliseksi mieheksi.

Harjoitus Twisterin avulla saa lihaksesi elämään — se tuo hämmästyttävän lyhyessä ajassa mukanaan tiikerin voiman ja joustavuuden . . .

- **saat käsivarret, joissa dynaamista voimaa — hauislihas kasvaa nopeasti paksuutta jopa 5 cm**
- **saat »he-man» -rintakehän — rinnan ympärysmitta kasvaa lyhyessä ajassa jopa 12 cm**
- **selkäsi muuttuu lihasten mereksi**
- **hartiasi levenevät, miehistyvät**
- **ranteesi tulevat voimakkaammiksi ja paksummiksi**
- **saat teräksiset nyrkit**

Twister-harjoittelu sopii kaikille, terveille 15—60-vuotiaille miehille — sekä urheilutähdille että tavallisille kuntourheilijoille.

Huippufysiikka luo menestystä.
Tunnet olevasi huippukunnossa — ehkä ensimmäisen kerran koko elämäsi aikana. Voimien lisäys tekee sinut dynaamiseksi, toimeliaammaksi. Itsetuntosi kasvaa. Menestyksesi paranee.

ARNOLD SCHWARZENEGGER →
(Mr. Universe, rinnanympärys 149,5 cm, olkavarsi 55,5 cm) sanoo:

»On suorastaan uskomatonta kuinka niin yksinkertainen, pieni keksintö kuin Twister voi aikaansaada sellaiset valtavat tulokset. Käytännöllisesti arvioiden käyttävät kaikki tuntemani kehonrakentajat tätä erikoisjäreätä, kestävää Twisteriä. En suosittelisi tätä harjoittelulaitetta ellei se tosiaan antaisi teräksenlujia voimia ja mahtavia lihaksia.»

10 minuutin reilu harjoitusohjelma.
Ei pitkää kuluttavaa rehkimistä, mutta ei myöskään mitään hätäistä »sekuntipeliä» — vaan reilu, n. 10 min. tehostettu ohjelma, joka antaa **perusteellisen** käsittelyn yli 500:lle lihakselle. Voit harjoitella eristäytyneenä omassa kodissasi — ja sitten — yht'äkkiä yllätät ystäväsi uudella, kadehdittavalla fysiikallasi.

Maailman hienoin rakenne.
Twister ei vaadi vaivalloisia asentamisia. Siinä ei ole irtonaisia osia, jotka mahdollisesti rikkoontuisivat. Se on valmis käytettäväksi aivan sellaisenaan kuin sen otat pakkauksesta.
Twister on suunniteltu kovakouraista käsittelyä varten. Se on valmistettu **erikoisjäreästä**, välkehtivän kovasta teräksestä ja siinä on kestävät, kumiset kädensijat, jotka varmistavat käden otteen.

Twisterin salaisuus . . .
Twister toimii, koska se rakentuu määrättyihin vastustamattomiin fysiologisiin lakeihin. Sen salaisuutena on erikoislaatuinen jatkuva rasitus ja jännitys, johon lihakset joutuvat jokaisen harjoitusliikkeen aikana. Vain erikoisjäreä Twister tarjoaa sen tarpeellisen vastuksen, jota tarvitaan, jotta suorastaan silmin nähtävät tulokset saavutetaan lyhyessä ajassa.

Harjoitusten kestäessä on suorastaan mahdotonta petkuttaa itseään. Tahtoi tai ei, pakotetaan lihakset niin tehokkaaseen lihaksia kasvattavaan toimintaan, että tulos jo joidenkin viikkojen jälkeen herättää yleistä hämmästystä.

Takaamme, että jo 14 päivän päivittäisen harjoittelun jälkeen voit huomata edistymisesi mittanauhan avulla — mutta ellet kuitenkaan tämän koeajan kuluessa ole vakuuttunut Twisterin tehosta, voit ilman minkäänlaisia selityksiä palauttaa sen ja saada rahasi takaisin.

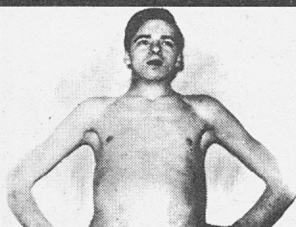
HUIPPULAADUSTA HUOLIMATTA ON HINTA, 59:— + POSTIK., VAIN NOIN PUOLET MUIDEN, VASTAAVIEN KUNTOVÄLINEIDEN HINNASTA.

KURSSI ILMAISEKSI
Hintaan sisältyy suomenkielinen kuvitettu harjoituskurssi.

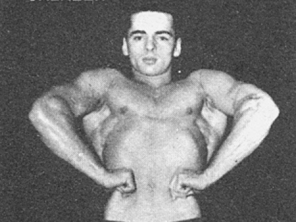
VAIN 59:-

PAINONLISÄYKSEEN: FORMULA 7

ENNEN

JÄLKEEN

Professori James Hanley'n testin tulos: jopa 6 kg:n lisäys 2 viikossa.

Testi suoritettiin Lake Superior State College'ssa. Testiryhmänä joukko urheilijoita. Tulokset: n. 3,5—6 kg:n painonlisäyksiä ja kaikille urheilijoille lisääntynyt suorituskyky. Tämä kahdessa viikossa!

Formula 7 maistuu erittäin hyvältä, on helposti sulava — ja on ehdottomasti nopein tapa lisätä painoaan — luonnollisella tavalla.
Siitä saat päivittäin 1900 kaloriaa ja mikäli söisit vastaavasti tavallista ruokaa, saisit ruoansulatusvaikeuksia.
Päivittäin nautitaan 1 tölkillinen sekoitettuna litraan maitoa. Jokaisessa pakkauksessa on 14 tölkkiä (myydään vain kokopakkauksina).
Suomenk. käyttöohjeineen **89:—**+postik.

Ja tässä esimerkki tyytyväisestä asiakkaasta:
← **Roger Vallee'n painonlisäys oli 16 kg.**

UUSI SUPER 90 PROTEIINI

MAAILMAN KUULUISIN PROTEIINI NYT VIELÄ PAREMPANA!

Sisältää nyt myöskin ruoansulatusta edistäviä entsyymejä. Kestävämpi, ilmatiivis tölkkimalli takaa tuoreuden.

● RAKENTAA VOIMAKKAITA LIHAKSIA
Soveltuu erinomaisesti urheilijoille ja kehonrakentajille sekä kaikille niille, jotka harjoittavat sellaista liikuntaa, joka korkeimmassa potenssissa edellyttää suurta voimien kulutusta.

● TÄHTIEN SUOSITTELEMA
Super 90 on kaikkien suurten kehonrakentajien käyttämä ja suosittelema. Esim. Larry Scott, Mr. Universe, sanoo: **»Saadakseni ne poikkeuksellisen hyvät lihakset, jotka minulla on, piti minun täydentää ruokavaliotani WEIDERIN PROTEIINILLÄ»!**

● MAAILMANMERKKI, JOHON VOIT LUOTTAA
Myydään yli 60:ssä maassa. Tuhansia tyytyväisiä käyttäjiä myöskin Suomessa. **Esim. Suomen joukkue yleisurheilun EM-kisoissa käytti Weiderin proteiinia. HUOM! Myös SUOMEN PAINONNOSTOLIITTO suosittelee Weiderin proteiinin käyttöä painonnostajilleen. Puhdas luonnontuote. 350 tabl. tölkki (n. 1 kk normaalikäyttöön).**
Hinta suomenk. käyttöohjeineen **19:50** +postik.

Miljoonat miehet yli 80:ssä maassa käyttävät Weiderin välineitä ja menetelmiä.

Teiju Mehtonen

NÄIN KÄVI KUN YRITIMME TEHDÄ HYVÄN TEON!

□□□ Viime joulukuun numerossa kerroimme, miten kahdeksan lapsen äiti Hulda Pitkänen Taivalkoskelta, oli viettänyt lehtemme kustantaman virkistysloman. Hulda Pitkänen itse oli iloinen ja kiitollinen lomastaan ja tunsimme auttaneemme yhtä ylirasittunutta äitiä. Iloa ei kuitenkaan kestänyt kauan, sillä pian alkoi Taivalkoskelta kuulua kummia.

● »Se Hulda on ollut Helsingissä alastonmallina»
supisivat kyläläiset. Hulda kirjoitti ja kertoi juoruista. Vastasin hänelle, ettei pahottaisi mokomasta mieltänsä, sillä ainahan maailmaan ääntä mahtuu. Oli juoruiltu myös siihen suuntaan, että Hulda olisi Helsingissä viettänyt rietasta ja juopottelevaa elämää. Tulipa toimitukseen kirjekin, jossa kerrottiin juoruista, mutta joka päättyi sanoihin: »Ei pitäisi olla Huldan tapojen mukaista.» Tietysti kirje oli nimetön, kukapa sitä reilusti omalla nimellään juoruja kirjoittelisi.

● Pitäjän krouvissa sitten jysähti liian iso pommi,
kun mies, sanokaamme häntä vaikkapa nimellä herra S, oli juonut muutakin kuin kahvia. Herra S kun käy työttömänä henkilönä nostamassa kirkonkylästä määräajoin »ruokarahaa», mutta katsoo tarpeelliseksi ravita itseään myös juomilla. Muulloin hiljainen mies muuttuu juopoteltuaan pahasuiseksi ja niinpä hän Huldan miehen, Antero Pitkäsen tavattuaan alkoikin huudella: »Sun muijas oli siellä Helsingissä toimittajan ja valokuvaajan huorana.» Antero-isäntä kuunteli aikansa, mutta pysyi viimein miehen sivummalle juttelemaan, sillä naapuripöydissä istuvat alkoivat olla kiinnostuneita S:n »tiedoista». Antero Pitkäsellä ei suinkaan ollut aikaa eikä halua jäädä krouviin, joten hän lähti kotiin. Hulda joutui tiukalle, sillä kukapa aviomies voisi pitää suutaan kiinni silloin, kun vaimoa huoraksi sanotaan.

Nyt oli Huldan mitta täysi. Hän lähti seuraavana aamuna sosiaalitoimistoon, jossa hänet oli valittu lomallelähtijäksi. Seuraavaksi hän marssi pitäjän nimismiehen puheille ja teki rikosilmoituksen herra S:stä vastaan kunnianloukkauksesta ja herjaamisesta julkisella paikalla. Pyörät alkoivat pyöriä.

● »Asiassa kuultavaksi»
lähdin minäkin Taivalkoskelle. Olin niin raivoissani, että päätin sanoa suorat sanat tarpeen vaatiessa vaikka joka talossa. Hulda oli asioilla kylällä kun astuin autosta ulos Pitkäsen pihassa. Ovella sanoin nimeni ja kysyin, saisinko odotella Huldaa. Antero-isäntä katsoi hetken minua tutkivasti, mutta toivotti silti ystävällisesti tervetulleeksi ja pian istuimmekin jo kahvipöydässä. En oikein osannut ottaa asiaani puheeksi, juteltiin säästä ja politiikasta. Tunsin koko ajan, että isäntä katseli minua vähän sillä silmällä, että »mitäköhän tuo nainen täällä tekee» ja »onkohan tuo kala vai lintu».

□□□ Kun Hulda palasi kotiin, alkoi vasta asioiden selvittely. Ojensin hänelle päätoimittajan todistuksen siitä, ettei Hulda Pitkänen ole ollut alastonmallina. Jos isäntä olikin taloon tullessani vaikuttanut epäilevältä, hän muuttui hiljakseen mitä miellyttävimmäksi mieheksi. En pitänyt mitään palopuhetta, keskustelimme vain asioista suoraan ja mikäpä olisi ollutkaan esteenä, sillä Huldan lomaan ei todellakaan sisältynyt mitään hämärää tai sopimatonta. Luultavasti kaikki menimme hyvillä mielin nukkumaan sinä iltana.

● »Lähetkös nimismiehen luo»
kysyi Hulda seuraavana aamuna. Vastasin, että tietysti lähden ja lähden tapaamaan vaikkapa herra S:stä, jos ennen junan lähtöä löydämme hänet. Taivalkoski on niin suuri pitäjä, että löytääksemme herra S:n meidän olisi pitänyt matkustaa kylältä lähes 25 kilometriä. Kiersimme kylän krouvit, mutta herraa ei näkynyt. Kävimme sosiaalitoimistossa, jossa olivat enemmän kuin pahoillaan, että Hulda oli syyttä suotta saanut kärsiä ja itkeä viikkokaudet.

● Nimismies
katsoi pöytänsä takaa kummeksuen, kun astuin Huldan kanssa ovesta sisään. Kerroin kuka olin ja miksi olin tullut. »Haluatteko, että teitä kuulustellaan?» kysyi ystävällinen nimismies. »Sitä varten olen tullutkin, tietysti haluan», vastasin. Sitten istuinkin jo erään poliisimiehen pöydän takana ja kerroin jälleen kerran koko tuon kohutun viikon tapahtumat ja, jottei kuulusteluun olisi mennyt koko päivää, sanoin lopuksi, että »lähimmät tiedot saa kyseisestä Nyrkkipostin numerosta». Kuulustelun jälkeen ehdimme juoda limsapullot ennen junan lähtöä. Hulda kiitti saamastaan avusta ja jäi vilkuttamaan kun juna lähti.

● Miksi, voi miksi
ihminen ryhtyy niin katalasti tuomitsemaan ja kertomaan perättömiä juttuja toisesta ihmisestä? Tätä pohdin pitkään paluumatkalla. Taivalkoski on voimakkaasti laestadiolaisseutua. Uskonnon varjolla voi iskeä toiseen ihmiseen miten syviä haavoja haluaa. Näin ovat muutamat kyläläiset tehneet. Herra S tuskin on varsin uskovainen, mutta miksi hän naimattomana miehenä haluaa puhua pahaa toisen miehen vaimosta? KATEUS! Siinä vastaus. Kateus saa ihmisen sanomaan mitä vain. Kateus siitä, että ei itsellä ole vaimoa ja kateus siitä, että yksi ison perheen äiti on saanut viettää tervehdyttävän ja piristävän loman. Kateus, koska Hulda Pitkänen sai helsinkiläisiltä muutamia vaatekappaleita itselleen ja lapsilleen.

»Kuulustelut on aloitettu», oli nimismiehen lyhyt kommentti.

TILAA PAREMPI — OSTA HETI

AINUTLAATUINEN 18 kk. LAATUTAKUU

MEILTÄ SAATTE 3 atu TÄYSIN VESITIIVIITÄ KELLOJA

TILATKAA TÄSTÄ – MIKSI TYYTYISITTE HUONOMPAAN!

Todella, miksi huonompaa, kun tästä saatte hyvän EDULLISESTI! Tarkastakaapa, mitä pystymme Teille vielä tarjoamaan ilmaisena kaupanpäällisenä, se on MARKKINOIDEN PARASTA! ● Meiltä voitte ostaa aina — joko käteisellä tai OSAMAKSULLA ja ostittepa kellon tai korun, Te saatte upean LISÄ-LAHJAN sekä arvokkaan kaupanpäällisen. Laadun takeeksi 18 kk Takuu/Kellovakuutus (5:—). Teillä on täysi palautusoikeus meidän kustannuksellamme, jolloin saatte rahanne HETI takaisin. SWISSKELLOT OY on palvellut asiakkaitaan jo yli 10 vuoden ajan — jo se kertoo nauttimastamme luottamuksesta ostavan yleisön taholta. Nyt tarjotut kellot ovat varustettu "SWISS-MADE" ankkurikoneistoilla, ne ovat parhaat mahdolliset, kultakorut ovat vahvoja — hyvin viimeisteltyjä ja kiilloitettuja — laadusta emme ole tinkineet! Hintamme ovat näin tunnetusti edulliset ja ne ovat valmiita nettohintoja, alennukset jo poislaskettuna. Valitkaa omanne, tilatkaa jo tänään; olette varmasti ostokseenne tyytyväinen! ● NÄIN EDULLISEN TARJOUKSEN TEKEE MAHDOLLISEKSI LISÄÄNTYVÄ KYSYNTÄ SEKÄ SUUR-OSTOMME — KAIKKI NYT TEIDÄN EDUKSENNE!

ARVOISAT NAISET: Kaikki tähdellä merkitys KELLOT ovat 3 atu täysin vesitiiviitä — EI ENÄÄ VAARAA VEDESTÄ!

no 5945, 21 kiv. UT-koneisto, nykyaikainen miesten VAHVA KALENTERIKELLO kultadoubleisena vesitiivis, incabloc, antimagn. kestojousi jne., vaihtaa päivyrin automaattisesti, kello joka huomataan, myös itsevalaiseva, mk 119:— ja **22:—/kk-erät.**

no 945, 21 kiv. miesten **KALENTERIKELLO kiiltävänä** kromi/teräskuorisena, — sama hieno laatu ja muoto kuin Ref. 5945, mutta hinta **vain** mk 108:— ja **17:—/kk-erät.**

no 919, 21 kiv. miesten **KÄYTTÖKELLO** — ILMAN kalenteria, laatu ja muoto kuin Ref. 5945, mutta kiiltävänä kromikuorisena, vain mk 99:— ja **17:—/kk-erät.**

no 7630, 17 kiv. Eta-koneistolla oleva **siro naisten** kultadoublekello **saphette-lasilla,** incabloc-iskusuojattu, antimagneettinen kestojousi, jne. . . . JUHLA-kellonne, vain mk 112:— ja **22:—/kk-erät.**

no 7640, 17 kiv., 18 kar. **KULTAKELLONNE.** Samantapainen kuin kuvassa, **myös pohja on KULTAA,** laatua kuten yllä, vain mk 162:— ja **22:—/kk-erät.**

OTTAKAA OMANNE — VALITKAA
KAUPANPÄÄLLINEN NÄISTÄ

1. **RUUSU-KORVAKORUT** 14 kar. kultaa
2. **Miesten KIVISORMUS** 14 kar. kultaa
3. **Naisten KIVISORMUS** 14 kar. kultaa
4. **TIMANTTISORMUS** 14 kar. kultaa
5. **KALVOSINNAPIT** 14 kar. kultaa/hop.
6. **KORVAKORUT** 14 kar. korukivellä
7. **UUSI KIVISORMUS** 14 kar. kultaa
8. **5—8 mm leveä BISMARCK** 14 kar.

NO 9 KODAK KAMERA

no 6326, 17 kiv. UT-koneistolla oleva miesten käyttökello, kello jolla on ominaisuuksia, esim. se on tarkempi kuin luulettekaan, se on vahvempi kuin uskottekaan, kokeilkaa, vesitiivis kromikuori, hinta AINOASTAAN mk 98:— ja **17:—/kk-erät.**

no 1740, 17 kiv naisten **KAULAKELLOuutuus, AS**-koneisto, **incabloc** iskusuojattu, ja antimagn., kestojousi, erinomainen kello — kaikenikäisille, mk 139:— ja **22:—**

no 8310, 17 kiv. Eta-koneistolla naisten **keskisekunttiosoittimella** oleva rannekello, kultadoubleeta, 3 atu vesitiivis, laatu muutoin kuten miestenkin kelloissa, hinta mk 128:— ja **22:—/kk-erät.**

no 1009 — samantapainen kuin 8310 — mutta 17 kiv. AS-koneisto ja 3 atu vesitiivis — upea taulu, safiiri-lasilla, vain mk 99:— ja **17:—/kk.**

no 942, 17 kiv. **AS-**koneistolla **naisten** 3 atu vesitiivis kultadoublekello, jossa on erikoisuutena **hieno ns. saphire-lasi! — suosituin** naistenkello **kautta aikojen,** vahva ja tarkka, sillä **laatu kuten miestenkin kelloissa** Ref. 5945, **ERIKOISHINTAAN** vain mk 99:— ja **17:—/kk-erät.**

no 898, 17 kiv. päivyrillä oleva **SUKELTAJANKELLO,** jossa on lisänä vielä ns. aikarengas ajanottoa varten, vesitiivis = kokeiltu **6 atu** paineessa, pimeässä voimakkaana loistava taulu, antimagn. incabloc ja kestojousi, mk 115:— ja **22:—/kk-erät.**

no 512, 25 kiv. Eta-koneistolla oleva **automaattinen** KALENTERIKELLO, **SUKELTAJANKELLONA,** erikois-rakenne, kokeiltu **6 atu** paineessa ja laatu kuten no 898, hinta mk 159:— ja **22:—/kk-erät.**

no 609, UUTUUS, 25 kiv. Eta-koneisto antaa tälle kellolle tarkan ajan, — lisäksi se osoittaa Teille viikon ja kk:n päivät, 3 atu täysin vesitiivis jaloteräskehys antaa sille arvokkuuden leiman, jota aistikas muotoilu täydentää. Itsevetävänä se on huoleton ajannäyttäjä, hinta mk 249:— ja **22:—/kk-erät.**

no 2500, 25 kiv. jaloteräksinen **super-automaatti** Eta-koneistolla, **hyvä** sveitsiläinen **metalliranneke,** 3 atu voitte huoletta uida ja saunoa tämä kello ranteessa, **se vetää itse itsensä,** osoittaa Teille oikean ajan ja päivät, incabloc, antimagneettinen kestojousi jne . . . silti vain mk 178:— ja **22:—/kk.**

Vain Mk 132:—

no 7447, 25 kiv. Eta-koneistolla oleva kultadoubleinen KALENTERIAUTOMAATTI — upea nykyaikainen malli! **Vetää itse itsensä,** osoittaa päivät, norm. vesitiivis, incabloc, antimagn. erikoisjousi jne. mk 132:— ja **22:—kk.**

KAUPANPÄÄLLIS — UUTUUKSIA
no 10. Horoskooppimerkki 14 kar. kultaa
no 12. upea Rivisormus 14 kar. kultaa

no 12

Huomioikaa kellon ostossa! Kehys on tärkeä koneiston suojaaja. Kun nyt saate Meiltä täysin 3 atu vesitiiviitä kelloja — niin miksi tyytyisitte huonompaan.

SWISSKELLOT
Box 10164
HELSINKI 10
Kalevankatu 20
puh. 602 242

NP 4/72

AINUTLAATUINEN 18 kk LAATUTAKUU!

Postittakaa allekirjoittaneelle HETI **arvo-esine** no ....
mk .... ja huomioikaa ....
Ilmaiseksi kaupanpäälliseksi valitsen arvoesineen no ....

1. Tilaan **käteisellä** jolloin saan **10 % käteis-alennuksen.**
2. Ostan osamaksulla, hinnasta maksan lähetyksen lunastuksen yhteydessä käsirahan joka on suurempi kuin kk-erät. Ja loppuhinnan suoritan kuukausittain kuten ilmoituksessa on mainittu. (Tarpeeton teksti yli).

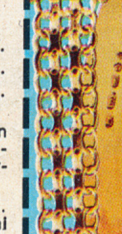
LISÄLAHJANA jokaiselle 2 vaihtoehtoa: ....
Jos en jostain syystä ole ostokseeni tyytyväinen, saan maksamani rahat välittömästi takaisin.

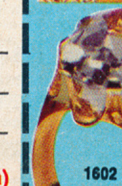
nimi selvästi:

kirjoilla: synt.aika

tarkka osoite:

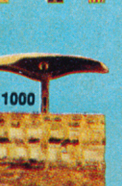
LISÄÄLAHJANA: engl. NICHOL-lämpörullat (8 kpl sarja) tai 14 kar. KULTARISTI!

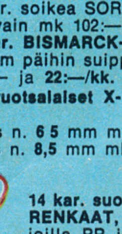
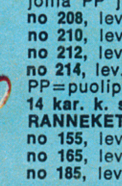
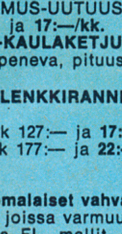
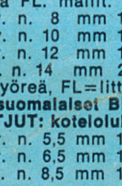

no 1000, miesten komeat KALVOSINNAPIT, kokokultaiset 14 kar. paino yli 10 gr, vain mk 159:— ja **22:—/kk.**

no 2012, 14 kar. KORVAKORUT Ø 12 mm valkoisella tai sinisellä korukivellä vain mk 99:— ja **17:—/kk.**

no 1602, 14 kar. soikea SORMUS-UUTUUS valk. tai sinisellä kivellä vain mk 102:— ja **17:—/kk.**

no 2620, 14 kar. BISMARCK-KAULAKETJU jousi- tai kotelol. **4,2×6** mm päihin suippeneva, pituus noin **450 mm,** vain mk 149:— ja **22:—/kk.**

14 kar. kult. ruotsalaiset X-LENKKIRANNEKETJUT kotelolukolla.
no X-65 leveys n. **6 5** mm mk 127:— ja **17:—/kk.**
no X-95 leveys n. **8,5** mm mk 177:— ja **22:—/kk.**

14 kar. suomalaiset vahvat RANNERENKAAT, joissa varmuuslukko vitjoilla PP ja FL. mallit.
no 208, lev. n. 8 mm 156:— **22:—/kk.**
no 210, lev. n. 10 mm 174:— **22:—/kk.**
no 212, lev. n. 12 mm 185:— **22:—/kk.**
no 214, lev. n. 14 mm 239:— **22:—/kk.**
PP=puolipyöreä, FL=litteä malli.

14 kar. k. suomalaiset BISMARCK-RANNEKETJUT: kotelolukolla:
no 155, lev. n. 5,5 mm 109:— **17:—/kk.**
no 165, lev. n. 6,5 mm 149:— **22:—/kk.**
no 185, lev. n. 8,5 mm 185:— **22:—/kk.**

TILAA PAREMPI — OSTA TÄSTÄ